

"Bunu yapmaya hakkın yoktu James, hiç hakkın yoktu!" Beline kadar inen ve topuz yaptığı saçlarını elleriyle düzeltirken, kahverengi gözlerinin sarı benekleri öfkeden parlıyordu. "Niçin her işime burnunu sokuyorsun?" James göz atmakta olduğu senaryodan başını kaldırıp belirsiz bir gülüşle cevap verdi. "Hakkım var Kate. Nigel Humpries sana göre bir adam değil."

Genç kızın gözleri yaşarmıştı. "Kimse benimle ilgilenmiyor ki. Biri bana baksa hemen araya girip uzaklaştırıveriyorsun."

James kahkahalarla gülüp kadehini yeniden viskiyle doldurdu. "Sevgili Kate daha henüz onsekiz yaşındasın. İlk tanıdığın erkeğe kapılmaya kalkma. Hayallerinin prensine rastlaman için epeyce vaktin var. Aceleye gerek yok."

Kate dudak büktü. "Ama Nigel'den çok hoşlanmıştım. Eğlendiriyordu beni."

"Herkes eğlendirebilir. Artık surat asma güzelim. Biraz sonra Damien Savage gelecek ve seni böyle asık bir yüzle görürse, emin ol çekip gider." Diye omzunu silkti James.

"Bana ne? Damien Savage ile tanışmak istemiyorum ki!"

"Ama ben istiyorum! Bu senaryo hiç fena değil."

"Demek sana göre ha, sevgili ağabeyciğim!"

James'in kaşları çatılmıştı. "Eğer davranışlarını taklit edersen Susan ile görüşmeni yasaklayacağım. Lütfen bana ağabey deme. Akraba olduğumuzu ilan etmek istemediğimi çok iyi biliyorsun."

"Tıpkı babamın istemediği gibi." Dedi genç kız.

"Babamız" diye düzeltti James.

"Evet, ölene kadar çok iyi gizlenmiş bir sırdı bu."

"Nankörlük etme. Sana da mirasından pay verdi."

"Yaa, öyle! Üstelik beni renkli bir hayatın ortasına attı. Beni yanına almaya zorladı seni. Kendi dostlarımdan uzaklaştırdı. Şimdi tanıdıklarımızın yarısı beni senin..."

"Sakin ol Kate! Babamız tanınmış bir insandı, ben de pek silik bir kişi sayılmam. Ayrıca annemi de düşünmek zorundayız. Senin kimliğinin ortaya çıkmasının onu nasıl etkileyeceğini hiç düşündün mü?"

"Senin şöhretine de leke sürerdi bu, değil mi?" Kate'in sesi acıydı. "Bu nedenle herkes beni senin metresin olarak tanıyor."

"Bana da sübyancı gözüyle bakıyorlar. Boşver! Ne düşündükleri beni ilgilendirmiyor. Evimde bir kadın bulunmasının adımı kötüye çıkardığını sanmıyorum. Üstelik babamızın istediği gibi seni himayem altında bulunduruyorum."

"Evet, öyle... O berbat okuldan ayrılalı iki yıl oluyor ama senin iznin olmadan bir tek kişiyle bile görüşemiyorum."

"Arkadaşsız olduğunu iddia etme Kate! Hafta sonu vereceğimiz partiyi de unutma."

"Hepsi senin arkadaşın. Ünlü, yakışıklı James St. Just. Çevirdiğin filmler dünyanın dört köşesinde oynatıldığı için, nereye gitsen herkes seni tanıyor."

"Okuldan ayrılmak istediğin zaman da bunları biliyordun."

"Ama buraya gelip seninle yaşamak istemedim ki! Okulu sevmiyordum. Senin evin ise tıpkı bir hapisane gibi."

"Abartma! Her şeyin var. Elbiselerin, paran, dostların... daha ne istiyorsun?"

"Sevgi!"

James kahkahalarla gülmeye başladı. "Ben seni seviyorum bebeğim!"

"Haklısın," dedi arkalarından bir ses hafif bir amerikan aksanıyla. "Dünyadaki birçok kadının sahip olmayı arzuladığı çok şeye sahipsiniz aslında Miss Darwood."

"Ne demek oluyor bu?" diye ayağa fırladı James. "Hiç kimse evin bu tarafına geçemez Damien. Uşak Jennings'e seni havuz başına götürmesini söylemişim."

Damien yeşil gözlerini kıstı. "Havuz başındaki dostlarıyla görüşmek için gelmedim buraya. Miss Darwood'la özel görüşmeni yarıda kestiğim için özür dilerim. Ama İngiltere'de kısa bir süre kalacağım. Her dakikamı değerlendirerek istiyorum."

Ünlü rejisörü, resimlerinden tanıyordu Kate. Ama bir seksen beş boyu, zümrüt yeşili gözleri ve simsiyah saçlarıyla resimlerinden daha yakışıklı olduğunu görüyordu şimdi.

"Pekala, eğer havuz başına gitmek istemiyorsan, içeri gir!" dedi James, adamın ters davranışlarına aldırış etmeden. "Bir şey içer misin?"

"Viski."

James kadehini doldururken söze başladı. "Senaryoyu okudum Damien. Çok güzel."

Rejisör gözlerini Kate'e dikip cevap verdi. "Bunu özel olarak tartışalım. Konu daha henüz halka açıklanmadı."

"Kate halk değil." Diye güldü James. "Onunla her şeyimi paylaşırım."

"Ama ben yalnız konuşmayı tercih ederim."

Genç kız iki erkeği inceleyerek, "Ama ben..." diye söze başlarken James atıldı.

"Lütfen Kate!". Ağabeyinin gözlerindeki yalvarışı fark etmişti Kate.

Öfkeyle Damien Savage'a bakıyordu genç kız. Baştan ayağa karalar giyinmiş, şeytan gibi içeri girmişti ve herkese emirler yağdırıyordu. Elbette James'in istediği gibi davranırdı! Ama bu adam bir emir daha vermeye kalkarsa...

"Pekala, sonra görüşürüz James," diyerek dışarıya yöneldi.

Açık yeşil bikinisinin incecik vücuduna çok yakıştığını bilerek inadına kırıtarak yürüyordu. Ne kadar da kibirliydi bu ünlü rejisör. Gerçi James de ünlü bir aktördü, ama yine adamın karşısında ezilip büzülüyordu.

"Sevgili Kate," diye karşıladi onu Sheri, "James nerede?"

Uzun boylu sarışın kızın yanına otururken sakın haline hayran kalmıştı. Kendi kızıl saçları sık sık taşan öfkesine pek iyi uyuyordu doğrusu! Birkaç dakika önce James ile kavga etmişlerdi. Ağabeyi son günlerde oldukça sakindi ve belki de Nigel hakkındaki fikirlerini değiştirebilirdi. Ama Allahın belası Savage gelip konuşmayı yarıda kesmişti.

"İçerde Damien Savage ile beraber," dedi Kate.

"Damien geldi demek?" Sheri'nin mavi gözleri parlıyordu.

"Evet, büyük bir azametle geldi!"

"Canını mı sıktı yoksa?"

"Sık sık yapar mı bunu?" diye sordu Kate. Rejisörün aşk hayatını gazetelerde okumuştı. Daima ünlü aktrislerle ilişki kuruyordu adam. Ne yazık ki, özel hayatı ile ilgili başka hiçbir konu halka açıklanmıyordu.

"Çok dobradır." Dedi Sheri.

"Tanışıyor musunuz?"

"James'in Londra'da verdiği partilerde birkaç defa karşılaştık," dedi Sheri limonatasını yudumlayarak. "çok yakışıklı ve başarılıdır."

"Ben hoşlanmadım. James karşısında ezilince de çok şaşırdım."

"Damien'e böyle davranmak gerekir. Yönettiği bir filmde rol almak başarının garantisidir. Senaryolarını da kendisi yazdığı için üstün bir rejisördür."

"Evet, başarılı olduğunu kabul ediyorum ama ukalalık etmesine ne gerek var?"

Sheri birdenbire ayağa fırladı. "James!" Dudaklarını büzüp öpülmeyi bekliyordu. "Bir konuşun olduğunu söylüyordu Kate. Damien, seni gördüğüme sevindim!"

"Merhaba Sheri." Rejisörün gözleri güneş gözlüklerinin ardında gizlenmişti.

"Bugün geleceğini bilmiyordum," dedi Sheri.

"James, konuklarından bir kısmına haber vermemiş en azından..."

Kendisinden söz edildiğini anlamıştı Kate. Öfkeden kuduracaktı nerdeyse. Beraber oldukları dört yıl içinde birlikte büyümüş iki kardeş gibi birbirlerine yaklaştıkları için James her şeyi onunla konuşurdu.

Kendisinden yirmi yaş büyük, ünlü bir aktördü James, ama küçük kardeşi için yine de vakit ayırabiliyordu.

Babası öldüğü zaman başka bir kadından olma bir kız kardeşi olduğunu öğrenmiş ve annesinin ölümünden beri yetimhane de yaşayan Kate'i derhal yanına alıp okutmuştu. James St. Just ile beraber olmak genç kızın rüyalarında bile göremeyeceği bir olaydı doğrusu.

Onaltı yaşında yatılı okuldan ayrılmakta ısrar ederken, James'in bazen kendisine çok otoriter bir baba gibi davranacağı hiç aklına gelmemişti. Gerçi yaptıkları için ona minnettardı ama bu kadar sert olması canını sıkıyordu.

Sheri hep birlikte yüzmeyi teklif edince, James derhal atıldı: "Sen gelme Kate, biraz önce yemek yedin!"

"Ama şey..."

"Ben de gelemem. Dediğin gibi ben de biraz önce yemek yedim," dedi nefret ettiği ses.

James kararsız kalmıştı. "Pekala, sizinle biraz sonra görüşürüz. Biz yüzerken bir şeyler içip keyfinize bakın."

Sheri'yle birlikte havuzun mavi sularına dalarken Kate'i hiç hoşlanmadığı yabancıyla baş başa bırakmıştı James.

Genç kız derhal yerinden kalktı. "İzninizle..."

Bir el bileğinden sıkıca yakaladı.

"herhalde beni bırakıp gitmeyeceksiniz, Miss Darwood. Size Kate diyebilir miyim? Sanırım James çekip gitmenizden hoşlanmayacaktır."

Ağabeyinin hoşlanmayacağından emindi, ama ünlü rejisörün kibirli davranışlarından da nefret ediyordu. Tekrar yerine otururken, sohbet etmek zorunda hissetti kendini. "Yeni bir film üzerinde mi çalışıyorsunuz Mr Savage?" son birkaç yıl içinde James'in dostlarının yalnızca kendilerinden söz edilmesinden hoşlandıklarını öğrenmişti.

"Bana Damien de! Evet, yeni bir film yapıyorum. Bu yaşamdan hoşlanıyor musun?"

En az onbeş dakika, adamın kendini öveceğini düşünmüş olduğu için, bu soru şaşırtmıştı genç kıızı. "Havuz kenarlarında dinlenmek, bir sürü partiye katılmak hoşuna gidiyor mu?" diye devam etti adam.

"Fena sayılmaz!"

"Vaktini boşa harcıyorsun. St Just ve zengin dostlarının yanına sığınmak yerine niçin gidip kendine bir iş bulmuyorsun? Git kendi hayatını yaşa!"

Sığınmak sözcüğü Kate'i hem üzmüş hem de sinirlendirmişti. "Nelerden sözettığınızı bilmediğimize göre, hakaretlerinize aldırış etmeyeceğim Mr. Savage," dedi sertçe.

"Aslında sözlerimi dikkate alsan iyi olur. Yüz hatların çok iyi. Deneme filmi çektin mi?"

"Hayır! James izin vermez."

Savage'in dudaklarında çirkin bir gülüş dolaşıyordu. "Anlıyorum. İyi bir rejisörün elinde kendisinden daha başarılı bir aktris olmandan korkuyordur."

"Sanırım sözünü ettiğiniz iyi rejisör de sizsiniz?"

"Olabilir."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Tanıştığım kurtlardan birisiniz yalnızca." Birkaç yıl içinde bu tiplerin yüzlercesiyle karşılaşmıştı genç kız.

Savage gülümseyerek cevapladı: "Hiç olmazsa koyun postuna bürünmüyorum. James'den daha ünlü bir aktris olacağına inanıyorum pazartesi günü stüdyoya gel, filmini çekelim."

"Hiç kuşkusuz kontratı da büronuzdaki kanepede imzalayacağız değil mi?"

"Yoo, hayır!" diye gülümsedi Savage. "Artık daha ileri götürüyoruz bu işleri. Akşam seni evime davet edeceğim." Açıkça alay ediyordu adam. "Rol yapmasını becerebilir misin? Aslında pek önemli değil, ama yapabilirsen daha iyi olur. Burada sürekli rol yaptığına göre bunu sormam gereksizdi, değil mi?"

"Rol falan yaptığım yok. Sizden hiç hoşlanmadım ve bunu da açıkça belirtiyorum."

"Benden hoşlanmanı değil, pazartesi sabahı stüdyoya gelmeni bekliyorum. Üstelik James sana aşık olduğunu açıkça ilan ederken, benden hoşlanmak zorunda değilsin. Ondan daha zengin biri karşına çıkana kadar seni geçindirecek parası var. Unutmadan belirteyim, ben James'den daha zengin sayılırım."

"Sizden hoşlanmadığıma göre mali durumunuz da beni hiç ilgilendirmez!" dedi Kate öfkeyle. Tanrım, ne kadar kendini beğenmişti bu adam!

Damien gözlerini havuzda oynaşan James ile Sheri'ye dikmişti. "Herhalde onu başka kadınlarla paylaşmaya alışkınsın. James bir kadınla yetinecek birine benzemiyor." Gözlüklerin ardından yüzündeki ifadeyi okumayı gerçekten istiyordu genç kıızı. "ama birkaç yıldır çapkınlıkları sürüyor olmalı. Kaç yaşındasın?"

"Onsekiz. Yakında ondokuzuma basacağım."

Son moda uygun olarak yana taranmış dalgalı saçlarını düzelterek cevap verdi ünlü rejisör. "Tahmin etmiştim! Demek onaltı yaşından beri St. Just ile beraber yaşıyorsun. Ailen ne diyor buna? Yoksa hiç aldırış etmiyorlar mı?"

"İkisi de öldü!" gayri meşru bir çocuk doğurmanın acısını ömrü boyunca taşıyan annesi ve bu gerçeği her ikisine de asla unutturmayan üvey babasını hatırlamıştı. Eğer kendisi aynı koşullar altında kalsaydı böyle bir adamla evlenmeyeceğinden emindi...

Kate, ondört yaşındayken annesiyle üvey babası trafik kazasında ölünce, yetimhaneye gönderilmişti. Annesinin bıraktığı bazı evrakların öz babasının eline geçtiğini ve zavallı adamın bu yüzden birkaç ay arayla iki kez kalp krizi geçirdiğini bilmiyordu tabi daha o zamanlar. Ama adam gayri meşru kızının bakımını tek oğlu James St Just'a bırakmayı vasiyetnamesine eklemeyi unutmamıştı.

"Hayatta olup, ne hale geldiğini görmedikleri iyi olmuş," diyerek düşüncelerini yarıda kesti Savage.

"Utandırılacak bir şey yapmadım ki!" diye karşı koydu Kate öfkeyle.

"Öyle mi? Demek James St Just'ı ancak böyle elinde tutabiliyorsun. Ama dikkat et, ben aynı kurallarla oynamam."

"Anlıyorum! Bir beyefendi değilsiniz siz."

Bu sözler üzerine Savage'in gülmeye başladığını görerek çok şaşırdı.

"Haklısın. Kibar bir beyefendi olmadığımı biliyorum. Bu nedenle, seni bu akşam bir partiye davet edeceğim."

"Bu akşam mı? Ama James burada kalacağını söylemişti."

"Olabilir. Ben İngiltere'de yalnızca üç gün kalacağım. Hollywood'a dönmeden önce görüşmem gereken bir sürü insan var."

"Ben onlardan biri değilim," diyerek sıyrılmaya çalıştı Kate.

"Sen beklenmedik bir armağansın. Bundan yararlanmak niyetindeyim."

"Aynı fikirde değilim."

"Fark etmez. Bir saat sonra beraberce buradan gideceğiz. Partide giymek için bir şeyler al yanına, benim evimde değişirsin."

"Hayır gelmeyeceğim. Ne partiniz ne de eviniz beni ilgilendiriyor."

Savage ayağa kalktı. "Hemen karar verme. James ile konuşsan iyi olur. Partiyi Matt Strange veriyor. Biliyorsun, her ikisinde bu filmde oynamak için can atıyor."

"Buna şantaj derler!"

"Yok canım! Seni yalnızca bir partiye davet ettim. Bir saat sonra kapıda ol. Aramak zorunda kalmak istemem."

Havuzdan öbür tarafındaki konuklara yaklaşıp, aralarına karışmıştı adam.

Havuzdan çıkan James havlusuna sarılıp kurulanırken, "Çok derinlere dalmışsın, yoksa yakışıklı rejisörümüze aşık mı oldun?" dedi Kate'e.

"Hayır! Ondan hiç hoşlanmadım. Kibirli ve kendini beğenmiş bir adam. Bu akşam kendisiyle birlikte bir partiye gitmemi emretti bana."

"Bu akşam mı? Burada kalmıyor mu?"

"Beni de götürme istediğine göre hayır."

"Pekala Kate," diyerek içini çekti James. "Sakin ol biraz. Yeni filmde rol alabilmek için onu birkaç kızla tanıştıracaktım ben."

Kate dikkatle yüzüne baktı. "Bu rolü almış olduğunu sanıyordum?"

"Matt Strange de aynı rolün peşinde. Ama ben bu filmde oynamak zorundayım."

"Senaryonun fena olmadığını söyledin sadece. Bu kadar önemli bir rol olduğunu bilmiyordum."

"Aslında olağanüstü bir rol. Damien'in her filmi iş yapar."

"Farkındayım!"

"Kadınların çoğunun hemen ona aşık olduğuna bakılırsa, senin davranışın çok garip. Nereye götürüyor seni?"

Kate'in gözleri büyüdü. "Hiçbir yere! Gelmeyeceğimi söyledim kendisine."

"Dinle beni Kate. Damien Savage'in yönettiği bir filmde oynamadan mesleğimin zirvesine geldim, ama eğer bunu başaramazsam, benim için yapacak bir iş kalmaz. Damien'in her filmi ilgi görür. Artık genç sayılmam, böyle bir fırsat bir daha elime geçmez."

"Otuzsekiz yaş bence fazla değil," dedi Kate kuru bir sesle.

"Başrol oynamak için geç sayılır. Matt Strange yirmiyedisinde. Bir süre bana yardımcı karakter rolleri teklif edecekler. Çalışmak iyi bir şey ama başrolleri şimdiden bırakmak istemiyorum."

Ağabeyinin yalvaran ifadesi, Kate'in gözünden kaçmamıştı. Şimdiye dek onun mesleğiyle yakından ilgilenmediğini kavramıştı birden. James çok zengindi ve her zaman çevresi ünlü kişilerle doluydu. Ama paranın ailesinden kalma olduğunu da unutmamak gerekirdi. Eğer mesleği sona ererse, dostları derhal ortalıktan çekiliverecekti.

"Ama önce kendisiyle evine gitmemi istiyor," diye itiraz etti Kate. Bu davetten kaçma olasılığının gitgide azaldığını anlıyordu. Çok sevdiği ağabeyi uğruna her şeyi yapmayı hazırdı ama bunun yine de bir sınırı olması gerekirdi.

"Bunu ayarlayabiliriz," dedi James düşünceli bir sesle. "Bizim eve gidip onunla daha sonra buluşursun."

"Ama bu adamı hiç sevmedim!" Kate neredeyse ağlayacaktı. Ağabeyinin Damien Savage ile gitmesini yürekten onayladığını anlamaya başlamıştı. James'in mesleği uğruna kardeşini sattığını düşünmemeye zorluyordu kendini.

"Bir partiye gitmek için ona aşık olmak zorunda değilsin ki!" diyerek gülümsedi James.

"Böyle partilerden sonra yanındaki kıızı nereye götürsün sen?" ağabeyinin yüzünün kızardığını görünce de ekledi: "Anladın demek?"

"İlk buluşmanızda bunu isteyemez senden! Buna asla izin vermem!"

Kate kahkahalarla güldü. "Bu kadar uzaktan ona engel olacağını hiç sanmıyorum. Seni çok sevdiğim için yardım etmek isterim ama, bunu yaparken şu iğrenç Mr. Savage ile yatağa girmeyi düşünmüyorum."

"Böyle bir teklifte bulunmadım henüz. Bulunacağımı da sanmıyorum, diyen bir ses geldi kulağına. Kate yanakları kızarılarak arkasına dönünce Damien Savage'ı gördü. Acaba konuşmanın ne kadarını duymuştu. "Kuşak misafiri olmak hoşunuza gidiyor herhalde."

"İyi bildin! Artık birbirinizi sevginizi bir kez daha açıkladığınıza göre, gitmeye hazırlanabilirsin. Onbeş dakika içinde yola çıkmak istiyorum."

"Sizinle geleceğimi söylemedim ki!" Yardm isteyen gözlerle ağabeyine bakıyordu.

Damien de kibirli bakışlarını James'e çevirmişti: "Acaba senin... yani Mss Darwood'u partiye götürmemin bir sakıncası var mı?"

James bakışlarını kardeşinden kaçırarak cevap verdi: "Kendisi de istiyorsa, hayır."

"Ben..."

"İstiyor," diye sözünü kesti Savage. "Yarın bir ara buraya geri getiririm. Rol konusunu o zaman tartışırız."

Adamın sözlerindeki tehdidi sezen Kate'in odasına çıkıp elbiselerini toplamaktan başka çaresi kalmamıştı. Niçin hoşlanmadığı biriyle gitmek zorunda bırakılmıştı? Ayrıca bu adam niye onunla beraber olmak için ısrar ediyordu?

Eğer Savage kendisiyle bir aşk macerası yaşamak istiyorsa, hayal kırıklığına uğrayacaktı. Gerçi herkes Kate'in James'le evlilik bağı olmadan yaşadıklarına inanmıştı ama, bu durum başka erkeklerle ilişki kurması için yeterli neden sayılmazdı. Bu düşüncesini kibirli rejisöre açıkça anlatacaktı.

Kate dışarı çıktığı zaman James ile Damien hala havuzun kenarındaydılar. Usulca yaklaşıp ağabeyine sarıldı.

Damien'in dudaklarının kısıldığını görmek onu sevindirmişti. Aralarındaki akrabalık bağına Damien'e açıklamamakla intikam alacağını düşünerek sevgiyle James'e gülümsedi.

"Hazır mısın?" diye sordu adam kısaca.

Kate soğuk bakışlarla onu süzdü: "Valizim holde duruyor." Kahverengi dar bir pantolon ve bluz giymişti.

Annesinin kesmeye kıyamadığı kızıl saçlarının topuzunu da bozmamıştı.

"Haydi gidelim!" diyerek iskemlenin üzerine attığı ceketine uzandı Damien.

Kate ağabeyine baktı. "James anahtarlar?" dedi anlamlı bir sesle.

Rejisör sabırsızlıkla iki kardeşe bakıyordu. "Yine ne var?"

"Kate!i bizim eve bırak ki, parti için üstünü değiştiresin," dedi James çekingen bir sesle.

"Benim evimde değişebileceğini söylemiştim ona."

"Evet ama Kate bizimkini tercih ediyor. Yakın olduğuna göre giderken onu bırakıp sonra alabilirsin." James'in ne dediğini bilmez bir hali vardı.

Damien içini çekerek cevap verdi. "Eğer hanımefendinin arzusu böyleyse ne yapalım."

"Evet," dedi Kate kesin bir sesle. Aslında hiç gitmek istemiyordu, ama James'i kırmak olurdu bu.

"Konukseverliğin için teşekkürler James! Yarın görüşürüz," diyerek elini uzattı Damien.

"Pekala! İyi eğlenceler!" dikkatle kardeşine bakıp duygularını okumaya çalışıyordu. Kate usulca yaklaşıp

yanağından öptü onu. "Allahısmarladık James." Genç kızın sesi hiç de tatlı değildi.

"Haydi yürü," diye atıldı Damien sabırsızca, "Kaybedecek fazla vaktim yok."

"Bunu daha önce de söylemiştiniz," dedi Kate küstahça.

Ünlü rejisör kaşlarını çatarak arabasına doğru giderken, Kate'in kendisini izleyeceğinden emindi. Genç kız omuzlarını silkerek adamın en az kendisi kadar gösterişli arabasına bindi.

"Bir türlü buradan kurtulamayacağımı sanmaya başlamıştı," dedi Damien alçak ve rahat koltuğa yerleşirken.

Arabanın daracık koltuklarında, birbirlerine çok yakın oturmak zorunda kaldıklarını fark eden Kate oldukça sert bir sesle sordu: "Eğer böyle düşünüyorsanız, buraya niçin geldiniz?"

"James'i görmem gerekiyordu. Eğer gelmeseydim seninle de tanışamayacaktım."

"eminim tanışmamak sizi çok üzecekti," diye alay etti Kate.

Damien neşeyle gülerken kızın yüzüne bakınca, ilk izlenimlerinin aksine, hiç de aksi ve yaşlı olmadığını fark ederek şaşırıldı.

"Evet, biraz üzülürdüm, çünkü seni daha önce görmüştüm. James ile yan yana resimleriniz çok sık yayınlanır. Bugüne kadar tanışmamış olmamız çok tuhaf."

Kate pencereden dışarısını seyrederek ilgisiz bir sesle cevapladı: "Bence tuhaf değil."

"Öyleyse şans diyelim. Sevgili kızını benimle beraber gönderdiğine göre, James bu rolü çok istiyor olmalı."

"Ben onun kızı değilim!"

"En fazla onsekiz yaşında olduğuna göre kızı sayırsın. Ama St Just gibi birini kendine aşık etmeyi başarmışsın. Eğer seni sevindirecekse, açıkça söyleyim, çok ilgimi çekiyorsun."

"Sevindirmiyor ve ilgilendirmiyor."

"Bak kızım, James St Just gibiler seni kendi çıkarları için kullanıp bir kenara atarlar. Yaşlılarıyla beraber bulunmak senin için daha iyi olur."

"Anlaşılan iyiliğin için partiye gitmeye zorladınız beni."

"Ben zorlamadım, yalnızca teklif ettim, zorlayan James idi."

"Teklif etmek ha! Bana şantaj yaptınız."

"Bunu nasıl yaptığımı açıklar mısınız?"

"Beni tehdit ettiniz, daha doğrusu James'i tehdit ettiniz. Eğer sizinle gelmezsem bu rolü Mr. Strange'e vereceğinizi ima ettiniz."

"Sevgili yavrum..."

"Ben sizin sevgili yavrunuz falan değilim," diye adamın sözünü kesti Kate.

"Sevgili yavrum," diye devam etti Damien sözü hiç kesilmemiş gibi. "Eğer bu rolü Strange'e verecek olsaydım James'in rüşvetleri bana vız gelirdi. Teklif ettiği rüşvet senin kadar güzel olsa bile."

"Yani Matt Strange'e vermeyeceksiniz, öyle mi?"

"Hayır, bu rol tam James'e göre, bunu ikimiz de biliyoruz."

"Öyleyse niçin karasız görünüyorum?" diye bitirdi Kate'in cümlesini. "Aktörlerimin kendilerine fazla güvenmelerinden hiç hoşlanmam. Biraz rekabetin daima yarar vardır."

"Yani bu rolü James'e vereceksiniz." Diye tekrarladi Kate.

"İyi bildin!"

"Yani benim burada olmama gerek kalmadı."

Öfkeye kapılmaya başlıyordu.

"Bence var."

"Kendini beğenmiş bir adamsınız! Bir kuklacı gibi herkesin iplerini elinizde tuttuğunuza inanıyorsunuz. Sizden hiç hoşlanmıyorum Mr Savage, bunu iyi bilin."

"Biliyorum," diye itiraf etti adam. "Bu yüzden, senden biraz daha fazla hoşlandığımı söyleyebilirim."

"Benden hoşlanmanızı istemiyorum. Ben..."

Arabanın durduğunu fark edince şaşırıyordu. Üstelik kendi evlerinin kapısında değildiler. "Nereye geldik?"

"Evime," diyerek inmeye hazırlandı Damien.

"Ama beni kendi evime bırakacağınıza söz vermiştiniz."

"Böyle dediğimi hatırlıyorum ama, gerçekten inanmış olamazsın. Haydi in aşağıya! Sen soyunup giyinirken bakmayacağımından emin olabilirsin," dedi alaycı bir sesle.

bassis

06.10.2006 09:37

Kate öfkeyle cevap verdi: "Üstümü değiştirken bakmayacağınıza eminim çünkü sizinle birlikte gelmiyorum. Bu kadar aptal değilim."

Damien Savage kibirli bir sesle ona karşılık verdi: "Kapı kapandığı anda sana saldırmam. Korkma, bu kadar kaba değilim."

"Tahmin ediyorum!"

"Senin gibi küçük kızların hayal güçleri çok çalışır. Bu kadar korka Kate. Benimle beraber yukarı gelip üstünü değiştirmenin ve partiye gitmenin sana ne zararı dokunur?"

Böyle açıklandığı zaman herşey çok masum bir görünüm alıyordu, ama yanındaki erkeğin çapkınlığı herkesçe bilinirken bunu yapması ne ölçüde doğru olacaktı?

"Bilemiyorum," dedi Kate kararsızlıkla.

Damien başını çevirmiş kapıcıyla ilgileniyordu artık. "İyi akşamlar Barry" diyerek anahtarlarını uzattı. "Saat sekizde arabayı tekrar alacağım."

"Başüstüne Mr. Savage" diyerek selam verdi genç adam.

Damien, kızın kendisini izlemesini beklemeyerek asansöre doğru yürüdü. Kate öfke içinde arabadan inince , son derece şık bir apartmana geldiklerini anladı. Kapıcının önünde çirkin bir sahne yaratmayacağından emindi Damien, hiç fikrini sormadan buraya kadar getirmişti onu.

Asansörün kapıları doğruca çatı katına açılıyordu. Damien lüks eşyalarla döşeli salona geçip önce pikabın düğmesine bastı sonra dönüp Kate'e baktı. Genç kızın ilgiyle çevresini gözden geçirdiğini görünce alay

etmekten alamadı kendini. "Anlaşılan evimi çok beğendin."

"Oldukça güzel."

"Ama tahmin ettiğin gibi ultramodern değil öyle mi? Ancak James ve dostlarının evlerinde öyle nesnelere görebilirsin. Bence modern koltuklar son derece çirkin ve rahatsızdır."

"Aynı fikirdeyim"

"Aynı fikirde misin?"

"Elbette, bunu beklemiyordunuz, değil mi?"

"Hayır, ama beni şaşırtan kadınları severim," dedi Damien içtenlikle.

"Sizin zevklerinizi beni ilgilendirmiyor" diye atıldı Kate hemen.

"İlgini çekmek için elimden geleni yapacağım."

"Hiç gerek yok, sizi tanıdıkça daha çok hoşlanacağımı sanmıyorum," diye tersledi Kate.

"Önfikirlilik olma. İstedikim zaman çok eğlenceli bir kişi olurum. Şimdi odanı göstereyim mi sana?"

"Odamı mı? Ah evet üstümü değiştirebileceğim bir oda göstereceksiniz bana."

"Neyse münakaşa etmeyelim şimdilik."

Asık suratıyla adamın ardından giden Kate, zevkle döşenmiş odayı görünce neşelenmekten alıkoyamadı kendini.

"Burası çok güzel," dedi beğeniyle.

"James'in evinde kalmaktan vazgeçiyorsun demek?"

"Hayır, kesinlikle hayır!"

Damien omuzlarını silkerek cevap verdi: "Sen üstünü değiştirirken ben yiyecek birşeyler hazırlayayım."

Kibirli, azametli Damien Savage'in yemek pişirebileceği Kate'in hiç aklına gelmemişti. "Ben aç değilim," diye yalan söyledi.

"Yine de çok iyi pişirdiğim omletin tadına bakmalısın. Beş dakikada hazırlarım. Benim karnım çok aç."

"O halde size katılırım," diyerek arkasını dönüp çantasından parti elbisesini çıkardı.

James ile beraber olduğundan bu yana geçirdiği en garip gündü bu. Birkaç yıl önce her genç kız gibi Damien Savage hakkında düşler kurmuştu, ama şimdi gerçekten adamın yatak odasında idi. Hayalleri Hiçbir zaman buraya kadar ulaşmamıştı. Siyah ipek tuvaletini askıya asarken fazla buruşmadığını görüp memnun oldu. Birkaç dakika sonra mutfaka girince yemeğin hazır olduğunu gördü. Yan yana oturup sesizce omletlerini yediler.

Damien kahvesini bitirip ayağa kalktı. "Ben gidip bir duş alayım, bu arada sen de bulaşıkları hallediver."

Kate şaşkın gözlerle bakıyordu yüzüne.

"Ne dediğimi duydun," dedi Damien. "Bütün gece sana hizmet edecek değilim." Kapıda durup sözlerini bitirdi:

"Bu gece saçlarını topuz yapma."

"Hiçbir zaman saçlarımı açık bırakmam," diye itiraz etti Kate.

"Ben kadınlarımı uzun saçlı severim, onun için topuzunu açacaksın. Uzunluğu ne kadar saçlarının?"

"Belime kadar," dedi genç kız terslenerek. "Ayrıca sizin kadınlarınız arasında olmaktan da hoşlanmıyorum."

"Şu anda gitgide daha çok beğendiğim bir tek küçük kızdan başka bir kadını yok. Bana karşı duran kadınları çok severim. Seni ilk gördüğüm dakikadan beri bunu yapıyorsun."

"Eğer bunu bilseydim, sizden biran önce kurtulabilmek için elimden geldiğince nazik davranırdım."

"Artık çok geç," diye güldü Damien.

Mutfakta yalnız kalınca bulaşıkları yıkamaktan başka çaresi olmadığını anladı genç kız. İşini bitirirken Damien içeri girdi. Islak saçlarından sular süzülüyordu. Üzerindeyse yalnızca siyah ipek bir sabahlık vardı. Güneş yanığı bacakları ve çıplak göğsünü görünce Kate irkilmişti. Damien hiç aldırış etmeden bir sigara yaktı.

"Şey... buraya gelmeden önce giyinseniz daha iyi olmaz mıydı?" diye kekeledi genç kız.

Omuzlarını silkeli Damien. "Niçin? Burası benim evim."

"Evet ama şu anda ben varım karşınızda."

"Bugün havuzun kenarında James benden daha çıplaktı, o zaman hiç de şaşkın durmuyordun."

"O durum farklıydı, bunu siz de biliyorsunuz," diye suçladı Kate.

Hafifçe gülmüşü Damien. "Yeterince giyinik sayılırım tatlım. Vakit kaybetme artık. Saat yedi buçuğa geliyor."

Kate kapıya doğru ilerleyince adam belli etmeden yolunu kesti. Genç kızın gözleri sabahlığının yakasından görülen koyu renk tüylere takılmıştı, başını biraz daha kaldırırsa alaycı bakışlarına yakalanacağından korkuyordu ama dışarı çıkmak zorundaydı. "Geçmeme izin verir misiniz?" dedi ürkek bir sesle.

Damien biraz kenara çekildi ama Kate ancak ona sürtünerek geçebilecekti. Heyecanlanmasından ötürü kendine

küfrederek mutfaktan çıkıp yatak odasına yöneldi. Daha önceleri de yakışıklı, kendini beğenmiş erkeklerle tanışmıştı ama hiç biri bu etkiyi yaratmamıştı üzerinde. Ünlü rejisörün çekici bir insan olduğu kesin bir gerçektir. Filmlelerinde rol alan aktörlerden kat kat yakışıklıydı Damien ve rejisörlüğe ilgi duymadan önce birkaç film çevirmişti. Her iki mesleği de başarıyla yürüttüğü herkes tarafından kabul ediliyordu.

Ama Kate ürküyordu ondan. Damien'in oynadığı oyunun kurallarını bilmiyordu. Kendisine niçin ilgi duyduğunu anlaması zor değildi ama James'in himayesinde yaşarken aynı erkekle birkaç defadan fazla buluşması söz konusu olmazdı. Damien Savage'ın böylesine platonik bir arkadaşlıkla yetinmeyeceğinden de emindi. Ya adam benimle başka türlü oynamaya kalkışırsa diye düşünüyordu giyinirken. Ne yapabilirim? Asla ona teslim olmam, bunu biliyorum. Ne varki karşısındakini kolayca etkileyip ikna edebilen bir tarafı vardı bu adamın.

Ilık bir duş alıp makyaj yapınca kendine güveni biraz olsun yerine geldi. Biçimli vücuduna oturan askısız uzun siyah elbisesi içinde çok güzel görüldüğünü biliyordu.

Kate odadan çıktığı zaman Damien, siyah pantolonu, yakasını açık bıraktığı bembayaz gömleği ve mavi kadife gece ceketiyle salonda oturuyordu. Gözleri küstah bir ifadeyle genç kızın bedeninde dolaştı ve elbisenin altından fark edilen biçimli, dik göğüslerine takılıp kaldı, "Saçların," dedi kaşlarını çatarak. "Dediğimi yapmamışsın."

"Açmak istemiyorum."

"Derhal aç şu topuzu, yoksa ben çözeceğim tokaları! Ama herhalde senin kadar nazik davranmam saçlarına."

"Şey... açıldığı zaman darmadağın oluyor," diye itiraz etti Kate zayıf bir sesle.

"Ne olursa olsun, açacaksın."

"Ama geç kalacağız. Saat sekiz buçuk. Arabanız aşağıda bekliyor."

"Araba da parti de bekleyebilir."

Kate öfkeyle çantasını iskemlenin üzerine bırakıp firketelerini çıkarmaya başladı. "Ama bür süre sonra saçlarım üstünüze başınıza dolanırsa beni suçlamayın. Topuz yapmadığım zaman her teli başka bir tarafa uçuyor." Parlak alev rengi dalgalı saçlarını elleriyle düzeltip arkaya attı.

Damien, "Harika!" dedi alçak sesle, "Senin fotojenik olduğundan emindim."

Saçlarını fırçalayan Kate kesin bir dille cevap verdi: "Sözünü ettiğiniz deneme filmi çevirmeyeceğim."

"Niçin? Gece seni eve getireceğimi söylediğim için mi korkuyorsun?"

"Hayır, aktrislik bana göre bir iş değil."

"Ciddi misin?"

Kate başını sallayınca, ipek bir perde gibi sırtından beline inen kızıl saçlarının kırmızı ve altın sarısı ışıkları Damien'in gözünü aldı.

"Eminim seni çok seveceğim Kate. Hem gördüğüm en güzel saça sahipsin, hem de aktris olmak istemiyorsun. Bence mükemmel bir insansın." Başını eğip ani bir hareketle dudaklarını genç kızın dudaklarına yaklaştırdı ve ateşle öpmeye başladı.

Birkaç saniye ne olduğunu anlayamayan Kate öpmesine izin verdi, hatta kendine hakim olamayarak öpüşlerine karşılık verdi. Burada, evin içinde bu adamla yalnızdı; eğer isterse... genç kız bir anda kendini toplayıp adamın kollarından kurtuldu. "Yeter artık. Beni ne sanıyorsunuz?"

"Seni çok beğendiğimi daha önce de söylemiştim," dedi. Damien sakın bir sesle, "haydi, elimizi çabuk tutmazsak, çok geç kalacağız."

"On dakikadır hazırım, sizi bekliyorum."

Kate'e çantasını uzatarak cevapladı adam: "Artık ben de gitmeye hazırım."

Arabanın içinde kendini kasmış oturuyordu Kate. Radyodan gelen tatlı müzik bile sinirlerini gevşetmeye yetmemişti. Bu adam nasıl olur da onu öpmeye cesaret edebilirdi? İşin esas sorumlusu James idi aslında. Eve döner dönmez olan biteni anlatıp bu sevimsiz adamla birlikte gitmesini istediği için ondan hesap soracaktı.

"Seni öptüğüm için bana kızgın mısın?" dedi Damien yan gözle bakarak.

"Bunu yapmaya hakkınız yoktu."

"Güzel bir kadına tutulan her erkek gibi ben de seni öpmek ihtiyacını duydum. Yoksa öpücüklerini sana ihanet eden James'e mi saklıyorsun?"

"Ona hiçbirşey saklamam!"

"Akıllıca bir davranış. Biliyorsun Sheri'ye aşık galiba."

Elbette biliyordu Kate. James ile beraberliği o kadar yeniydi ki ağabeyinin o kızı beğendiğini anlayınca kardeşçe bir kıskançlık duymuştu. Ama daha sonraları Sheri'ye olan sevgisinin kendisini ihmal etmesine yol açmadığını

görüp bu duygulardan vazgeçmişti. Artık Sheri'ye bir rakip değil, candan bir dost gibi davranıyordu.

"Evet biliyorum," dedi Kate kuru bir sesle.

"Seni rahatsız etmiyor mu?"

"Niçin etsin? Ben onun bekçisi değilim. Dostlarını kendisi seçebilecek kadar olgun bir insan o." Matt Strange'in evine yaklaşmış olsak bari diye geçirdi içinden, bunları söylerken. Herhalde diğer konukların arasına karışınca kendisiyle böyle alay etmeyi sürdürmeyecekti.

"Her kaçamaktan sonra sana döndüğüne göre, aldırış etmen gerekmiyor anlaşılır."

"İyi dinleyin beni Mr. Savage! Bu suçlamalarınızdan hiç hoşlanmıyorum. Eğer elimde olsaydı bazı gerçekleri çoktan açığa çıkarırdım."

Damien ana yoldan ayrılıp bütün pencerelerinden ışık yayılan büyük eve doğru giden araba yoluna sapmıştı. Ilık geceye açılan kapı ve pencerelerden müzik ve kahkaha sesleri yayılıyordu bahçeye. Otoparktaki araba sayısına bakılırsa, partide yüzlerce konuk vardı. Nefret ettiği bu adamdan uzak kalabilmek için elverişli bir durumdu bu.

Damien arabasını park ederken sözlerini sürdürdü: "James ile gizlice evlenmiş olduğunu söyleme sakın bana."

"Onun gibi bir şey."

"Yani evli değilsiniz. Bu nedenle onunla olan ilişkin beni hiç ilgilendirmiyor. Seni kendim için istiyorum."

"Ne demek bu?" Kate'in gözleri büyümüştü.

"Bu kadar masum durma. Seni arzuladığımı hiç saklamadım ki. James de bunu bilerek seni benimle gönderdi. Sen de farkındaydın değil mi?" okşayan bakışlarla süzüyordu genç kıızı.

"İstedığınız her şeyi elde eder misiniz?" Israrlı bakışlarından etkilendiğinden sesi boğuk çıkmaya başlamıştı.

"Çoğunlukla!" elini uzatıp genç kızın yumuşak yanaklarını ve aralık dudaklarını okşadı. "Sana sahip olacak mıyım?"

"Hayır!" Kesin bir sesle konuştuğu takdirde adamı bu hevesten vazgeçireceğine inanıyordu. Yanağını okşayan elin, bedeninde hiç tanımadığı duygular uyandırması Kate'i şaşkına döndürmüştü. James acaba niçin onu bu çapkınla baş başa bırakmıştı? Bu adamın yeşil gözlerinin içine bakınca bile kendinden geçebilirdi her kadın. Damien genç kıza yaklaşarak fısıldadı. "Emin misin?"

Soluğuyla saçlarını havalandırıyor, traş losyonuuyla yaprak sigaralarının kokusu burnunu gıdıklıyordu.

"Sanırım," diye cevapladı Kate bakışlarını kaçırmaya çalışarak.

Damien anlaşılmaz bakışlarla uzun süre onu süzdükten sonra arabadan inmesi için kapıyı açtı. "Yanıldığını göreceksin," diye fısıldadı kulağına.

Açık duran ön kapıdan eve girince şen kahkahalar çarpışan kadehler ve müzik sesi geldi kulaklarına.

bassis

06.10.2006 14:21

Konukların birçoğunu hayal meyal James'in partilerinden tanıyordu Kate. Eğlencenin dozu öylesine yükselmişti ki, herkesin sarhoş olduğunu anlamak çok kolaydı.

"Damien!" beraberce dönüp, genizden gelen bu sesin sahibine baktılar. Çok tanınmış bir televizyon dizisinin başoyuncusu Diana Hall yanlarına yaklaştı. "Beni aramanı bekleyip durdum Damien," diye dudak büktü.

"Arayacağını söylemiştin." Kıpırmızı rujlu dudakları ve kısacık bukleli siyah saçlarıyla göz alıcı bir kadındı.

"Öyle mi demiştin?"

Diana kıkırdayarak cevapladı: "Söz verdiğini biliyorsun. Hani son kez birlikteyken..."

"Diana, Kate Darwood ile tanışıyor musunuz?" diye sözünü kesti Damien kaşlarını çatarak.

Mavi gözler dikkatle genç kızın yüzüne dikildi. "James burada mı?"

Bunları damarına basmak için söylediğini anlamıştı Kate. Damien'in yüzünün buruşmuş olduğunu fark edince de istediğini elde etmiş olduğunu fark etti. "Hayır," diye cevap verdi alçak sesle.

Kısık mavi gözler Damien'e döndü. "Sen de çocuk kaçırmaya mı başladın Damien? Kızı yaşında biriyle beraber olduğu için James'e sinirlendiğini sanırdım."

Ünlü rejisörün yeşil gözlerindeki ışıltı öfkeli olduğunu belirtiyordu. "Kate'in babası olacak kadar yaşlı değilim." Diye karşılık verdi sakın bir sesle. "Belki amcası olabilirim ama yeğenim olarak düşünmediğim için, bence bunların hiç önemi yok."

Diana dudaklarını ısırıp ve gözlerine ulaşmayan bir gülüşle Kate'e döndü. "Yani artık James'in serbest kaldığını düşünebilir miyim? Yoksa dünyanın en yakışıklı iki erkeğini elinde tutmaya mı kararlısın?"

Genç aktrisin sarhoş olduğunu gözlerinin parlaklığından anlayan Kate, yaptığı terbiyesizliğe aldırmadı. Diana Hall herhalde sabah ayılınca bu davranışına pişman olacaktı.

"Değil iki, bir erkeği bile elimde tutmaya çabalamadım."

"İzinle Diana," diye söze karıştı Damien "Daha gidip Matt' e merhaba demedik."

"Sanırım dışarıda. İstersen seni..."

"Gerek yok," dedi Damien sertçe. "Yolumuzu bulabiliriz."

Kate'i dirseğinden tutup kalabalık salonlardan geçirerek bahçeye çıkardı. Evi kaplayan sigara dumanından ve sıcaktan sonra açık havaya çıkmak iyi gelmişti.

"Özür dilerim," dedi Damien sigarasını yakarken. "Diana her zaman bu kadar küstah değildir."

Kate bir duvara yaslanıp evin içi kadar aydınlık olan bahçeyi seyre daldı. "Önemli değil ama öteki kız arkadaşlarınız da benimle beraber buraya geldiğiniz için kıyamet koparacaklarsa önceden bilip hazırlıklı olmak isterim. Beklide içlerinde şiddete baş vurmak isteyenler vardır."

Alaylı sözler karşısında gülümseyerek sordu Damien: "Bu kadar belli miydi?"

"Kız arkadaşınız olduğu mu? Elbette. Bütün kadınlar hep size sahip olmak isterler mi?"

"Senin davranışın bunun aksini ispatlıyor."

"Ben kadınlarınızdan biri değilim."

"Haklısın," dedi Damien usulca.

"Genç kızların peşinde koşan erkeklerden tiksindiğinizi sanmıştım."

Damien bu hakarete nasıl olup da kızmadığına şaşarak güldü. "Ben otuzüç yaşındayım, yani senden yalnızca onbeş yaş kadar büyüğüm. Senin gençliğine karşılık benim de tecrübelerim var."

"Yatak tecrübesi demek istiyorsunuz!" diye atıldı Kate.

"Öyle diyorsan öyle olsun. Benim yaşım seni rahatsız ediyor mu?"

"Niçin rahatsız etsin? Sizinle hiçbir açıdan ilgilenmediğimi söylemişim."

"Göreceğiz," dedi Damien konuyu değiştirerek. "Doğrusunu istersen, Diana'nın sözleri bir fikir verdi bana.

Yoksa James senin baban mı? Aranızdaki ilişki bu mu?"

Gerçeğe çok yaklaştığını bilmiyordu kuşkusuz. "Hayır," dedi Kate sükunetle, "James babam değil."

"Burada esrareniz bir nokta var. İkinize bakınca senin hiçbir zaman James'e teslim olmadığına yemin edebilirim. Haklı mıyım?"

"Bunları cevaplamak zorunda mıyım?"

Bahçeyi dolaşan kısık gözlerini Kate'e çevirip dikkatle baktı Damien. "Bekaretin bana vız gelir. Yalnızca James ile ilişkinin derecesini öğrenmek istemişim." Dedi kuru bir sesle.

Damien'in böyle mahrem konulardan rahatça söz etmesi Kate'in canını sıkıyordu. Gerçi hoşgörülü bir ortamda yaşıyordu ama James asla konuşmaların bu yöne akmasına izin vermezdi. Şimdiyse o yanında olmadığına göre Kate durumu idare etmek zorundaydı. "Bu konuların sizi ilgilendirdiğini sanmıyorum" dedi kuru bir sesle.

Erkeğin bakımlı bedenini çok yakından hissederken, savunma silahlarının zayıfladığını biliyordu. "Sanırım çok yakından ilgilendirir" diye cevap verdi Damien. "Rakiplerimin durumunu yakından tanımak isterim."

"Rakipler ha! Böyle kibirli bir kişinin rakiplerin varlığına izin vereceğini sanmazdım!"

Damien kaşlarını çattı. "Beni kibirli mi buluyorsun?"

"Elbette. Gelmek isteyip istemediğimi sormadan beni bir partiye sürüklemek, kibir ve küstahlığın en belirgin örneğidir." Tikintiyle bakıyordu yüzüne.

"Reddetmeni imkansız hale sokmazsam gelmeyeceğinden emindim. O nedenle başka çarem kalmamıştı.

James'e olan sevgin bana bu yolu gösterdi. İş yaşamımdaki özel durumumu ilk kez öne sürüp isteğimi gerçekleştirdim. Çoğunlukla şantaj yapmadan her şeye sahip olurum. Sanırım vaktimin azlığı zorladı beni bir bakıma."

"Ne demek istediğinizi anlayamadım."

"Pazartesi günü Amerika'ya dönüyorum. Yani seni yakından tanımak için sadece bir buçuk günüm var."

"Çok mu önemli?" diye sordu umursamaz bir tavırla.

"Seni yakından tanımam mı? Elbette. Sen öyle düşünmüyor musun?" Damien'in gözlerinde gizlemeye gerek görmediği bir istek ve şehvet ifadesi dolaşıyordu.

"Kesinlikle hayır."

Dudaklarında belirsiz bir gülüşle cevap verdi ünlü rejisör. "Bu kadar ürkütücü olamam. Gerçekten korkuyor musun benden?" Kate'in sinirle birbirini ovuşturan ellerini tutup dudaklarına götürdü.

"Hayır, sizden korkmuyorum," derken gizlemeye çalıştığı duygularını sezdiği için adamdan nefret ediyordu. Elini

kurtarmaya çalıştı ama Damien parmaklarını gevşetmedi.

İki kolunda iki kızla dolaşan, uzun boylu, sarışın, mavi gözlü, yakışıklı ev sahiplerinin yanarlına gelişi Damien'in konuşmasına fırsat vermedi. Kate Matt strange'den hiç hoşlanmamıştı ve iki kızın kıkırdamaları, hayranlık dolu kızlarla ona bakmaları iyice sinirine dokundu.

"Diana burada olacağınızı söylemişti" diyerek ellerini sıktı Strange.

"Seni bulamadık bir türlü" diye gülümsedi Damien. "Kalabalıktan kaçmak için buraya geldik."

Matt güldü: "Birkaç kişiyi çağırınca tüm sinema dünyası partilerime akın ediyor." Açık mavi gözleriyle Kate'i soyarak sordu: "Görüyorum ki güzel Kate yanında. James de geldi mi yoksa?"

"Hayır," diye atıldı Damien. "Kate ile ben yalnız geldik."

"Anlıyorum. Doğal olarak sandım ki..."

"Varsayımlara girişme. Benimle beraber gelmiş olduğunu kabul et yalnızca. Seninle biraz görüşmek istiyorum ama burada olamaz," dedi Damien.

"Yanındaki hanımı görünce bana ne söyleyeceğini tahmin edebiliyorum"

"Kate'in burada olmasının seninle konuşacakarımla bir ilgisi yok. Daha sakin bir yer var mı acaba evin içinde?" Matt yanındaki kızlara baktı, "Haydi yollanın kızlar. Sizi sonra bulurum. Verdiğiniz sözleri unutmadım. Ama önce iş, sonra eğlence... çalışma odama gidebiliriz Damien."

Damien etkileyici yeşil gözlerle Kate'e baktı. "Birkaç dakika seni yalnız bıraka bilirmiyim?"

Genç kız tanımadığı kalabalığın içinde yalnız kalma fikrini hiç sevmemişti ama Matt'in alaycı bakışları karşısında bunu belirtmek istemedi: "Elbette!"

Birkaç dakika sonra partinin havasına uymak için bir iki kadeh içmiş olmasına rağmen yine de sıkıldığını hissederek bir köşede duruyordu. Çoğunlukla bu tip gürültülü partilerden uzak kalırdı ve ancak yanında James ile bir iki tanesine zorunlu olarak katılmıştı. Alkol etkisini göstermeye başlayınca içtiğine pişman oldu.

"Kate!"

Gözlerini kırpıştırarak sigara dumanları arasında beliren erkeğe baktı: "Nigel!" gözleri parlamıştı birden. "Seni gördüğüme çok sevindim." Gerçeği yansıtıyordu bu sözler.

Nigel çekinerek etrafına bakındı. Son derece utangaç bir gençti ama ağabeyi araya girene kadar Kate onu daha yakından tanıyabilmek için can atmıştı. "James de burada mı?" anlaşılan o da aynı şeyleri düşünüyordu.

Kate gülerken cevapladı. "Bu gece aynı soruyu sonra üçüncü kişinin."

"Yanında James olmadan hiçbir yere gitmezsin ki sen! Buraya nasıl geldin?"

Tam cevap vereceği sırada bir kol beline dolandı, "Benimle geldi," dedi Damien Savage.

Nigel'in adamı tanıdığını hissetti Kate. Kolunun beline dolanmasına da aldırış etmiyordu anlaşılan. Kate ise neredeyse aşık olmaya başlayacağı bu gencin gerçek kişiliğini bir anda öğrenmişti.

"Ah Mr Savage, sizi tanıdığıma çok sevindim" dedi Nigel.

"Ben de öyle, gidelim mi artık hayatım?"

Damien'in aralarındaki samimiyeti belirtmek için özellikle söylediği sözlere karşı Nigel'in yüzünde bir tepki ifadesi aradı Kate, ama bulamadı. Anlaşılan sevgisi tek taraflı kalmaya mahkumdu.

"Gitmek zorunda mısınız?" diye atıldı Nigel hayal kırıklığına uğrayarak. "Sizinle tanışmayı çok istiyordum Mr. Savage. Ben..."

"Haydi Damien," dedi Kate sabırsızlıkla.

"Pekala, başka zaman konuşuruz," diyerek soğuk bir gülüşle Nigel'e baktı Damien ve genç kızın elini tutup dışarı çıkardı. Arabaya binip anayola çıktıklarında "Kimdi o?" diye sordu.

"Nigel Humpries" dedi Kate yalnızca.

"Arkadaşın mı?"

"Öyle sanıyordum." Nigel'in yalnızca James'e yaklaşabilmek için kendisiyle dostluk kurduğunu anlıyordu artık.

"Aktördür," diye ekledi.

"Bir iki ufak rolde izledim onu. Ama kendisiyle konuşmandan hiç hoşlanmadım Kate."

Cevap veremeyecek kadar paniğe kapılmıştı genç kız. Bir kez daha James'in evinin önünden geçip gitmişti Damien. Yine kendi evine götürüyordu onu!

Ama götürmek zorundaydı, Kate'in çantası onun evindeydi. Aptallığına kızarak biraz olsun rahatladı. Damien'in her hareketinden kuşkulanması doğru değildi. Neredeyse kompleksli bir insan olacaktı. Gevşemeye çalışmalı, gülmeli konuşmalıydı. Daha önce de dediği gibi kapıyı kapatıp üstüne atlayacak değildi ya...

Eve girince inancı sarsıldı. Damien onu geri götürmek için hiç acele etmende içki ikram etti. Reddedince kendine bir kadeh viski doldurup, kadife ceketini çıkardı, salona daha samimi bir hava veren loş ışıklı üç abajur dışındaki ışıkları kapatmaya başladı. Partide içtiği martinilere kızılıyordu şimdi Kate. Alkol iyice etkili olmaya başlamıştı. Üstelik yalnızlıktan sıkıldığı için aceleyle dikmişti içkiyi kafasına. Artık Damien'ı ürkütücü değil, son derece yakışıklı ve çekici buluyordu!

"Rolü vermediğin için Matt Strange öfkeleni mi?" diye sordu cesur bir sesle. Herhalde alkol ve temiz hava bu cesareti sağlamıştı ona. Dudaklarının tatlı bir gülüşle kıvrılmaya başladığını hissederek, biraz daha ciddi olmaya zorladı kendini.

"Hayır" diyerek yanına oturdu Damien.

"Şey... niçin?" Damien'in bakışlarından rahatsız olmuştu. Aman tanrım, ne kadar yakın oturuyor ve Kate kendini ne derece rahat hissediyordu.

"Gayet basit," diyerek genç kızın bir buklesini parmağına doladı Damien. Kate'in kımıldamasına imkan yoktu artık. Aslında o da uzaklaşmak çabasında değildi. Ilık soluğu yanağını okşarken bacakları birbirine değerek oturmaktan mutluluk duyduğunu söyleyebilirdi. "Öteki başrolü ona teklif ettim."

"Öteki başrol mü?" dumanlı beyni bir anda çalışmaya başlamıştı.

Damien sıcak dudaklarını genç kızın boynunda dolaştırarak cevapladı: "evet, iki başrol var bu filmde." Dudakları Kate'in benliğinde garip duygular uyandırıyor. Onuç yaşındayken hakkında düşler kurduğu Damien Savage'in kolları arasındaydı. Hayalleri gerçekleşiyordu. Biraz daha büyüyünce asla erişemeyeceği erkekleri düşünmenin aptallık olacağına karar vermişti, ama şimdi yanıldığını anlıyordu. Hiç kimse Damien kadar yakışıklı ve çekici olamazdı.

Düşlerinde gördüğü gibi Damien onu öpüyor ve o vakitler hayal etmediği bambaşka duygular veriyordu ona. Çıplak omuzlarında dolaşan ateşli dudakları, heyecanlandığı kadar ürkütüyordu da Kate'i.

"Damien ben..." kendini toparlamaya çalışıyordu Kate. "Lütfen..."

Usluca kızarmış yanaklarını okşayarak konuştu Damien. "Ne kadar masum bakışlı gözlerin var!"

"Film hakkında..." dudakların etkisinden sıyrılmaya çalışıyordu Kate. "James Matt Strange ile çalışmaktan hiç hoşlanmayacak!" dağınık saçlarını arka iterek oturduğu yerde doğrulurken biraz olsun uzaklaşabilmişti genç admandan.

Damien kollarını çekmeden cevap verdi: "James'in mutluluğu beni ilgilendirmez. Ya Matt ile çalışır ya da bu filmde rol almaz. Ama sanırım seni elinden almam onu biraz daha üzecektir."

"Ama bunu yapamazsın... yani..."

Damien'in dudakları genç kızın yumuşak boynuna gömüldü tekrar. "Seni ondan çalacağım, gelip benimle yaşayacaksın Kate."

Boynunu okşayıp başını döndüren dudaklardan uzaklaştı genç kız. "Gelmeyeceğimi biliyorsun. Benim yerim James'in yanındır. Bana iyi bakıyor."

"Ben James'den daha iyi bakarım sana. Damien'in dudakları Kate'in öpülmek için bekleyen dudaklarına yaklaştı.

"Yoo, hayır..." itirazlarının güçlü olmadığını biliyordu. Damien'in zaferle gülümsediğini hissetmişti. Bu alaycı, küstah dudaklar daha ileri gitmende durdurulmalıydı.

Ama bunu yapmadı ve erkeğin uyandırdığı zevklere bıraktı kendini. Daha önce de öpüştü, bu konuda cahil değildi ama şimdiye dek böylesine bir heyecan ve zevk tatmamıştı. Verilenden daha fazlasını istiyordu bedeni.

"Damien!" diye mırıldanırken daha sonra pişman olacağını biliyor ama aldırımıyordu. "Beni gıdirtiyorsun!"

Yeşil gözlerinin ateşiyle baktı ona genç adam.

"Alkolün de etkisi var üzerinde. Ne kadar içtin?"

Kate onu bir gün önce gördüğünden beridir yapmak istediğini yerine getirip çenesinin çukurunu okşadı. "İki kadeh." Daracık pantolonu ve düğmeleri açık gömleği içindeki adeleli vücuduna beğeniyle bakıyordu. "Mühim mi?"

Damien inleyerek yüzünü saçlarına gömdü. "Şu anda değil. Tanrım! O kadar güzelsin ki. Şunu yapmasan memnun olacağım." Bakışları iyice kararmıştı.

"Neyi?"

"Dudaklarını yalama. Baştan çıkarıyorsun beni."

"Öyle mi?" Kate çok mutlu görünüyordu.

"Anladığım kadarıyla çok fazla içmişsin. Böyle bir değişiklik beklemiyordum senden. Birkaç dakika önce kollarımda olamamak için bir dişi kedi gibi çırpınıyordun."

"Yani artı karşı koymadığım için ilgilenmiyor musun benimle?" meydan okuyordu Kate'in gözleri. "Kovalamayı sevip, yakalamaktan hoşlanmayan erkeklerden misin yoksa?"

"Sersem çocuk! Seni çok istiyorum. Kollarımda gevşemeni tercih ederim, ama karşı koymak istiyorsan, çekişmeye de hazırım. Galibiyet çok tatlıdır."

"Yeneceğinden eminsin demek,"

"Hiç kuşkum yok," diye fısıldadı genç adam.

"Çok kendini beğenmişsin." Diye güldü Kate.

"Şikayet mi ediyorsun?"

"Ben.." başı dönmeye başlayınca sesi titredi. "Ben iyi değilim Damien!"

"Ne için sen?" diye sordu Damien endişeyle genç kızın yüzüne bakarak.

Beyni çalışmıyordu. Ağrıyan şakaklarını ovuşturdu Kate. "Bil... bilmiyorum."

Omuzlarından tutp sarstı genç adam, "haydi Kate, düşün biraz."

"Şey... martini... galiba."

"Allah kahretsin, barın arkasında Jerry Saunders mi vardı? Uzun siyah saçlı gözlüklü tıknaz yapılı bir adam?"

"Galiba..." artık Damien'in yüzünü hayal meyal görebiliyordu.

"Onu gebertebilirim. Aptal herif! Bir daha gördüğümde canına okuyacağım!"

"Ne oluyor bana Damien? Eve gitmek istiyorum, hastayım ben..."

"Ama bu halde ve gidemezsin." Uzanıp kızın saçlarını düzeltti. "Burada bu gece benimle kalacaksın."

Kate başını salladı. "Hayır... hayır, eve gideceğim! burada kalamam Damien." Ayağa kalkmaya çabaladı ve olduğu yere yığıldı. "Damien galiba ben..." kendinden geçerek ipek yastığın üzerine uzandı.

Damien sarsarak uyandırmaya çalıştı onu, ama çabaları sonuçsuz kaldı. "Allah belanı versin Jerry!" diye küfrederek Kate'i kucağına alıp yatak odasına taşıdı.

bassis

06.10.2006 16:28

Garip duygular içinde uyandı Kate. Nerede olduğunu anlayamadan etrafına bakındı. Bir süre sonra Matt Strange'in partisini Damien'in eve gelişini ve hatta salonda kanepenin üstünde olup bitenleri hatırladı. Sonra film kopmuştu.

Bir anda yüzü kıpkırmızı kesildi. Daha sonra neler olmuştu? Daha doğrusu neredeydi şimdi? Dün üstünü değiştirdiği oda değildi burası. Yeşil ve krem renginde döşemiş tipik bir erkek yatak odasıydı. Yani Damien'in! Ama burada ne işi vardı? Ne kadar aptalca bir soru. Bu sabah burada uyandığına göre dün gece neler olmuştu kim bilir? Yoo, olamaz! Paniğe kapılmadan hatırlamaya çalıştı. Ama üzerinde siyah ipek bir pijama üstüyle kendini yabancı bir yatakta bulunca bunu başarmak kolay değildi.

"Günaydın güzelim," diyerek elinde tepsiyile Damien girdi içeri. Kate'in üzerindeki pijamanın altını giymişti yalnızca.

Genç adamın çıplak göğsünü gördüğü anda kapıldığı duygulardan utanarak başını çevirdi Kate. "İstemiyorum!" diye mırıldandı.

Alaycı bir bakışla çenesini okşadı Damien. "Hayrola Kate dün gece suratın asık değildi."

"Dün gece kandırdın beni!" diye tısladı genç kız. "Beni sarhoş ettin ve sonra..." utanarak sustu.

"Sonra ne?"

"Sonra ne yaptığını bilmiyorum." Dedi Kate sabırsız bir sesle onu suçlayarak. "Ama eminim beni yatağına yatırıp sen başka yerde uyumadın."

"Haklısın, ikimizde bu yatakta yattık." Damien'in bakışlarını izleyen Kate yastıkların üzerindeki benzer çöküntüleri fark etti.

"Seni sarhoş ettiği için Jerry'i suçlamalısın." Dedi Damien genç kızın utandığını görünce. "Martiniye bol votka katmış olmalı. Her partide yapar bunu."

"Ama sen herhalde..."

"Hayır" dedi Damien. "baygın kadınlarla sevişmek adetim değildir." Kate'in şaşkın bakışlarını görünce ekledi. "Evet beraber yattık ama sadece uyuduk. Bir bebek gibi sokuldun bana uykunda." Bunu hatırlamaktan zevk almış gibi tatlı tatlı gülümsüyordu.

Aynı hisleri taşımayan kate geceleyin olup bitenleri öğrenmek istiyordu. "Peki ama bu nesneyi nasıl giydim ben?"

"Nasıl dersin acaba?" kahaahalarla gülüyordu Damien. "Merak etme hayatım soyup yatağıma yatırdığım ilk kadın değilsin. Ama çoğunlukla ötekiler ayık oluyorlardı." Kendisini soyduğu için genç kızın öfkelenildiğini fark ediyordu. "Pijamamı giydirmeyip seni çıplak bırakmamı mı tercih ederdin? Aklıma gelmedi değil ama benim kendimi kontrolümün de bir sınırı var. Bütün gece kollarımın arasında kıvranıp beni deli ettin zaten. Yalnızca yüzündeki güven dolu ifade sana sahip olmamı engelledi."

"Kendi geceliğimi giydiremez miydin?" diye sorarken çantasındaki saydam geceliği hatırladı ve yüzü kızardı. "olabilirdi ama bence bunun içinde biraz daha emniyettedin." Dedi Damien düşüncelerini okumuş gibi.

"Olduğun yerde bekle beni, tıraş olup geleceğim. Bak görüyorsun, ne kadar düşünceli adamım! Sakalımla nazik cildini incitmek istemiyorum."

"Cildimi incitmek mi?"

"Evet sevişirken."

"Hayır! Yapamazsın bunu." Korkuyla olduğu yerde büzülürken duygularını açığa vurduğu için bir yandan da kendine kızıyordu.

Damien durup ateşli bir bakışla süzdü onu. "Yapamaz mıyım?"

Kate pijamasına biraz daha sarındı. Erkeğin yatağında yatıp pijamasını giymişken arzularına karşı gelmek doğrusu çok komikti. Yatak odasının samimi havası itirazlarıyla alay eder gibiydi. "Hayır" dedi sertçe. "Sen odadan giyiniş çıkınca derhal giyiniş buradan gideceğim!"

Damien ağır ağır kapıyı örtüp yaslandı. "Öyleyse sakalıma tahammül etmek zorundasın. Benden kaçmana izin veremem. Dün gece aldattın beni. Bir kez daha tekrarlamamı istemiyorum"

Siyah ipek pijamasını hisirdatarak kıza yaklaşıyordu. Karşısındaki erkek güzelliğiyle büyülenmiş gibiydi Kate. Avına yaklaşan bir vahşi hayvan gibi geliyordu üzerine sinsi sinsi.

"Seni aldatmadım," diye kekeledi. ne dün gece ne de şimdi. Seninle sevişmek aklımdan bile geçmiyordu."

Uzanıp aralık dudaklarını okşadı Damien. "Öpülmek için yaratılmış bir ağız" dedi alçak sesle. "bütün geceyi kollarımda geçirdin. Uykunda bana teklif ettiğini almak istiyorum şimdi. Seviştiğim kadınların ayık olmasını istediğim için dün gece senden faydalanmadım."

"Benimle sevişmeni istemiyorum!"

"Dün gece bayılmadan önce böyle konuşmuyordun." Diyerek hafifçe omzundan itip buruşuk çarşafın üzerine düşürdü genç kıızı. Derhal yanına uzanıp bacaklarını bacaklarına dolayıp uzaklaşmasını engelledi.

bassis

07.10.2006 13:33

"O zaman dudakların bambaşka bir öykü anlatıyordu. Bakalım yine aynı şeyleri söylüyorlar mı?"

Kate'in itirazlarını genç adamın dudakları susturdu. Öylesine heyecan verici elleri vardı ki, istememesine rağmen vücudunun okşayışlarına karşılık verdiğini hissediyordu genç kız. Adeta kendinden geçerek ona yaslandı ve kollarını boynuna dolayıp saçlarını okşamaya başladı.

Gözlerini öperken Kate'in ellerini ensesinden sırtına kaydırdı Damien. Hafifçe kulağını dişledi ve bir elini pijamanın açık yakasından içeri soktu. Parmakları göğsüne değer değerme Kate kasıldı, engel olmak istedi ama ısrarlı parmaklar yerinden kıpırdamadı.

Yepyeni, yabancı duyguların şaşkınlığı içinde yitirmişti kendini. Çekingenliğinden sıyrılıp genç adamın kolları arasında gevşemişti ve aynı zamanda coşan duygularının neredeyse patlama noktasına geldiğini hissederek ürküyordu.

Yumuşak diri vücudunu öpücöklere boğarak aşığıya doğru kayan Damien sabırsızca düğmelerini çözüp bütün çıplaklığını ortaya çıkardı Kate'in.

"Tanrım, ne kadar güzelsin!" diye inliyordu bir yandan. "Mermer bir heykel gibisin ama çok daha sıcaksın. Dün gece yüzlerce, binlerce kez sana sahip olmamak için kendimi nasıl tuttuğumu bir bilebilsen!" doymak bilmeyen bir aıklıkla öpüyordu çıplak göğüslerini.

"Oh Damien..." kararsızlıkla titriyordu Kate. "Ben..."

"Konuşma güzelim. Bırak kendini. Rahatla."

Gereğinden çok rahatlamıştı zaten. İnsan kendini tümüyle duygularına bırakmasının bu kada harika olacağıni hiç bilmiyordu. Bir erkek ve bir kadının birbirlerini ancak çok iyi tanıdıktan sonra sevişmek isteyeceklerini düşünmüştü şimdiye kadar, ama artık Damien'in çekiciliğine öylesine kapılmıştı ki, kendini ona vermekten kaçınıyordu.

Genç adam başını kaldırıp donuk gözlerle yüzüne baktı. "Seni istediğimi biliyorsun Kate. Beni reddetmeyeceksin değil mi?"

Sessizce başını salladı Kate. Damien'ı yalnızca bir gün önce tanımış olması, hatta ondan ilk başta hoşlanmaması bile aklından çıkmıştı. Bir yabancıyla ilk kez tam anlamıyla sevişeceğini düşünmüyordu artık. Şu anda önemli olan birbirlerine yakınlıkları ve Kate'i baştan çıkararak becerikli elleriydi.

"Şunları çıkarmama yardım et," diyerek dirseği üzerinde doğruldu Damien ve Kate'in yüzünü buruşturduğunu görünce sordu, "Ne oldu? Canını mı acıttım?"

Çıplaklığını okşayan bakışlarından rahatsız olmaya başlamıştı genç kız. "Sakalın," dedi boğuk bir sesle, "Çok sert."

"Hay Allah!" diye çenesini sıvazladı Damien. "Anlaşılan gidip tıraş olmak zorundayım." Parmağını uzatıp göğsüne dokundu. "Ah ne kadar tahriş etmişim cildini. Çok canın yanmış olmalı. Niçin söylemedin bana?" Adamın susup kendisini öpmesini tercih ediyordu Kate. Böyle karşısına geçip konuşunca kim olduğunu ve ne yapmak üzere olduklarını hatırlayıp utanıyordu. Başını çevirip cevap verdi. "O zaman acımamıştı ki." Genç adam yerinden doğruldu. "Ben tıraş olmaya gidiyorum. Hiç yerinden kıpırdama. İşim uzun sürmez." Duygularından sersemlemiş gibiydi Kate. Burada ne işi vardı? Daha da önemlisi Damien'le birlikte burada ne yapıyorlardı? Bütün bir geceyi aynı yatakta geçirmişlerdi, ama bunda Kate'in suçu yoktu. Seçme şansını tanımamıştı ona.

Ne var ki konu sevişmeye gelince kararını verebilirdi. Bir sokak kadını gibi onu burada beklemeyecekti. Bir an için erkeğin tecrübesiyle kendinden geçmişti ama tümüyle adını kötüye çıkarmadan buradan uzaklaşması gerektiğini anlıyordu.

Zaten bakirelerden hoşlanmadığını söylemişti Damien. Tecrübesizliği erkeğin kısa bir süre sonra sıkılmasına nende olacaktı. Seks çetelesinde bir çentik olmak pek cazip değildi doğrusu.

Aceleyle giyinirken banyoda şarkılar mırıldanarak tıraş olan Damien'in sesi geldi kulağına. Genç adamın kendine olan güveni, Kate'in uzaklaşma kararını perçinlemişti. Londra'da kalacağı süre içerisinde gönül eğlendirebileceği biri olarak görüyordu anlaşılan onu. Ama bu görüşünde yanıldığını anlayacaktı!

Usulca yatak odasından çıkıp yan odadan çantasını kaptı ve ancak asansörsün kapıları kapanınca soluk almaya cesaret edebildi.

Bir gece önce Damien'in selamlaştığı kapıcı hala yerinde oturuyordu. Adam başını kaldırıp selam verdi.

"Günaydın, taksi çağırmamı ister misiniz?"

Sabahın dokuzunda gece elbisesiyle evden çıktığını garipseyeceğini düşünen Kate kızara bozara selamına karşılık verdi. Taksi çağırarak iyi fikirdi ama Damien kendisini bir kez daha aldattığını anlayınca öfkeden kuduracaktı. En iyisi evden biraz uzaklaşıp bir arabaya atlamaktı.

"Hayır, teşekkür ederim! Gideceğim yer uzak değil." Dedi Kate ve daha fazla konuşmasına fırsat vermeye dışarı çıktı. Yoldan bir taksi çevirip James'in evine varması çok sürmedi.

Çabucak yıkanıp giyinmeli ve sayfiye evine dönmenin çaresini bulmalıydı. Gerçi telefon etse, ağabeyi gelip onu alırdı ama bu kez bir gece önce olup biteni açıklamak zorunda kalacaktı ki, bu da hiç işine gelmiyordu.

Köpüklü suya girince öylesine rahatlayıp gevşedi ki zamanın uçup gittiğini fark etmeden tembelce yatıp kaldı. "Ben olsam uyumazdım!"

Damien'in kapıya yaslanıp durduğunu görünce gözleri faltaşı gibi açıldı ve köpüklerin içine biraz daha gömüldü. "Nasıl girdin buraya?"

Genç adam gülümseyerek küvete yaklaştı. "Bunları kilitle bırakmışsın. Çok dikkatsizsin." Diyerek elindeki anahtarı suya attı.

Köpüklerin arasında anahtarları arayan Kate homurdanmaya başlamıştı. "Niçin attın onları? Niye yaptın bunu?" Damien ayakbaşılarını çıkarıp küvetin kenarına oturdu ve usulca suyun içine kaydı. "Aramana yardım edeyim."

"Çık buradan! Suyu boşaltınca bulurum anahtarları." Aldırış etmediğini görünce ekledi. "Giysilerini berbat edeceksin."

"Ne önemi var? James'in bir pantolonunu ödünç alırım."

Kate adamdan uzaklaşmaya çabalayarak bir köşeye büzülüp elleriyle çıplak göğüslerini örtmüştü. Damien'in eli bacağına değince, irkilerek bağırdı. "Lütfen çıkar mısın buradan?"

"Hayır!" yeşil gözleri Kate'in kıpkırmızı yanaklarına dikilmişti. "Korkmaktan vazgeç hayatım. Bu sabah seni çıplak görmüştüm." Eğilip genç kıza kucakladı ve etrafa su damlacıkları saçarak yatak odasına götürdü. Yatağın üzerine atarak kıpırdamaması için kollarıyla sıkıca tutup sordu: "bu sabah evden niçin kaçtığını açıklar mısın bana?"

"Giysilerin ıslanmış," dedi Kate konuyu değiştirmeye çalışarak.

"Soruma cevap ver Kate."

"Ne... ne sormuştun ki?" Böylesine yakın durmasından tedirgin oluyordu. Niçin peşinden gelmişti? Ne yapmak istiyordu? Herhalde bu sabah kendi evinde başladıkları işi bitirmeyi ummuyordu!

"Niçin kaçtın benden?" diye yineledi Damien.

"Nedenini biliyorsun," derken gözlerini kaçırmıştı Kate.

"Öyle mi?"

"Evet. Bu sabah beni tahrik ettin. Şimdi de bu oyunu sürdürüyorsun. Zayıflığımdan yararlanmaya çalışıyorsun."

Damien bir elini uzatıp saçlarını toplayan siyah kurdeleyi çözdü. "Seni tahrik mi ediyorum?"

Damien'in alaycı sesinden nefret ederek cevap verdi genç kız. "Bütün kadınları nasıl etkilediğinin farkındasın. Sana bakan herkese meydan okuyorsun adeta."

"Ve bu meydan okumayı kabul ettin sen?"

"Hayır kabul etmedim. Senin kadar tecrübeli erkeklere karşı koyacak gücüm yok. Bunu itiraf ediyorum." Bir anda savaştan vazgeçti. "Eğer beni istiyorsan biran önce bitir işini. Konu sen olunca kendimi savunamıyorum."

Damien boğuk bir kahkaha atarak genç kıza şaşkına çevirdi. "Kadınlarımla istekli olmalarını isterim, ilgisiz değil." Ayağa kalkıp ıslak örtüyü üzerine attı. "Kendi isteğinle bana gelinceye kadar bekleyebilirim."

"herhalde asla olmayacak bu," diyerek iyice örtündü Kate.

"Görürüz!" ıslak giysilerine pişmanlıkla bakarak sordu Damien. "James'in ödünç alabileceğim bir şeyleri var mı burada?"

"Yatak odasındaki dolaba bak. Sağdan ikinci kapı."

"James'in yatak odası mı?" Damien'in sesi alaycıydı. "Ayrı odalarda kalmak isteyeceğiniz hiç aklıma gelmemişti. Benimle yaşadığın zaman bunu unutman gerekecek. Her geceni benimle geçirmeni isteyeceğim senden."

"Niçin takip ettin beni?" diye sordu Kate ürkek bir sesle.

"Sen benimsin Kate ve bana ait olan hiçbir şeyden vazgeçmem."

"Ben senin değilim. Daha doğrusu kimseye ait değilim."

"James'e de mi? Birlikte iki yıl yaşadık sonra senin üzerinde bazı haklar iddia edeceğini sanırdım. Hazır olunca seni ona götürürüm ve akşam gelip alırım. Saat sekizde eşyalarını toplamış ol. Beni bekletme. Senin uğruna James ile dövüşmek niyetinde değilim."

"Senin evine taşınmıyorum" dedi Kate inatla. "Beni cinsel açıdan etkiliyorsun, bunu itiraf ederim, ama beraber yaşamak için bence yeterli bir nende değil."

"Yani seni rahatsız edecek bazı huylarım olduğundan mı korkuyorsun?" diyerek gülümsedi Damien. "Örneğin dış macununu ortadan sıkmak gibi falan? Geçmişte hiç kimse şikayetçi olmadı."

Yarım saat sonra James'in sayfiye evine doğru yol alıyorlardı. Damien'in üzerinde ev sahibinin beyaz pantolonu vardı ve daha adaleli bir yapıya sahip olduğu için sımsıkı oturmuştu üzerine.

Eve varınca Damien genç kıza yaklaştı. "Bu akşam benimle gelmeye hazır ol meleğim. Elbiselerin konusuna gelince yanına hiçbir şey almamanı tercih ederim."

Kate'in gözleri büyüdü. "Yani senin evinde çıplak mı oturacağım?" Sözlerinden öylesine şaşkınlığa uğramıştı ki, onun evine taşınmayacağını bir an için unutuvermişti.

"Hayır, yarın Amerika'ya hareket etmende önce sana yeni şeyler alırız. James'in sana aldığı hiçbir şeyi yanında getirmeni istemiyorum."

"Yoksa kıskanıyor musun Damien?"

"Kıskanıyorum!" diye onaylayıp usulca dudaklarından öptü. "Sana sahip oluncaya kadar emin olamam. Haydi, şimdi içeri gir ve James'e bu akşam gelip film konusunda görüşeceğimi söyle. Ne zaman ve nerede çekeceğimizi açıklayacağım. İşim uzun sürmeyecek. Heyecanla bekliyorum bu geceyi. Bu kez kimse içkine başka şeyler katmamış olacak."

Kate içeri girdiği zaman, bir gün önceki parti kalabalığından yalnızca James ile Sheri'nin kalmış olduklarını gördü.

"Kate, nerelerdedin?" diye bağırarak ayağa fırladı James onu görünce.

Kate araştıran bakışlarından kaçınmaya çalışarak cevap verdi. "Nerede olduğumu biliyordun." Kollarından sıyrılıp "Merhaba Sheri!" dedi genç kadına ve uşağın getirdiği kahve için teşekkür etti.

"Evde yoktun Kate." Dedi, James suçlayıcı bir sesle, uşak dışarı çıkınca. "Dün gece ve bu sabah kaç kez aradım seni."

Bu kadar kolay yakalandığı için şaşkına dönen Kate gülerek cevaplamaya çalıştı: "Herhalde dün gece sen aradığında partiden dönmemiştin. Bu sabah da banyodaydım, ya da belki uyuyordum."

"Kızı sorguya çekmekten vazgeç," diye söze karıştı Sheri. "Damien Savage ile bir partiye gittikten sonra bir kız ne yapar, gayet iyi bilirim, uykuyla alakası yoktur."

"Sheri kız kardeşimden söz ediyoruz!" James çılgına dönmüştü.

Bunları duyunca şaşırma sırası Kate'e gelmişti. Aralarındaki aile bağına bugüne kadar bir sır olarak saklayan James birdenbire ilan ediyordu şimdi. "James!"

Ağabeyi alışılmamış bir çekingenlikle kolunu Sheri'nin omzuna sardı. "Şeyyy... Sheri'yle ben evlenmeye karar verdik Kate."

Her ikisinin yüzündeki mutluluk belirtilerini gören genç kız onları kucakladı. "Sizin adınıza çok sevindim. Harika bir haber bu. Düğün ne zaman?"

Sheri gülerek cevapladı: "Önce evleneceğimize inanalım bir kere. İkinizin arandaki ilişkiyi öğrenmeden önce bu durum biraz üzüyordu beni. Herkes sizin..."

"Herkes bizim birlikte yaşadığımızı düşünüyor" diye bitirdi cümleyi Kate yüzünü buruşturarak. Damien Savage da aynı düşüncede olduğu için çok farklı davrandı bana."

James'in yüzü öfkeyle kızardı. "Neler dedi sana?"

"Hiç kuşkusuz birçok kişinin aklından geçenleri dile getirdi. Gerçeği açıklamak isterdim ama imkansız olduğunu biliyorum. Anneni ve babamızı düşünmeliyiz."

"Acımasız olma Kate! Kardeşim olduğunu dünyaya ilan etmenin bir yara sağlayacağını bilseydim, bugüne dek çoktan yapardım bunu. Gayri meşruluğun artı kabul edildiğini biliyorum ama Richard St Just'ın yirmi yıl önce evli olmadığı bir kadından bir çocuk sahibi olduğu duyulursa hiç iyi olmaz. Ayrıca dediğin gibi annemi de düşünmeliyiz. Durumumuzu herkes öğrenirse ne hallere düşeceğini tahmin edersin herhalde. Senin varlığını öğrenmek bile ona şok etkisi yapmıştı."

"Ben de aynı duygulara kapılmıştım." Diye gülümsedi Kate acıyla. "Bu sahneye tanık olduğun için çok üzgünüm Sheri ama bu konuda James ile hiçbir zaman anlaşamadık."

"Çünkü gayrimeşru olan kendisi değil. Eğer öyle olsaydı eminim duyguları bambaşka olacaktı. Aman James, surat etme bana! Anneni düşünmeni anlıyorum ama Kate zor durumda kalıyor. Belki biz evlenince her şey düzeldir."

"Sanmam! Bence işler biraz daha karışacak," dedi James kupkuru bir sesle.

"Eğer ben bu evden taşınırsam, karışmaz" diye söze atıldı Kate.

"Yoo, sen nasıl..."

"Asla buna izin..."

"İkiniz de bana engel olamazsınız" diye itirazlara son verdi genç kız. "Aynı evde yaşamamızın bir hata olduğunu anlıyorum. Senin yanına taşınmak yerine keşke kendime bir ev tutsaymışım James. Ve şimdi bunu gerçekleştireceğim."

"Yapamazsın bunu!" James çılgın gibiydi. "Eğer yanımda olmazsan seni nasıl kontrol edebilirim?"

"Onsekizimi geçtim. Evden ayrılmak için senin iznine ihtiyacım yok."

"Ama ayrılmayacaksın. Dedikoducular istediklerini söyleyebilirler. Bence hava hoş."

"Sen ne dersin Sheri?" müstakbel yengesine dönüp sordu Kate.

"bana kalırsa James haklı. Burası senin evin. Taşınmak zorunda değilsin."

"Ama gitmek istiyorum. Kendi hayatımı yaşamak, kendi dostlarımı seçmek istiyorum."

"Şu zavallı Nigel Humpries gibilerini mi?"

"Nigel konusunda haklıymışsın. Mesleğine yardımcı olman için sana yaklaşabilmek arzusuyla benimle arkadaşlık etmiş."

"Söylemiştim! Son kez uyarıyorum, buradan taşınmayacaksın."

"James!" diye atıldı Sheri. "Seninle taşınma konusunda aynı fikirdeyim ama Kate'e emretme doğru değil."

"Teşekkürler Sheri." Dedi Kate ve tekrar ağabeyine döndü. "Bence ayrı yaşamak en doğrusu. Senin evlenme ilgisi yok bu kararımın. Birkaç gün sonra gideceğim."

"Bu kararın Damien Svage ile bir ilgisi var mı? Dün gece onunla birlikteydin ve ne dün gece ne de bu sabah bulamadım seni."

"Ne demek istediğini anlayamadım" derken Kate'in yüzü kıpkırmızı kesilmişti.

"Evden ayrılma kararına Damien'in etkisi oldu mu?" diye sordu James öfkeyle, "Ayrıca dün gece neredeydin?"

"Etkisi olmadı ve daha önce de söylediğim gibi evdeydim. Beni sorguya çekmekten vazgeç."

"Sorguya çekiyorum çünkü bana yalan söylediğini hissediyorum. Eğer Damien'le partiye gitmenin bu sonuçlara yol açacağını bil..."

"Kararımla Damien'in bir ilgisi yok!"

Sheri uzanıp James'in dudaklarına bir öpücük kondurmuştu: "Uçağa yetişmek zorundayım hayatım. Gidip eşyalarımı toplayayım. Kate'e biraz anlayışlı davran olmaz mı?"

"O benim kardeşim sheri, küçük kardeşim."

"Bana kalırsa büyük bir kız. Kendi kararlarını kendisi verecek kadar da olgun."

"Bir kere daha teşekkür ederim Sheri," diye atıldı Kate.

"Yeter artık ikiniz bir olup üstüme gelmeyin" diye homurdandı James.

Sheri gülerek saçlarını arkaya attı. "Gidip toparlanayım"

"Pekala. Uçağın kalkmasına yalnızca bir buçuk saat var, unutma. Bana kalırsa seni hiç göndermezdim. Sözleşmeyi bozup niçin yanımda kalmıyorsun anlamıyorum. Hemen evlenebilirdik."

"Ne kadar acelecisin. Profesyonel bir manke olduğum için sözleşmemi yerine getirmek zorundayım. ayrıca filminin bitmesine daha üç ay var. Ondan sonra doğru dürüst bir balayı geçirme isterim, araya sıkıştırılmış birkaç gün değil."

"Bak, nasıl şimdiden itiraz etmeye başladı." Diye şikayet etti James nişanlısı odadan çıkınca.

"Senin adına mutluyum James. Sheri tam sana göre bir kız."

"Ona evlenme teklifi yapmadan önce seninle konuşmak istiyordum ama birdenbire her şeyi unuttum."

"Seni iyice avucuna aldı anlaşılın" dedi Kate ve gülerek ağabeyine sarıldı. İnsanların duygularına ne kadar kolay kapıldıklarını çok iyi öğrenmişti. Ama bir gece önce başından geçenler yalnızca cinsel duygularla ilgiliydi, aşk diye adlandıramazdı. Eğer arada bir sevgi olsaydı Damien'e karşı tutumu için kendini bağışlaması daha kolay olacaktı. Şimdiyse akli karmakarışıklı.

"Şey.. Kate, taşınmak konusunda ciddi değildin, değil mi?"

James'in gözlerindeki hüzünden dolayı neredeyse suçluluk duygusuna kapılacaktı Kate.

"Ciddiyim James. Seni çok seviyorum ama sanırım kendi hayatımı kurmamın zamanı geldi."

"Bu saçma fikirleri kim sokuyor aklına?"

"Hiç kimse. Yalnızca hakkımda söylenenleri düşününce haklı olduklarını anladım. Burada hiç bir şey yapmanda günlerim geçiyor. Ama çalışabilirim. Örneğin Sheri gibi mankenlik yapabilirim. Ya da film çevirebilirim. Damien dedi ki..."

"Evet? Ne dedi?"

"Mutlaka öğrenmek istiyorsan çok fotojenik olduğumu söyledi. Yarın bir deneme filmi çekmeye çağırdı beni."

"Öyle mi?" James inanmamış gibiydi.

Kate onun yüzündeki ifadeyi görünce sırttı. "Ben de aynı tepkiyi gösterdim ama ciddiydi teklifi. Büyük bir yıldız olacağıma inanıyor."

James'in kaşları çatıldı. "Bunu tavsiye etme Kate. Bu meslek kızlar için kolay değildir. Babamızın da senin film çevirmene izin vermemi onaylayacağını sanmam."

"Aynı fikirdeyim. Bir aileye bir artist yeter. Ayrıca teklifini reddettiğim zaman Damien memnun oldu."

"Gerçekten mi?" James düşünceyle dudaklarını kemirmeye başlamıştı. "İnan bana sana yıldız olabileceğini söylemişse olabilirsin. Bu konularda hiç yanılmaz. Bu fikri onayladığımı söyleyemem ama beklide reddetmen aptallık olur."

"Reddettim bile," dedi Kate kapıya doğru yürürken. "Haa, bu arada Damien akşam uğrayacağını söyledi. Sanırım filmle ilgili bir şeyler varmış."

"Rolü bana verdi mi?" diye sorarken James'in yüzü gülmüştü.

"Evet ama bunu değil rol arkadaşlarını konuşmak isteyeceğini sanıyorum." Muzipçe gülüyordu genç kız.

"Rol arkadaşım mı? Herhalde Rogers rolü için... Kimi seçti?"

"Bunu sana açıklamam doğru olmaz."

"Boşver Damien'i. Kim?"

James kardeşini kapıda yakalayıp dikkatle yüzüne baktı. Muzip gülüşü karşısında gülümsemekten alamamıştı kendini. "Seni bu kadar eğlendirdiğine göre çok kötü biri olmalı. Oh şimid anlıyorum. Matt Strange, değil mi? Allahın belası herif. Çok üçkağıtçı şu Damien. Dün onunla partiye gitmene izin verdiğim halde atlattı beni. Matt2in bu rol için biçilmiş kaftan olacağına inanıyorum ama yine de beraber oynayacağımız hiç aklıma gelmemişti. Çoğunlukla artistlerin duygularıyla ilgilenmez Damien. Bu akşam sakın seni görmeye geliyor olmasın?"

"Şey... belki de." Kate dudaklarını yalayacağı anda Damien'in sözlerini hatırlayıp kendini tuttu. "Evet senin için geliyor." Dedi James kesin bir tavırla. "Ünlü rejisörümüzle gecen nasıl geçti? Sana asıldı mı?" Asılmak denemezdi bu davranışına. Ne istediğini açıkça belirtmişti Damien. Ama bunu James'e söylese öfkeden kudururdu ve belki de bu rolü kabul etmezdi. Buna izin vermemeliydi Kate.

"Hayır asılmadı."

"Öyleyse bu akşam bu niyetle geliyor buraya. Onun gibiler istediklerini muhakkak elde ederler. Senden hoşlandığını gizlememişti. Hiç yanaşmadı mı sana?"

Tümüyle inkar ederse James'in inanmayacağını biliyordu. "Şey... biraz asıldı galiba, ama kesinlikle yüz vermedim. Gitmende önce de söylemişim, bu adamdan hoşlanmıyorum." Artık gerçek değildi bu sözler. Benliğinde uyandırdığı yepyeni duygulardan dolayı bir bakıma korkuyordu Damien'den. "Havaalanına geç kalıyorsunuz James..." diye hatırlattı ağabeyine. "Sheri uçağı kaçıracak"

"Beni dinleseydi hiç gitmezdi," diye homurdandı James. "Ne yapalım, gidip üstümü değiştireyim, dönünce tekrar konuşuruz taşınma işini."

"Beni ikna edeceğine sanma. Artık büyüüp kendime bakma vaktim geldi. Dış dünyanın kötülüklerinden kendimi korumasını öğrenmeliyim. Sonsuza dek çocuk kalamam."

"Damien Savage ile bir partiye gidiyorsun ve çılgın kararlar veriyorsun. Keşke gütmene izin vermeseydim." Kate de aynı fikirdeydi, ama nedeni başkaydı. Giysilerini değiştirirken akli fikri Damien'deydi genç kızın. Şimdiye dek yaşadığı düşler ülkesinden uzaklaştırmıştı onu Damien ve Nigel gibileriyle kurduğu dostlukların ne kadar boş olduğunu göstermişti. Hiçbir erkek bir bakışı ya da bir dokunuşuyla Kate'in benliğinde bir gece önce uyanan duyguları uyandırmamıştı.

Beraber yaşamalarını teklif etmişti genç adam ama bu ilişki ne kadar sürerdi? Hayatındaki tek kadın olduğuna nasıl emin olabilirdi? Duyduğuna göre Damien'in bütün ilişkileri ancak birkaç ay sürüyordu. Bu akşam kendisini yalnız bırakmasını acaba nasıl anlatabilecekti ona? Çirkin bir sahne yaratmadan evden ayrılmasını nasıl sağlayabilecekti? Aralarındaki ileri samimiye derecesini James'e anlatmak ya da birbirlerine besledikleri duyguların aşk ve evlilik konusundaki ideallerini yitdiğini itiraf etmek istemiyordu.

Kate herhalde havuz başında biraz kestirmişti ki uşak Jennings'in öksürüğüyle gözlerini açtı.

"Mr st Just'ı görmek isteyen bir bey geldi Miss Darwood. Kendilerinin evde olmadığını söyleyince sizinle görüşmek istediğini bildirdi."

Herhalde Damien'di gelen. Ne kadar erken gelmişti. İçeri almaktan başka çaresi yoktu. Elleriyle saçlarını düzeltirken gözleri üzerindeki minnacık bikiniye takıldı.

"Konuğumuzu salona al Jennings ben üstümü değiştirip gelirim."

"baş üstüne efendim."

Şezlongdan kalktı, güneş gözlüğüyle kitabını alıp odasına gitmeye hazırlanırken krem rengi pantolonlu kahverengi gömleklili genç adam havuza yaklaştı. Kate'in tiksindiği o kötü sırtışıyla selam verirken bakışlarıyla o üzerindeki minicik bez parçalarını da çıkarıyordu adeta.

"Mr Strange" dedi Kate elinden geldiğince soğukkanlı davranmaya çalışarak. "James evde yok." Karşısındakinin Damien olmasını tercih edeceğini düşünüyordu bir yandan.

"Biliyorum ama bekleyebilirim Kate."

Tüm kadınların kendisine hayran olduğuna inanıyordu Matt Strange, ama Kate konusunda yanılmıştı. İlk tanıştıklarında birkaç kez gezmeye davet etmiş ve her seferinde de reddedilmişti. Bir bakıma yakışıklı sayılırdı ama yılışık hali genç kızın neredeyse midesini bulandıracaktı.

"Ne zaman döneceğini bilmiyorum," diye yalan söyledi Kate. Akşam yemeği için evde olacağını biliyordu oysa.

"Mühim değil beklerim. Çok geç kalırsa beni yemeğe bile davet edebilirsin."

Ne küstah adam! "ama ben..."

"Teşekkürler, davetini kabul ediyorum. Biraz oturalım mı?" havuzun kenarındaki iskemleleri işaret ederek ekledi, "Seni yalnızken görmek olağanüstü. Dün gece partime Damien Savage ile geldiğini görünce çok şaşırdım. James'in ancak Nigel gibileriyle gezmene izin verdiğini sanırdım. Damien ise bambaşka bir insandır."

"Mr Savage ile partinize geldim çünkü İngiltere'ye yeni gelmişti ve bir dama ihtiyacı vardı."

Matt Strange güldü. "Parmaklarını şaklattığı anda kadınlar kendilerini onun kucağına atarlar. Bugün seni burada bulacağımı sanmamıştım o yüzden."

"Niçin?"

"Otur da anlaatyım."

"Siz geldiğinizde odama gidiyordum, lütfen birkaç dakika beni başışlayın" diye ısrar etti Kate.

"Niçin oturmuyorsun güzelim? Seni yiyecek değilim, buraya konuşmaya geldim."

"pekala yalnızca birkaç dakika. Niçin james2i görmek istediniz?"

"Yakında beraber çalışacağımıza göre aramızdaki soğukluğu gidermek istedim. Bir ara epey tartışmıştık onunla. Bazı kavgaların konusu da sendin. Ama artık James'in malı olmadığına göre bütün bunlar sona erdi sayılır."

"James hoşlanmadığı kişilerin senin yanına yaklaşmasına bile izin vermezdi. Dün gece damien ile çıktığına göre bu durum değişmiş olmalı. Gerçi buraya onunla görüşmeye geldim ama seni yalnız bulmam daha iyi oldu. Bu akşam seni yemeğe davet etmem için bir fırsat çıktı önüme. Gelir misin?"

"Özür dilerim bu akşam gelemem" diyerek başını salladı Kate

"Öyleyse yarın akşam?"

"Hayır özür dilerim. James2in yarı niçin ne tasarıları olduğunu bilmiyorum."

Matt strange bir kaşını kaldırıp baştan ayağa süzdü genç kıızı. "ne tasarladığının önemi var mı? Kiminle nereye gideceğine artık kendin karar veriyorsun sanmıştım."

"benim hakkımda yanlış izlenimlere kapılmışsınız Mr Strange. James ile ben yalnızca arkadaşız. Her istediğimle gezmeye gidebilirim."

"Anlıyorum! James böyle demiyor ama... deme daha önceleri beni kendi isteğinle reddettin öyle mi?"

Kendi kurduğu tuzağa yakalandığını çok geç fark etti Kate. "Ben... şey... sanırım, herhalde."

bassis

09.10.2006 12:02

"Ama konu Damien Savage olunca hiç tereddüt etmede onunla çıktın."

Gözlerinin pırlıtlısından öfkelenmeye başladığını fark etmişti genç kıızı.

Strange'in öfke krizleri sık sık gazetelere manşet olduğundan, şu anda hedef olmak istemiyordu. "Hayır!" diye cevap verdi alçak sesle.

"Demek Damien için James'i bıraktın?"

"Eğer durum böyle olsaydı şimdi burada oturur muydum? Daha önce de söyledim size, James ile benim hakkımda yanlış fikirleriniz var. Üstelik, Damien ile bir gece için çıktım."

"Öyleyse niçin benimle de gelmiyorsun?"

Çünkü istemiyordu! Normal bir erkek bunu kolayca anlardı ama bu adam karşısındakinin ilgisiz olabileceğini aklına bile getirmiyordu. "Epey geç oldu mr Strange," dedi Kate saatine bakarak. "Kıyafetimi değiştirmek zorundayım."

"Sorumu cevaplamadın ama bekleyebilirim. Beklemeye değersin. Git deşiş üstünü, ben buradayım."

Hiç hoşuna gitmemişti bu sözler Kate'in. "İşim uzun sürebilir."

"Önemli değil, gitmek için acele etmiyorum."

"Öyleyse salona geçip kendinize bir içki alın," dedi Kate ayağa kalkarken.

Gardırobunu açıp Matt Strange'in beğenisini kazanmayacak bir elbise aradı uzun uzun. Duş yapmaya hazırlanarak bikinisinden sıyrılıp ipek sabahlığını giymişti. James'in bir ana önce dönmesi için dua etmekteydi bir yandan. Matt Strange ret cevabını kabul edeceğe hiç benzemiyordu. Kate'in de hoşlanmadığı bir erkekle yemeğe çıkmaya hiç mi hiç niyeti yoktu.

"Çok güzel!"

Başını çevirince kapının önünde duran Strange'i gördü. "Burada ne..."

Genç adam kapıyı kapayıp odanın ortasına doğru ilerledi. "Üzerindeki ipekli nesne o minik bikiinden daha çekici kılmış seni."

"Sizi yatak odama davet ettiğimi sanmıyorum," dedi Kate ürkerek.

"Davete gerek var mı?"

Strange elindeki kadehi tuvalet masasına bırakıp, gerileyen Kate'e yaklaştı ve köşeye sıkışan kızın omuzlarından tutarak kaçmasını önledi. "Masum havalarına girme Kate. Senin kim olduğunu biliyorum. Şimdi sıra bende." Eğilip yumuşak boynunu öpmeye hazırlandı.

Dudakları tenine değdiği anda tiksintiyle titremekten alıkoymamıştı genç kıızı kendini. "Bırak beni!" dedi kısık sesle. "Eğer ellerini çekmezsen yemin ediyorum haykıracağım."

Strange alayla güldü. "Hoşlandığından eminim. Senin gibiler bunu çok sever. Eğer mutlaka sertlik istiyorsan, ben hazırım."

"İğrenç bir adamsın! Tiksindiriyorsun beni! Bir kez daha bana dokunursan avazım çıktığı kadar bağıracam."

"Sana inanmıyorum!" strange'in dudakları göğsüne doğru iniyordu.

Kate'in çılgınlığını ancak eliyle ağzını tıkayarak önleyebildi. Genç kızın gözlerindeki pırıltı, nefretini açıkça ortaya çıkarıyordu.

"Demek karşı koyuyorsun, sen bilirsin." Kate'i kucağına alıp yatağın üzerine attı. "Tanıdığım en çekici kadınsın ve sana sahip olacağım."

"Sanmıyorum!" dedi kapının önünden bir ses. Sesi tanıyan Kate üzerinden sıyrılan sabahlığına bürünürken, Damien Savage odanın ortasına kadar gelmişti. "Eğer akıllı bir adamsan Strange, sessizce buradan defolup gidersin." Diye devam etti alçak sesle.

"Ya gitmezsem?" diye meydan okudu Strange.

"O zaman dışarı çıkıp bu konuyu başka şekilde hallederiz."

Matt Strange geçirdiği şoktan titreyen Kate'e döndü: "Senin için degeceğini sanmam. Anlaşılan henüz benim sıram gelmemiş. Başını Damien'e çevirip ekledi: "Senin işin bitene kadar beklerim."

Ve burnundan kanlar fışkırarak Kate'in ayaklarının dibine serildi. Çirkin bir görünüm kaplamıştı yüzünü. Sonra birdenbire gülümseyerek konuşmaya başladı. "Buna değmez Damien. İş çığından çıkmadan ben gitsem iyi olacak. Sonra görüşürüz Kate."

Kate hiçkırarak ağlamaya başlayıncaya kadar ağır bir sessizlik kapladı odayı. Alçalmış ve kirlenmiş hissediyordu kendini. Matt Strange'in temasını ancak yıkanarak çıkarabileceğini düşünüyordu. Damien'in yanına geldiğini fark edince dönüp beline sarıldı.

"Her şey bitti hayatım," dedi Damien alçak sesle. "Bitti artık."

"Oh Damien, ne kadar kötüydü bilemezsin."

"Anlıyorum hayatım. Buraya girip seni onun kollarında görünce gırtlığını sıkmak geldi içimden. Çılgınlığı duymasaydım ne olup bittiğini bile anlamayacaktım. Haydi sen giyinirken, ben gidip Jennings'e iyi olduğunu bildireyim." Usulca dudaklarından öptükten sonra bir adım geri çekildi. Kate hayal kırıklığına uğramış gibi bakıyordu ona.

"Giyin artık Kate," dedi Damien sert bir tavırla. "Seni salonda bekliyorum."

Onbeş dakika sonra üzerinde açık yeşil bir pantolon ve bluzla salona girdiği zaman kendini toplamıştı Kate, ama yüzü hala soluktu.

"Daha iyi misin?"

"Evet teşekkürler," diyerek kendine kahve doldurdu. "Yardımanın için teşekkür ederim."

"Deminki gibi teşekkür etmeni tercih ederdim." anlamadan baktı yüzüne Kate. "Deminki gibi mi?"

"Buraya gelip öp beni!" Kate'in olduğu yerden kıpırdamadığını görünce ekledi. "Bu kadar zor mu?"

"Yoo, ben... hayır, hiç zor değil." Koşarak yanına yaklaşıp kollarını beline doaldı ve başını göğsüne yasladı. Damien uzanıp saçlarındaki tokayı çözdü. "Benim yanımdayken daima saçların açık kalacak. Bu kadar güzel bir saçın toplanmasına akıl erdiremiyorum."

"Pekala Damien."

Boğuk bir kahkaha attı genç adam. "Anlaşılan seni sık sık seks delilerinden kurtarmam gerek! Çok uysal oluyorsun."

Dışarıdan gelen sesleri duyan Kate irkildi. "Sanırım James geldi." Kollarından sıyrılmaya çalışıyordu konuşurken.

Damien kollarını gevşetmedi. "Olduğun yerde kal. Belki James bizi böyle görürse ne olup bittiğini anlar. Daha ona bizden söz etmedin değil mi?"

"Hayır ama..."

"Öyleyse bırak da kararını o versin."

"Yoo, hayır, ben... olamaz!" kapıyı açıp James içeri girdiği sırada sıyrılmayı başarmıştı Kate.

"Merhaba Damien!" diye selamladı James. "Geldiğine sevindim. Umarım konuşumuzla ilgilenmişsindir Kate." Gözü kahve tepsisine ilişti.

"Ah, evet görüyorum! Neyse, damien burada bizimle kadeh kaldırıp kutlayacağın için çok memnunum!"

"Neyi kutlayacağız?" diye sorarken Damien'in kaşları çatılmıştı.

"Düşünden ona söz etmedin mi Kate?"

"Hangi düşünden?" diye sordu Damien.

"James kolunu genç kızın omzuna attı. "Elbette ki benim düşünümden."

James'in imalarını anlayan Kate, çaresizlikle Damien'e bakınca öfkeli yüzünden bu oyunun sonuca ulaştığını fark etti.

James'in kendisini korumaya çalıştığını biliyordu ama yanlış zamanı seçmişti. Damien'den korunmak istemiyordu Kate. Aralarındaki ilişkinin yürümesini arzuluyordu.

Ama ağabeyinin yüz ifadesi buna izin vermeyeceğini açıkça belirtmişti. Yalnızca dudaklarında kalan bir gülüşle Kate'in yüzüne bakarak devam etti James. "Evet sonunda pes ettim. Onsuz yaşayamayacağımı anladım"

"Biraz ani değil mi?" diye sordu Damien.

"Pek sayılmaz. Uzun zamandır yaşamımı paylaşıyor zaten. Bir kadını başkalarıyla paylaşmak istemediğini anlayınca kadere boyun eğmekten başka bir şey gelmiyor kişinin elinden."

"Anlıyorum. Demek bunu şimdi far ettin?"

Damien'in acı bakışları Kate'in yüreğini yaralıyordu.

"Şimdi değil. Kaderime boyun eğmeye hazırdım ve bu hafta sonu artık karar verme zamanının gelmiş olduğunu anladım."

Uşağın içeri girişi konuşmayı yarıda kesti.

"Amerika'dan Miss anderson sizi telefonda bekliyor efendim."

"Teşekkürler Jennings, çalışma odasından konuşurum." James kardeşiyle konuşma döndü. "İzninizle! İşim uzun sürmez."

Ağabeyi çıkınca salona çöken sessizlikte Kate yan gözle Damien'i süzdü. James yalan söylemiş, yalnızca müstakbel karısının adını açıklamayı ihmal etmişti. Öfkelenildiği için Damien'i suçlayamazdı genç kız. Kendisi hakkında kim bilir neler düşünüyordu?

"Beni kullandın Kate," dedi Damien bir süre sonra.

"Damien, aslında durum bambaşka."

"Öyle mi? Allah kahretsin! İkimizi birbirimize düşman ederek nasıl bir oyun oynuyordun?"

"Ben böyle bir şey yapmadım!" Kate şaşkınlıktan kekeleyordu.

"Ne kadar aptalmışım. Enayi gibi tuzağına düştüm."

"Tuzak falan yoktu." Diye ısrar ederken artık ikna edemeyeceğini biliyordu. Ne söylesen söylesin Damien ona inanmayacaktı.

"Dün birbirinize aşkınlı ilan ederken gördüğümde anlamalıydım her şeyi. Seni kendime bağlamama imkân olmadığını bilmeliydim. James'i evliliğe zorlamak için beni kullandın."

"Böyle bir şey yok!"

"Neyse planın işe yaradı. Benimle niçin sevişmek istemediğini de anlıyorum şimdi. Planlarında bu yoktu değil mi?"

"Açıklamama izin versen, sana her şeyi anlatacağım!" ama ne anlatabilirdi ki? Doğumundaki gizi açıklamak Kate'e düşmezdi.

"Açıklamaya gerek yok tatlım. Her şey apaçık ortada. Herhalde Matt Strange de planlarına dahildi. Parmağına alyansı geçirmeyince James'in sana tümüyle sahip olamayacağını kanıtlamak istedim. Ne yazık ki içeri giren bendim."

Kate öfkelenildiğini göstermemek için kendini zor tuttu. "Yani bugün bana saldırmasını ben mi istedim ondan? Bunu mu söylemek istiyordun?"

"Belki tam olarak öyle değildi. Matt Strange hayır cevabı almaktan hiç hoşlanmadığı için o kadar ileri gitmiştir."

"Sen de hayır denilmesinden hoşlanmıyorsun" dedi Kate öfkeyle.

"Ama sana iki kez boyun eğdim. Keşke bu sabah seninle sevişseydim, şimdi pişmanlık duymazdım. Gerçi yenildiğimi itiraf etmeyi pek sevmem ama evli kadınlarla ilişki kurmam."

"Ama ben James ile evlenmiyorum ki!"

"Bu masalları anlatma bana. Umarım James ne içten pazarlıklı olduğunu çabuk anlar. Seninle evlenecek hiçbir erkeğin rahat bir hayat sürebileceğini sanmıyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Şimdiye dek kaç aşığın oldu?"

"Hiç olmadı."

"Saf bir kız gibi davranmıyorsun. Vücudunun güzel olduğunu biliyor ve istediklerini elde etmek için beceriyle kullanıyorsun. James seninle birlikte böyle yaşamaktan herhalde çıldırarak hale gelmiştir. Ben olsaydım sana zorla sahip olurum."

James'in odaya girişi tartışmaya son verdi. Yüzünde tatlı bir gülüşle onlara bakarken, aralarındaki gerginliği

fark etmediği belli oluyordu.

"Jennings şampanyayı getiriyor," dedi neşeli bir sesle.

Kate cevap veremeyecek haldeydi. James'in evlenme teklifi yapmasını sağlamak için hem Matt Strange'i hem de kendisini kullanıyor olması akıl almaz bir suçlamaydı. Ağabey kardeş ilişkilerini bilmediği için Kate'i son derece kurnaz ve içten pazarlıklı bir kadın olarak düşünmesi herhalde kendi açısından normaldi.

Damien başını salladı: "Ben istemem, gidiyorum!"

"Ama daha filmi konuşmadık," diye itiraz etti James.

"Önemli noktalarını Kate sana anlatır. Birkaç ay sonra çekime başlayacağız. Arada görüşürüz."

"Jennings sana yolu gösterebilir."

"Gerek yok, yolumu bulurum. Şey James... eve geldiğim zaman Kate'in Matt Strange'in kollarında ne aradığını bir öğrensen iyi olur. Ayrıca dün gece kimin yatağını paylaştığını ve niçin bu sabah senin evinde birlikte banyo yaptığımızı herhalde bilmek istersin. Bu arada banyon için seçtiğin renklere bayıldığımı söylemeliyim. Açık yeşili zaten çok severim."

"Kate!" diye haykırdı James.

"Adi bir domuzsun Damien!" diye bağırdı Kate.

"Haklısın ama her istediğini elde etmene niçin izin vereyim," diye cevapladı Damien alayla.

"Kate bunlar doğru mu?"

Sesindeki şaşkınlığı anlamamak olanaksızdı. Kate her şeyi inkar etmeyi düşündü bir an. Damien'in söyledikleri gerçektir ama koşullar farklıydı.

"Tek laf etmemesi sana istediğin cevabı vermiş olmuyor mu?" diye söze karıştı Damien. "Seni ararım James. Allahısmarladık Kate. Düm gece için teşekkürler, çok eğlendim."

"Seni gidi..."

"Sakin ol James!" dedi Damien. "Matt Strange ile aynı fikirdeyim. Onun uğrunda dövüşmeye bile değmez."

Ardına bakmadan kapıyı vurup dışarı çıktı.

"Bana her şeyi anlat Kate!"

"Anlatacak ne var ki," diyerek omuzlarını silkti genç kız.

"Yani söyledikleri doğru mu?" dün gecedен başlayarak her şeyi tekrar anlat bana."

Kate derin bir soluk alıp aklını başına toplamaya çalıştı. "Dün gece Damien beni evine götürdü..."

"Hani benim evime gidecektin?"

"Bırak da anlatayım James. Yalnızca duş alıp üstümü değiştireceğime göre senin eve gitmenin vakit kaybı olacağını söyleyince ona hak verdim. Partiden dönene kadar her şey yolunda gitti. Sonra tekrar beni kendi evine götürdü. O kadar çekici ve yakışıklıydı ki James, beni öpmeye başlayınca karşı duramadım. Üstelik partide bir iki kadeh içmiştim ve..."

"Yani seni sarhoş etti!" dedi James öfkeyle.

"Hayır, o yapmadı. Ben içki içerken o başka yerde Strange ile görüşüyordu. Her neyse içkinin etkisi ancak eve varınca belli oldu."

"Ve senin bu halinden yararlandı öyle mi? Bu kadar alçalacağını sanmazdım!"

"Yeter artık k James, sözlerimi bitirmeme izin verir misin?"

"Pekâlâ."

"Benimle sevişmek istediğini açıkça söyledi ve herhalde sızmasaydım bu isteğini gerçekleştirecekti."

"Aman tanrım, ne kadar içmiştin ki?"

"Ben iki kadeh martini içtiğimi sanıyordum ama barmen votkasını bol tutmuş. Dışarı çıktığımızda etkisi daha da artmıştı. Damien'in evine vardığımda değil ona karşı koymak doğru dürüst düşünmeyi bile beceremiyordum."

"Ve seni yatağa attı."

"Evet beni yatırmış. Uyandığımda yalnızdım ama geceyi beraber geçirdiğimizi söyledi. Sonra tekrar benimle... sevişmek..." kıpkırmızı kesilmişti kate.

"Seni baştan çıkarmasının ayrıntılarını öğrenmek arzusunda değilim. Yalnızca sevişip sevişmediğinizi söyle yeter."

"Hayır sevişmedik. Damien tıraş olmaya gidince ben usulca evden kaçtım."

"Ya beraber yaptığınız banyo?"

"Senin evine dönüp banyoya girdim, yıkanırken de Damien içeri girdi. Oh James son derece utanıyorum. Bu konuda konuşmak istemiyorum. Ne ima ederse etsin aramızda hiç bir şey geçmedi. Matt Strange'i daha kolay açıklayabilirim. Her zamanki gibi bana sarkıntılık ederken Damien yetişip buna bir son verdi."

"Çok olaylı bir hafta sonu geçirmişsin. Birlikte partiye itmenize izin vermemeliydim aslında. Güvenilecek bir insan değildir."

"Ama ondan hoşlanıyorum James."

"Öyle mi? Anlaşılan o da senden hoşlanıyor. Baksana, benimle evleneceğine inandığı anda öfkeden kudurdu."

"Haklı! Onu kullanarak seni elde ettiğime inanıyor. Müsattkbel kocam olarak bu davranışlarımı itiraz etmeni beklediği için böyle imalarda bulundu."

"Ağabeyin olarak da itiraz edebilirim. Sen iyi olduğuna göre hepsini unutabiliriz. Ama seni yalnız bırakmak istemeyişimin nedenini şimdi anlıyor musun? Şimdilik Damien'i senden uzaklaştırdım ama Sheri ile evlendiğimi görünce yeniden peşine düşecektir."

Kate de bunu umuyordu zaten. Gerçi yaşamını süsleyen kadınlardan biri olma istemiyordu ama Damien'i daha yakından tanımak için can atıyordu. Her kadının ezelden beridir içinde taşıdığı vahşi bir erkeği ehlileştirme arzusuna kapılmıştı. Başına buyruk kimseye sorumlu olamak istemeyen bir erkekti Damien ve Kate onu kendine bağlayacaktı!

"Tekrar beni arayacağını hiç sanmam. Kadınları asla kovalamadığını söylemişti bana."

"İhtiyacı yok da ondan," dedi James kuru bir sesle.

Kate, üç ay kadar sonra, Josie Walker adında güler yüzlü neşeli James'in istediği gibi namus kavramına değer veren bir kızla beraber bir kat tutmuştu. James onu sorguya çekerken zavallı Josie ünlü aktörün karşısında ne diyeceğini şaşırılmış, kekeleyip durmuştu.

Üstelik, son günlerde James'in işleri öylesine yoğundu ki, Kate'in yaşamıyla ilgilenecek hali kalmamıştı. Oynadığı film uzatılmıştı, düğün hazırlıkları başlamıştı ve yakında Damien'in filmi çekilecekti. Bu arada en az bir aya süreyle balayı gezisine çıkmak istedikleri için her şeyi birkaç güne sıkıştırmak zorunda kalmıştı.

Kate siyah kadife tayyörü ve açık kiremit rengi bluzuyla aynanın karşısına geçmiş ağabeyinin düğünü için hazırlanıyordu.

"Gelmek istemediğinden emin misin Josie?"

"O kadar film artisti ve mankenin arasında kendimi iyi hissetmem."

"Birçoğu akıllı başında insanlardır," derken bazılarının çılgın olarak adlandırılacağını düşünüyordu Kate.

"Yine de istemem. Mr St Just beni de davet etmek inceliğini gösterdi ama Paul bundan hoşlanmayacaktır." Adı geçen Paul Josie'nin patronuydu ve genç kız aralarındaki ilişkiyi derinleştirmek için var gücüyle çalışıyordu.

"Paul'le aranız ne alemde?"

"En sonunda bu akşam beni yemeğe davet etti. Öğleden sonra evde oturup hazırlık yapacağım. Bambaşka bir kız olarak karşısına çıkmak istiyorum."

"Zavallı adam, başına neler geldiğini anlamayacaktır," dedi Kate saçlarını fırçalayarak. Damien beğendiğini söylediğinden beri saçlarını açık bırakmaya özen gösteriyordu.

Son aylarda hiç aklından çıkmıyordu Damien. Öpüşleri ve okşayışlarıyla kendisini ne kadar heyecanlandırıldığını düşünüyordu hep. Sık sık James'in yazlık evine gittiği halde bir türlü karşılaşmamışlardı.

"Harikasın!" dedi Josie arkadaşını inceleyerek. "Keşke benim de saçlarım böyle ateş rengi olsaydı."

"Kızıl saçlıların ne kadar sinirli olduğunu bilseydin bunu istemezdin. Herhalde taksi gelmiştir. Artık gitmeliyim." "iyi eğlenceler!"

Nikah yirmi kadar davetlinin huzurunda kıyılacaktı ama partiye yüzlerce konuk çağrılmıştı. Sheri'nin ağabeyi ve kate nikah tanıkları olacaklardı. Nikah dairesinin kapısının önündeki kalabalıktan dolayı çok geç kaldı Kate. Gerçi James istemiyordu ama herhalde menajeri çok iyi reklam olacağını bildiği için bu haberi açıklamıştı basına.

James ve Sheri'yi öpüp tebrik ettikten sonra doğruca nikah memurunun karşısına çıktılar. Artık ağabeyinin sevgisini bir başka kadınla paylaşacağını düşünerek duyulanıp bir ara ağlamaya başlamıştı. Törenden sonra partiye gitmek için çıkarlarken hayranların hücumuna uğradılar ve Kate yere yuvarlanacağını sandığı anda tanıdık bir ses çalındı kulağına.

"Koluma tutun Kate. Ve tanrı aşkına ağlamaktan vazgeç! Kendini maskara etme!"

Başını çevirip beyaz takım elbisesinin içinde hatırladığından çok daha yakışıklı ve çekici görünen Damien Savage'a baktı. Birkaç aydır onu tekrar görmeyi çok istemişti ama birdenbire karşısına çıkınca ne yapacağını şaşırılmıştı. "Senin burada olduğunu bilmiyordum," diyebilirdi yalnızca.

"Hiç şaşırmadım," diyerek ağızları bir karış açık kendilerine bakanların arasından sürükledi genç kızı Damien.

"Gözlerini damatla gelinden ayıramıyordun. Doğrusunu istersen değil nikah tanığı olacağını düğüne bile

geleceğini düşünmemiştim. Yoksa sen mazoşist misin?"

"Elbette değilim..." dedi Kate, Damien'in tıraş losyonunun kokusunu içine çekerek. "James gelmemi istedi, ben de..."

"Sen de kabul ettin!" yeşil gözlerinin acımasız bakışlarıyla baştan aşağı süzüyordu genç kızı. "Bunu nasıl yaparsın? Hiç gururun yok mu?"

"Elbette var. Ben..."

"Gelin hanımın yerinde olmak istemez miydin? Bu kadar duygusuz musun?"

Allah James'in yalanlarının belasını versin! Hala aynı konuları yineliyordu Damien. "Ağladığımı gördüğüne göre duygulu bir kişi olduğumu anlamışsındır."

"Yaa... onca paranın başka bir kadına gidiyor olması herhalde seni üzmüştür. James'in böyle bir tepki göstereceğini hiç düşünmemiştim."

"Bu ne demek şimdi?"

"Senden intikam almak için kendisiyle evlendiğini biliyor mu Sheri?"

"Nasıl olur? Ne kadar mutlu olduklarını görmedin mi?"

"Evet, mutlu görünüyorlardı. Sanırım James artık senin etkinden kurtulmuştur. Ben evden çıkınca neler oldu? Yoksa James evliliğin canı cehenneme diyip seninle sevişti mi?"

"Hiç kuşkusuz sen olsan böyle davranırdın değil mi?"

"Elbette. Herkesin bedava elde ettiği bir şey için niye düşün masrafına girsin?"

"Doğru değil bu!"

"Öyleyse çok aptalmış. Belki benimle beraber olmanı hazmedememiştir."

"Aramızda hiç bir şey geçmediğini söyledim ona ve bana inandı!"

Damien alayla gülerek sordu: "Söyler misin bana Kate, niçin birdenbire evliliğin önemli olduğuna karar verdin?"

"Her zaman evliliğe saygı duydum," diyerek içini çekti Kate. Hakkındaki fikirlerini değiştirmesine imkan yoktu.

Partinin verildiği otelin önünde arabadan indiler. Birlikte içeri girdiklerini gören James'in kaşları çatıldı.

"Nerelerdeydin Kate? Tony getirecekti seni buraya. Her yerde seni aramış."

"Damien getirmek için ısrar etti."

Kavayesini sanki ilk kez görüyormuş gibi dikkatle yüzüne bakıp selam verdi James.

"Senin yardımın olmadan onu buldum James," dedi Damien tokalaşırken.

"Görüyorum. Dinle beni Kate, annemden uzak dur. Bugün heyheyleri üstünde. Bazı dostlarım hakkında epey söylenip durdu. Canını sıkabilir."

"Kate benimle beraber, gerekirse onu annene karşı savunabilirim," dedi Damien kibirle.

James acıyla gülümsedi, "Annemi tanımıyorsun."

"Gerek yok. Haydi biz gidelim de başkalarına sizi tebrik etme fırsatı çıksın."

Kate ağabeyini öpüp Sheri'ye sarıldı, "Seninle çok iyi geçineceğimizden eminim," diye fısıldadı kulağına.

"Teşekkürler, elbette!" diye gülümsedi her gelin gibi çok güzel görünen Sheri.

"Niçin James'in annesi senden hoşlanmıyor?" diye sordu Damien içkilerini alınca.

"Şeyy... hoşlanmıyor işte."

"Anlıyorum!"

"Yardıma olmadan beni bulduğunu söyledin James'e. Ne demekti bu?"

"Seni elde etmek için her şeyi yapacağımı söylediğimi hatırlıyorsun değil mi? James adresini vermek istemedi. Ama bir gün karşıma çıkacağını biliyordum. Senin gibiler eninde sonunda ortaya çıkar."

"Benim gibiler mi?"

"Yine zengin bir sevgili arayacağından emindim. Ava çıktığın zamanı ayarlamak istedim yalnızca."

"Ah Katherina, hayatım!" uzun boylu, kır saçarlı özenle taranmış, kaya gibi sert bakışlı, gözlerinin grisi oğlununkine benzeyen bir kadın yanlarına yaklaştı. "Seni burada göreceğimi biliyordum."

"Evet," dedi Kate her zamanki gibi James'in annesiyle karşılaşınca duyduğu şaşkınlıkla. "Çok güzel bir düğündü değil mi?"

"Oldukça! James akli başında bir kız seçtiği için mutluyum. Birlikte yaşamınızı hiç onaylamamıştım. Gerçi hala harçlığını hala James veriyormuş ama evden taşınman iyi oldu."

"Bana harçlık falan vermiyor!" annesinin heyheylerinin üstünde olduğunu söylerken James şaka yapmamıştı.

Son dört yılda Louise St Just ile bu tip utandırıcı konuşmaları sık sık yapmak zorunda kalmıştı Kate, bir bakıma alışmış sayılırsı ama bu sahneye Damien'in tanık olması canını sıkıyordu. Louise'e hak veriyordu. Kocasının bir başka kadından doğma çocuğunun varlığını öğrenen her kadın böyle davranırdı. Üstelik öz oğlu da aynı

duyguları taşıyamıyordu bu kıza karşı.

"Bana bakmış olmasının nedenlerini biliyorsunuz," dedi Kate sertçe.

"James sürekli başıma kaktığına göre, elbette biliyorum. Yine de oğlumun nikâh tanığı olmanı iyi karşılamadım. Senin evlilik kavramını tanıdığını pek sanmıyordum."

"Tabii ki evliliğe inancım vardır Mrs St Just. Ama bazıları için evlenmek imkânsızdır." Annesi Angela Stevens sekreterliğini yaptığı zaman Richard St just'a aşık olup kısa bir maceraya girmişti, ama karısı birkaç ay sonra durumu öğrenip şiddetle karşı koyunca ayrılmak zorunda kalmışlardı. Richard karısından boşanmak isteyince ret cevabı almıştı.

Sevgilisinden yirmi yaş küçük olan Angela karmakarışık duygular içinde ortalıktan çekilmiş ve yaşamındaki tek hatasının sonucu olan Kate'i dünyaya getirmişti. Louise St Just ne düşünürse düşünsün, Kate'in anneis çocuğu bahane ederek Richard'ı evlenmeye zorlayacak bir insan değildi. Richard St Just da gayrimeşru kızının varlığını ancak Angela ölürken bakımını üstlenmesini istediği zaman öğrenmişti. Aradan geçen bunca yıla karşın Louise bu ilişkiyi unutamadığı için acısını genç kızdan çıkarmaya çalışıyordu sürekli olarak.

"Senin gibiler daima başka kadınların kocalarına tutulurlar," dedi Mrs St Just. "Umarım James bundan böyle akıllıca davranıp senden uzak durur."

"Eğer şimdiye kadar far etmediyseniz açıklayayım, Kate benimle beraber," diye söze karıştı Damien sonunda. Gri gözler adamı baştan aşağı süzdü ve yüzündeki nefret ifadesi kayboldu. "Ah, Mr Savage! Tanıştığımızı çok sevindim. James sizden çok söz etmişti."

"Öyle mi?" dedi Damien alayla.

"Katherina ile düşmanlığımız çok eskilere dayanır Mr Savage, bizi bağışlayın. Eğer ailemi tanısaydınız nedenini anlardınız."

"herhalde. Ama demin de söylediğim gibi artık Kate ile ben ilgileniyorum. James yalnızca karısıyla meşgul olsun."

Louise aşağılayıcı bakışlarını genç kıza çevirdi. "Sen hiç değişmezsin değil mi? Angela gibi senin de ancak sokak kedisi kadar namus anlayışınız var."

Kate'in yanakları kızardı bir anda. "Yeter artık!" annesine hakaret edilmesine asla tahammül edemezdi.

"Aynı fikirdeyim!" dedi Damien gereğinden soğuk ve alçak bir sesle, "sanırım yanımızdan ayrılmanız sizin için iyi olur Mrs St Just. Düşük ahlakımız sizi lekeleyebilir."

"Belki de haklısınız. İyi günler."

Giden kadının ardından baktı Damien. "iyi bir insan değil ve senden nefret ediyor. Belki de sevgili oğluna göz koyduğu içindir. Anneler tek çocuklarına çok düşkün olurlar."

Kate neredeyse kahkahalarla gülecekti. James'in bir üvey kardeşi olması işleri karıştırmıştı ama bunu açıklayamazdı.

"Senin annen de böyle midir?" diye sormaktan alamadı kendini.

"Tam tersidir. Zavallı bir kadın pençelerini bana takarsa gülmekten bayılacağını söylemişti."

"Zavallı bir kadın mı?"

"Savage ailesinin erkekleri çapkınlıklarıyla ünlüdür. Ama bir kez aşık olunca sevdiğimiz kadına tümüyle sahip olma isteriz. Çok istediği torunlarına ben şimdilik evlenmediğim için kavuşamadığından, annem çok kızıyor ve mahsus yaptığımızı ileri sürerek beni azarlıyor."

"Öyleyse niçin evlenmedin?"

"Daha zamanı gelmedi. Bir sürü kadın tanıdım ama hiçbirine aşık olmadım. Belki de sevebileceğim kadın henüz doğmadı. Seks ihtiyacından daha fazlası gerek evliliğin yürümesi için."

Onu sevdiğini anladığından beri bunu düşünüyordu Kate. Nefret duygularının bir anda aşka dönüşmesi herhalde buna denirdi. Ama Damien onun yosma tabiatlı olduğuna inanıyordu ve bundan ötürü evlenilecek biri olarak görmüyordu.

"Sanırım diğer konuklarla biraz ilgilenmeliyiz," dedi Damien usulca. "Ortadan kaybolma. Sheri ve James gidince seni eve götüreceğim. Konuşacağımız çok şey var. Örneğin ne zaman evime taşınacağın konusu..."

bassis

10.10.2006 09:19

Kate kararlı bir sesle konuştu. "Hiç kimsenin yanına taşınmaya niyetim yok. Özgürlüğümü daha yeni elde ettim. Henüz ayrıldım bir..."

"Sevgiliden," diye atıldı Damien.

"Bir erkeğin baskısından," diye bitirdi sözlerini sanki adam hiç konuşmamış gibi. "Başka bir erkeğin kaprislerine boyun eğecek değilim. James çok despot bir erkekti ve eminim sen de ondan bin kat betersin." Üstelik Damien'in sevgilisi olacağı için yaşamı boyunca kölesi durumuna düşeceğini hissediyordu.

"Bunu sonra tartışırız," dedi Damien sabırsızca.

"Senin evine gelmem!"

"Gelmeyeceğini biliyorum zaten seninkine gidiyoruz. Nasıl bir yerde yaşadığını merak ettim. James kesinlikle adresini vermedi bana."

"Herhalde benimle yalnızca cinsel yönden ilgilendiğini anladığı için vermemiştir."

"Ne olmuş yani? James hem karısını hem de seni kendine ayıramaz. Gerçekten sana harçlık veriyor mu?"

"Evet."

"Ya oturduğun yerin kirasını?"

"Evet."

"Buna bir son vermek gerek. Başka birinden para almanı istemiyorum. Hey Allah, işte Diana Hall geliyor, bu kez kavga etmemeye çalışın."

"Bu zevki vermem sana," dedi Kate gururla başını dikleştirerek."

"Zaten ben de başka türlü bir zevk bekliyorum senden" diye güldü Damien kızın yanaklarının kızardığını görünce.

Acı bir cevap vermemek için dudaklarını kıstı Kate. Bu arada Diana Hall yanlarına gelip samimi bir davranışla genç adamın koluna girmişti bile.

"Gidip sheri ile James'i göreceğim," dedi Kate öteki kızın fısıltılarına gülen Damien'in davranışlarına kızarak.

"Düşünlerinde bile onları bırakamaz mısınız?" diye atıldı Diana Hall, "Hiç olmazsa balayından dönene kadar beklesen?"

Kate sinirlerine hakim olmayı başardı. Louise St Just'ın hakaretlerinden sonra bu kızın alayları fazla gelmemiştii doğrusu: "İzninizle."

Ağabeyi ile Sheri'ye herkesin gözünden uzak özel olarak gülegüle demeyi düşünerek, giysilerini değiştirmek için kullandıkları odanın kapısını tıklattı. İçeriden gelen gülüşmeler derhal kesildi. Aptallığına kızdı Kate. Nikahları kıyıldığından beridir ilk kez baş başa kalan çift belki rahatlarının bozulmasından hoşlanmayacaklardı.

Gitmek için döndüğü anda James kıpkırmızı bir yüzle açtı kapıyı. "Sen misin Kate?" derken rahatladığı belliydi.

"Ben de otel görevlilerinden biri sanmıştım. Gir içeri."

Yukarı çıkmak için yanlış zaman seçtiğini sezen Kate içeri girmeye çekindi. "Sizi daha sonra da görebilirim James."

"Nezaket göstermekten vazgeçip içeri gire misin Kate?" Kapıya gelen Sheri söylemişti bu sözleri. "James bunca zaman bekledi beni, sanırım iştahını Venedik'e kadar saklayabilir."

İki kız birbirlerinin güzelliğini ve sık giysilerini övmeye başlarken James konuşmaya karıştı:

"Bırakın bunları. Damien Savage'ın davet edilmeden gelmesine çok sinirlendim. Ne işi vardı burada?"

"Ben çağırdım," diye atıldı Sheri. "Geçen hafta bir partide karşılaştık ve beraber çalıştığınıza göre davet etmeyi uygun gördüm. Özur dilerim James."

"Boşver üzölmeye değmez. Ama haberim olmasını tercih ederdim."

"Ne fark edecekti? Nasıl olsa karşılaşıcaktık." Dedi Kate.

"Damien nerede şimdi?"

"Aşağıda beni eve götürmek için bekliyor."

"Onunla gitmeyeceksin!" diye bağırdı James. "Geçen defa neler oldu biliyorsun!"

"Neredeyse oluyordu!"

"Öyle diyelim. Benden adresini sorduğu zaman özellikle söylemedim, sen kalkıp onunla eve gidiyorsun.

Yaklaşmalarına karşı koyacak kadar güçlü değilsin Kate!"

"James kardeşin kiminle nereye gideceğine karar verecek olgunlukta. Baskıya almamalısın. Toplumun kurtlarını tanımak zorunda. Kendini savunmasını öğrenmeli. Unutma, ben de çapkınlığıyla ünlü eski bir kurtla evlendim!" dedi sheri.

"Seni tanıdığımdan beri çok değiştim," diye güldü kocası.

"Damien benim adresimi mi sordu senden?" diye gülüşmelerini kesti Kate ciddi bir sesle.

"Birkaç kez sordu ama söylemedim."

Asla bir kadının peşinden koşmadığını söyleyen bir erkeğin davranışı olamazdı bu. "Artık öğrenecek, çünkü beni

eve götürmesini istiyorum”

“Ama Kate...”

“Aldırma Kate... balayımız süresince sevgili ağabeyini seni rahat bırakması için ikna ederim.”

“Dikkatli ol!” dedi James söylenecek başka söz kalmayınca.

“Merak etme. Kendi durumumu çok iyi biliyorum. Gayri meşru bir çocuk doğurmak istemem.”

“Seni kapıya kadar geçireyim,” dedi James ceketini giyerek.

Koridora çıkınca Kate parmak ucunda yükselerek ağabeyinin yanağından öptü. “Mutluluklar dilerim James.” Kate kapıyı çekip arkasını dönünce Damien’i karşısında gördü. “Sen...” dedi alçak sesle.

“Oh evet... sana madalya vermeli Kate. Kapının ardında James’in birkaç saat önce evlendiği kadın dururken burada onu öpüyorsun. Olacak şey değil bu.”

Hüzünle kararmıştı Kate’in gözleri. “Aslında iş böyle değil...”

“Sheri’ye acıyorum. Üstelik senin hakkında öğrendiklerim de hiç hoşuma gitmiyor.”

“Her sözümü istediğin gibi yorumladığın için, Gerçek beni tanımıyorsun oysa.”

“Boşver, hadi gidelim buradan,” dedi Damien sabırsızlıkla. “Düğünler pek zevk aldığım toplantılar değildir.

Mümkün olduğu kadar uzak kalmaya çalışırım. Hazır mısın?”

Kate’i kolundan tutup kapıya sürükledi ve arabasının getirilmesini işaret etti. “Bundan böyle ben kadını kimseye paylaşmam.”

“Ben senin kadının değilim.”

“Ama olacaksın. Benimle olduğun sürece yaşamında başka bir erkek bulunmayacak.”

“Yine başlamayalım. Ne senin evine taşınmak ne de metresin olmak istiyorum.”

“Benim istediğim gibi davranacaksın. Evin nerde?”

“Benimle böyle konuşma. Bana sahip değilsin.”

“Ama olacağım. İnsan ilişkileri konusunda bir derse ihtiyacın var. Artık evlenmiş olan James’i rahat bırakmalısın.” Sert bir ifadeyle bakıyordu yüzüne. “Evet adresini söyle.”

İstemeyerek de olsa ona adresini verdi Kate. Aradan geçen birkaç hafta Damien’e olan sevgisini küllendirmeye yetmemişti. Ondan hem hoşlanıyor, hem de korkuyordu. Herhalde annesi de Richard St Just için aynı duygulara kapılmış olmalıydı. İşte bu yüzden ürküyordu Kate. Annesinin başı sonunda nasıl da belaya girmişti. Okul arkadaşlarının sözünü ettiği, ya da ailelerinde tanık olduğu gibi sakin, tekdüze bir sevgi arıyordu genç kız. Damien Savage’a olan hisleriye benliğini paramparça edecek kadar güçlüydü.

Annesini bugüne dek iradesizlikle suçlamıştı ama Damien’i tanıdıktan sonra duygularını anlayıp, suçlamaktan vazgeçmişti. Sevdiği erkeğin kolları arasında bir tek gece geçirmek için annesi tüm prensiplerinden bir anda vazgeçmişti ama Kate aynı tuzağa düşmek istemiyordu.

Evin içi karmakarışık. Josie saçında bigudilerle ağırlıklı bir yüzle odasından fırladı. “Oh Kate her şey berbat oldu! Saçım kurumuyor, ojem bulaştırdım elbisem de bumburuşuk. Bir türlü hazırlanamıyorum!”

“Sakin ol Josie, ben seni çok tertipli bir insan olarak tanımıştım. Haydi git saçlarını tarayıp ojeni düzelt. Ben elbiseni ütülerim. İki dakika bile sürmez.”

“Kate?” Damien’in boğuk melodik sesini duyunca iki kız irkildi. Josie’nin heyecanına öylesine kapılmıştı ki Kate onun varlığını bile unutmuştu.

“Oh Damien... şey birkaç dakika işim var... Josie birkaç dakika sonra çıkmak zorunda... gördüğün gibi henüz hazır bile değil...”

“Evet görüyorum ama bu Josie kim?”

“Bu evi beraber tuttuk,” diyerek ikisini tanıştırdı Kate.

“Tanıştığımıza sevindim Josie, ayrıca ojen bana göre çok güzel.”

“Damien Savage ha!” Heyecandan kekelemeye başlamıştı genç kız. “Kate’le beraber oturmak çok eğlenceli. Bir sürü ünlü kişiyle tanışıyorum.”

“Eminim tanışıyorsundur Josie,” Damien’in sesi alaylıydı. “Kate çok popüler bir kızdır.”

“Evet o...”

“Ben ütüye başlıyorum Josie, saçlarını taramazsan geç kalırsın,” diyerek sözünü kesti Kate.

“Haklısın, izinle Mr Savage.”

“Lütfen bana Damien de, sanırım beni sık sık göreceksin.”

On dakika sonra Josie siyah buklelerini sallayıp odayı parfüme boğarak dışarı çıktı.

“Arkadaşın çok tatlı bir kız,” diye gülümsedi Damien.

“İltifatını kendine bildiririm, eminim çok sevinecektir.”

"Onun rolünü merak ettim. Yoksa burası James'in haremi, Josie de metreslerinden biri mi?"
Bu saçma sözler karşısında neredeyse kahkahalarla gülecekti Kate. "İlginç bir adamsın. Hem ona iltifat ediyor, hem de hakaretler yağıdırıyorsun. Josie ile bu evi paylaşıyorum yalnızca. Bu akşam da patronuyla buluşacak."
"Eğer akıllı bir adamsa ona evlenme teklif eder, son günlerde temiz yüzlü bir kız bulmak çok güçleşti. Dediğim gibi çok şirin ve tatlı bir kız, niçin biraz ona benzemeye çalışıyorsun?"
"Aslında ben de onun gibiyim ama sen görmek istemiyorsun."
"Görünmek istediğin kadar masum olduğunu öğrenmeyi çok isterdim doğrusu. O zaman sana ilgi duymayabilirim. Ama sen bambaşkasın. Masum rolünü çok iyi beceriyorsun. Ne var ki artık ben bu oyunlardan sıkıldım. Sana gerçeği söyledim, seni hala istiyorum. Kendini bana vermek için daha ne istiyorsun?"
Gözlerindeki arzudan ürken Kate başını çevirdi. Beynini allak bullak edebilecek kadar baştan çıkarıcıydı Damien. "kendimi hiç kimseye vermem" dedi alçak sesle.
"Ama james'in evine taşındın..."
"Orada ayrı odam vardı ve James içeri adımını bile atmazdı."
"Pekala, pekala, ama niçin bu kadar korkuyorsun? Yoksa biri daha önce seni zorla elde ederek tüm erkeklere düşman mı etti? Sanırım son zamanlarda edindiğin bir duygu olmalı bu."
"Yanlış! Erkeklerin ne denli ahlaksız olduklarını çok küçük yaşta öğrendim. İstedığın ilişkinin ne acı sonlara varacağını bilmiyor musun?"
"Nereye varacağını önceden bilince işin sonunda aşk ve evlilik beklemezsin." Kısılmış gözlerle seyrediyordu genç kıızı.
"Böyle bir bilginin duyguların oluşmasını önlediğine mi inanıyorsun? Demek ki kadınları sandığın kadar iyi tanıyorsun. Biz bedenimizle değil kalbimizle düşünürüz. Cinsel ilişkinin gerçekleşmesi için de kalbimizin en azından bu işe razı olması gerekir."
"Sen de beni istiyorsun Kate, kendini kandırmaya çalışma. İstersen birkaç hafta için evime gel. Sana el sürmeyeceğime söz veririm."
Çok cazip bir teklifti ama yürümeyeceğini daha şimdiden anlamıştı kate. En azından kendi iradesine güvenmiyordu. Eninde sonunda Damien'in yatağını paylaşacaktı.
"korkuyorsun, çünkü beni istiyorsun!" dedi Damien içinden geçenleri anlamış gibi. "Sana başka ne verebilirim, bilmiyorum." Öfkeyle kararmıştı gözleri. "Arzuladığım bir vücuda sahip olmak için evlenmek niyetinde değilim."
"Senin için hepsi bu kadar!" dedi kate sertçe. "Böyle bir ilişkinin sonu ne olur acaba? Arzularının sonunda istenmeyen bir bebeğin dünyaya gelebileceğini hiç düşünmüyor musun?"
"Bunu önlemenin çeşitli yöntemleri vardır."
"Ya işe yaramazlarsa?" bu konu öylesine rahatsız ediyordu ki sinirlerine hakim olamıyordu Kate. "Sen ya da ben değil çocuk acı çeker bu durumda. Ben doğduğum zaman annem de babamla evli değilmiş. Üvey babam bu gerçeği her fırsatta ikimizi de hatırlatıp durdu. Okuldaki acı olayları asla unutmam. Niçin seninle böyle bir ilişkiye girmek istemediğimi anladın mı? Benim yaşadığım çocukluk yıllarını başkasının tanımasını asla temenni etmem."
"Yeter artık Kate!" diyerek yaklaştı Damien. "Anlaşılan sana ancak böyle yaklaşabiliyorum." Eğilip dudaklarıyla dudaklarını hapsedince tüm tartışmanın anlamsızlığı ortaya çıktı.
Haklıydı kuşkusuz! Aralarında konuşma geçmediği sürece çok iyi anlaşıyorlardı. Kate'in dudakları dopdolu bir arzuyla titredi ve kolları kendiliğinden uzanıp boynuna dolandı.
Kate'i ateşlendirebilmek için elinden geleni yapıyordu Damien. İkisinin de kalbi deliler gibi çarpmaya başlamıştı. Sırtını okşayan ellerinden biri bluzundan içeri kayıp göğsüne değince, genç kızın tüm vücudu titredi.
"Oh Kate," diye mırıldandı adam. "O kadar tatlısın ki. Niçin bana karşı koyuyorsun?"
"Söyledim sana, başıma gelenlerin tekrarlanmasını istemiyorum."
"Ben dikkatliyimdir hayatım."
"Özür dilerim ama bu tür eğlenceler için başka birini bulsan daha iyi olur."
"Ya başka birini istemezsem." Usul usul dalgalı saçlarını okşuyordu güçlü elleri.
"Ne yapabilirim? Çok üzgünüm..."
"Hayır, inanmıyorum. Bana eziyet etmek hoşuna gidiyor. Babanın hatasını ben mi ödemek zorundayım?" Kollarından kurtulmak için çırpınarak cevap verdi Kate. "Bırak beni Damien. Nasıl söylersin bunu? Hiç kimseye bir şey ödetmeye çalışmıyorum."
"Yoo, tatlım, önce gel yaklaş diyorsun sonra reddediyorsun. Saçlarını hep açık mı bırakıyorsun?"
"Hayır... her zaman değil. Ben... Şey... "

"Beni memnun etmek için açık bıraktığını biliyorum."

Bu kez kollarından sıyrılmayı başarmıştı Kate. Elinden geldiğince uzaklaştı. Damien haklı olduğu için öfkesi biraz daha artmıştı. Her zaman, her zaman haklıydı üstelik.

"Kendi zevkime göre tararım saçlarını. Biri bana çok yakıştığını söyledi geçenlerde."

"Evet ben söylemişim!" damien'in yeşil gözleri garip bir ifadeyle karardı. "Son zamanlarda kiminle çıkıyorsun?"

"Niçin soruyorsun? Seni ilgilendirir mi?"

"tamam, yeter! Bıktım senden. Evet seni istiyorum ama yalvaracak değilim. Umarım bir gün şantaj yapmadan beni kendine bağlayacak bir kadına rastlarım. Bundan böyle senden uzak duracağım."

"Damien özür dilerim ben..."

"Verdiğin acıya bir de hakaret katma. Soğukluğunu ilginç bulacak başka bir zavallıya tak kancalarını. Ben bu devreyi atlattım artık. Eğer hemen çıkıp gitmezsem ikimizin de pişman olacağı bir harekette bulunmaktan korkarım."

Kapıyı çarpıp çıkınca sanki bütün oda sallandı. Kate birkaç saat içinde olan acı olayların yüküne dayanamayarak koltuğa çöktü. Önce Loise St Just sonra Damien Savage'in haksız saldırılarına hedef olmuştu. James bunları öğrense küplere binerdi.

Damien'in çekip gidişi her şeyin sonu olmuştu. Bir bakıma başlamadan bitmesi daha iyiydi. Başka ne bekliyordu zaten? Nasıl bitmesi gerekirdi? İş çığırından çıkmadan sıyrıldığı için şanslı sayılabilirdi.

bassis

10.10.2006 12:08

"Aman yarabbi, ne kadar yorgunum," diyerek kendini koltuğa bıraktı James, "geç kaldığım için özür dilerim ama Damien bizi deliler gibi çalıştırıyor. Canımızı çıkarıyor."

Damien adını duyunca Kate'in dudaklarındaki gülüş dondu. Onu aklından çıkarmak için epey uğraşmıştı ama birisi kazara adını ansa yine eski kalp ağrıları başlıyordu. Üstelik artık Allan'la beraberdi.

Onu en son on hafta kadar önce, Josie'nin gelmesi için ısrar ettiği bir partide görmüş ve yakın arkadaşlık kurmuştu. Alan Reed'in sinema dünyasından uzak oluşu Kate'e çok cazip gelmişti doğrusu.

"Geç kalmış sayılmazsın James. Alan henüz gelmedi."

"Arabanın bozulması da gerekliydi sanki! Gerçi bir taksi tutup gidebilirim ama Alan'ın beni götürüleceğine memnun oldum."

"Daha seni götürmeyi teklif etmedi ama senin evindeki partiye geleceğimize göre sakıncası olamaz," diyerek ağabeyine bir fincan kahve uzattı Kate.

"teşekkürler. Ömrümde bu kadar sıkı çalışıp yorulmamıştım. Damien sanki çalışmaya doymuyor."

"Anlaşılan bu şekilde başarıya ulaşıyor," dedi kate kuru bir sesle. "Neyse, boşver! Bu gece hepiniz derdiniz döküp yarın sabah neşeye işe gidersiniz."

"Biraz zor! Damien'in bundan hoşlanacağını pek sanmıyorum"

"Bu gece o da gelecek mi?"

"Beraber çalıştığım herkes geldiğine göre onu davet etmezsem çok ayıp olacaktı."

"Ya Matt Strange?"

"Ne yazık ki evet. Tahmin ettiğim kadar berbat bir herif. Her an etrafı güzel kızlarla çevrili."

"Yoksa kıskanıyor musun?"

"Hayır1 artık bütün günümü ne kadar akıllı ve yakışıklı olduğumu tekrarlayıp kızlar arasında geçirme devrimi kapattım. Ayrıca Sheri bundan hiç hoşlanmaz."

Karşılıklı gülüşmelerden sonra Kate küçük bir sırrını açıkladı.

"Bugün yaptığımı hiç beğenmeyeceksin bir sekreterlik kursuna kaydoldum."

"ne yaptın?" James'in bardağı neredeyse düşecekti.

"Sinirlenme James. Epeydir iş arıyorum ama bulamadım. Belirli bir eğitimi olmayanı istemiyorlar. O nednele bu gerekliydi."

"Ama sekreterlik kursu!"

Ağabeyinin aşşaylayıcı sesi genç kızı güldürmüştü. "Alay etme, sekreterliğin kötü bir yanı yok ki."

"Çalışman gereksiz. Babamızdan kalan para sana rahat rahat yeter."

"yeterince tatil yaptım. Ömrümü havuz başlarında keyif çatarak geçiremem. Bu bomboş yaşamdan sıkıldım artık."

"Damien'in teklifini kabul edebilirsin."

"Neee?"

"Tecrübe filmini çevir. Başarılı olacağına inanıyorum"

Kate rahatlayarak içini çekti. Neredeyse öteki teklif öğrenmiş olduğuna inanıp kendini ele verecekti. "Bu konuyla ilgilenmediğimi daha önce de söylemiştim." Başka teklifleriyle de ilgilenmiyordu ayrıca.

Kapının zili konuşmayı yarıda kesti.

"Alan gelmiş olmalı. Ona iyi davran, olmaz mı?"

"Bütün arkadaşlarına karşı iyi davranmıyor muyum?" diye sordu James saf bir ifadeyle. "Damien gibi biri değilse merak etme işine burnumu sokmam."

Kate koşup kapıyı açtı, gülümseyerek dudaklarından öptü Alan'ı. "Hoş geldin."

Yirmisekiz yaşındaki Alan reed kendi kendini yetiştirerek büyük bir kuruluşun bilgisayar bölümü şefi olmuştu.

Uzun boylu, açık kahverengi saçlı koyu mavi gözlü son derece yakışıklı bir gençti.

Kate'i kolları arasına alıp uzun uzun öptü. "Seni çok özlemişim."

Birbirlerini iki gün görmemek özlemeleri için yetmişti anlaşılan. "James'in arabası bozulmuş. Evine kadar götürebileceğimizi söyledim. Salonda oturuyor," dedi Kate usulca.

"Hay Allah, konuşun olduğun bilmiyordum."

"Yalnızca James var. Hemen yola çıkalım istersen. Herhalde parti başlamadan önce duş yapıp giyinmek isteyecektir."

Kate iki erkeği tanıştırdı ceketini almak için yatak odasına gitti. Geri döndüğünde onları sohbet dalmış olarak bulmak çok hoşuna gitmişti. Ağabeyinin Alan'dan hoşlanacağı belliydi. Damien'i unutması için de Kate'in böyle birine gerçekten ihtiyacı vardı.

Kocasını gören Sheri, derhal yanına koştu. "Sevgilim merak etmeye başladım. Kate ile beraber geleceğini söyledin ama çok geç kaldın."

"Damien yine canımıza okudu. Ben setten ayrıldığımda o hala çalışıyordu."

Sheri gülümsedi, "Belki de çalışmayı şimdi de sürdürüyor. Henüz gelmedi."

"Umarım gelmez. Üstelik son günlerde kimseyle iyi geçinmiyor."

Herhalde bu nedenle Kate, onu ağabeyinin partilerinde görmez olmuştu. Belki de Damien yeni bir sevgili bulmuştu ve kızı şimdilik herkesten saklamayı tercih ediyordu. Ne gibi bir nedeni olursa olsun bu gece gelmemesini içtenlikle istiyordu Kate.

"Karnın aç mı?" diye sordu Sheri kocasına.

"Hayır ama gelip giyinmeme yardım edersen iyi olur." Gözlerinde muzip bir davet vardı James'in.

"Konuklarımız var James!" diye güldü karısı.

"Ortadan kaybolduğumuzu fark etmezler bile," dedi James kolunu tutarak. "Haydi yürü. Tartışma istemiyorum."

Kate gülümseyerek arkalarından baktı ve geçen bir garsondan iki kadeh içki alan sevgilisine yaklaştı. "Onları hoş görmeliyiz. Daha yeni evliler."

"Güzel bir çift oluşturuyorlar," dedi Alan ilgiyle konukları inceleyerek. "Anladığım kadarıyla sinemayla ilgisi olmayan tek biz varız burada. Bu insanları sen nereden tanıyorsun?"

"Yoksa hoşlanmadın mı?"

"Hiçbiriyle tanışmadım ki."

Kate genç adamın koluna girdi. "Gel seni götürüp birkaçıyla tanıştırayım."

Bir süre sonra gülen şakalaşan kalabalığın içinde kaybolmuşlardı. Büyük salonlardan birinde, en az elli kişi dans etmek için uğraşıyordu. Adım atacak yer olmayan pistte herkesle birlikte sallanmaya başladılar.

Alan gülerken genç kıza sordu. "Bu insanların arasında neden karıştın, bir türlü anlayamıyorum"

"James eski bir aile dostudur," diye geçiştirdi Kate. "Tanıyınca pek fena kimseler olmadıklarını anlarsın. Çok çalışıp çok eğlenmek isterler."

"İzininizle," dedi tanıdık bir ses, "hanımefendiyle dans edebilir miyim?"

Kate'in gözleri büyüdü. "Şey... ben..."

Damien Savage ona aldırış etmeden yemyeşil gözlerini Alan'a dikti. "İtirazınız var mı?"

Bu mağrur adamın ısrarları genç adamı şaşırtmıştı. "Hayır yok ama..."

"Çok iyi!" Damien genç kızın kolundan tutup kendine çekti.

Uzun zamandır onu görmedikten sonra birdenbire kendini kolları arasında bulmak kate'in başını döndürmüştü. Beyaz pantolonu, üst düğmeleri açık beyaz gömleği ve koyu mavi kadife ceketiyse Damien çok şıktı.

"Üşüyor musun?" diye fısıldadı genç adam.

"Biraz!" küçük bir yalandı bu.

Damien kollarını biraz daha sıkıp Kate'i kendine çekti. "Şimdi nasıl?"

Coşan duygularına hakim olamayan Kate ne diyeceğini bilemiyordu. Bunu yapmaya hakkı yoktu Damien'in. Dikkatle boğazını temizleyip cevap verdi. "dansımızı yarıda kestiğin zaman oturmaya karar vermiştik."

Damien sert bir ifadeyle yüzüne baktı: "Kimdi o adam?"

"ismi Alan."

"Hiç zaman kaybetmiyorsun doğrusu. James ne düşünüyor bu konuda?"

"Ondan hoşlanıyor." Giysilerinin üstünden bile erkeğin vücut ısısını fark etmek kate'i iyice heyecanlandırmıştı.

"Anlaşılan benden daha tahammüllü. Başka bir erkeğin sana el sürmesine ben dayanamam."

Kate uzaklaşmaya çalıştı ama ezici kalabalıkta imkansızdı bu. "Lütfen yine aynı konulara dönmeyelim."

"Ya şu Alan?" diye sordu Damien. "Seninle evlenecek mi?"

"Sanırım."

"Ama sen onunla evlenmeyeceksin Kate. Hiç kimseyle evlenmeyeceksin!"

Bu kez kollarından sıyrılmıştı genç kız. "Kiminle istersem onunla evlenirim."

Damien'in gözlerinde tahrik edici bir bakış vardı ve dudakları Kate'in dudaklarına çok yakındı. Genç kız telaşla Alan'ı aradı ama ortalıkta görünmüyordu. Koruyucusu yanında olmayınca Damien'in etkisi altında kalacağını biliyordu.

Genç adam usulca kolunu omzuna sarıp kalabalığın arasından geçirip bahçeye çıkardı Kate'i ve havuz başındaki konukların yanından geçip ağaçların karanlıklarına daldılar.

"Oh kate, seni çok özledim!" eğilip şehvetli dudaklarını genç kızın boynunda dolaştırmaya başladı.

Sesinin yumuşaklığı Kate'in itirazlarını durdurmuştu. Eğer her zamanki gibi sertçe saldırsaydı karşı koyabilirdi ama bu nazik ve sevgi dolu davranış karşısında duygulanmıştı. "Gerçekten mi?" diye mırıldandı arzu dolu gözlerle yüzüne bakarak. Bir anda herkesi unutmıştu. Damien'den başka hiç kimsenin önemi kalmamıştı.

"Eminim son haftalarda herkesi köle gibi çalıştırdığımı James söylemiştir."

"Söyledi," diyerek gülümsedi Kate.

"Ne zaman görüştünüz?"

"James'in partisindeyiz unutma!"

"Biliyorum ama insan bir partide bu konuları konuşmaz. Sık sık görüşüyor musunuz?"

"Öyle sayılır."

Kollarını biraz daha sıktı Damien. "Bana bak Kate, bütün bu erkek arkadaşlarından vazgeçmek zorundasın. Seni başka birinin yanında görmek istemiyorum."

Büyülenmiş gibi bakıyordu genç kız. "İki aydır görmüyorum seni. Bir anda karşıma çıkıp hoşlandığım tüm dostlarımdan ayrılmamı emredemezsin."

"Benden başkasıyla görüşmeni istemiyorum. Adamı deliye döndürecek kadar güzelsin. Seni kilit altında tutmam gerek. Son günlerde ne uyuyabiliyorum, ne yemek yiyebiliyorum. Yalnızca çalışmak acımı biraz olsun dindiriyor. Yorgun düşene dek çalışıp birkaç saat kütük gibi uyuyabiliyorum ancak."

"oh Damien!" genç adamın sesindeki acı Kate'i üzmüştü.

"Beni öylesine kendimden aldın ki, doğru dürüst düşünemiyorum bile. Başka kadınlara karşı hiçbirsey duyamıyorum."

"ismimi söyleyen sesin bile beni tahrik ediyor," diyerek göğsüne bastırıp okşamaya başladı genç kıızı. "seninle sevişirken ismimi haykırmanı tercih ederim."

Bu sözler Kate'in son haftalarda yatıştırmaya uğraştığı duygularını harekete geçirmişti.

"Sana sahip olmama izin verecek misin Kate?"

Dudakları değdikleri yeri yakarak boynunda dolaşıyordu.

"Neden izin vermeyeceğimi çok iyi biliyorsun."

"Allah kahretsin!" vahşi bir arzuyla genç kıızı dudaklarını esir aldı ve ancak Kate acıyla inleyince zorbalığından biraz olsun vazgeçti ama bedenini kısıkaç gibi saran kollarını hiç gevşetmemişti.

Niçin her karşılaşmalarında kendilerini birbirlerinin kollarında buluyorlardı? Damien yalnızca cinsel açlığını tatmin etmenin derindeydi ama Kate aşık olduğunu biliyordu artık.

Damien'in yarattığı baş döndürücülükten neredeyse bilincini yitirmişti. Bir anda kendini boylu boyunca çimlere uzanmış buldu. Giysileri genç adamın ısrarlı parmaklarına engel olamamıştı. Bir anda bluzunun düğmeleri çözümlüp diri göğüsleri ortaya çıkmıştı. Kate'in elleri de kendiliklerinden genç adamın boynuna dolanmış saçlarını

okşuyordu.

Bir an sonra kendini toparlayıp doğrulmaya çalıştı. "Damien lütfen! Artı kben, görmek istemediğini söylemiştin unuttun mu?"

"Yanılmışım!" dudaklarıyla yüzünü okşayarak cevap verdi genç adam. "Senden uzak kalamıyorum ve kalmak istemiyorum. Aslında ne istediğimi sen de çok iyi biliyorsun."

"Ama sana söyledim ben..."

"Biliyorum." Öperek susturdu Kate'i. "İlişkimizi düşünüyordum. Seni acele ettirdim. Beni tanıma için zamana ihtiyacın var."

"hayır, zamana falan ihtiyacım yok." Titreyen parmaklarıyla düğmelerini ilikledi. "Niçin benden uzak durmuyorsun? Nende hayır cevabını kabul etmiyorsun?" birkaç saniye önce aralarında geçenlerden utanıyordu. Damien neredeyse istediğini elde edecekti.

"Çünkü vücudunla ağzın aynı şeyi söylemiyor. Sözlerini gözlerin yalanlıyor."

"Tecrübenle beni etkiliyorsun da ondan." Eteğindeki otları temizleyerek ayağa kalktı Kate.

"Hakarete kalkışma yararı olmaz."

"Gerçeği söylemek hakaret mi?" elerliyle saçlarını düzeltiyordu Kate. Görünümü berbattı herhalde.

Damien2den uzak durmaktan başka çaresi yoktu. Çok kez buna karar vermişlerdi ama iradelerine hakim olamıyorlardı. Damien içini çekerek ayağa kalktı ve birkaç dakika önce genç kızın okşadığı saçını düzeltti.

"Benden uzak durabileceğini düşünerek kendini kandırma. Sana karşı duyduğum dayanılmaz arzudan kurtulmaya çalışmadım mı sanıyorsun? Birkaç hafta içinde bir düzine kadınla ilişki kurdum ama hepsi bana aslında seni istediğimi hatırlatmaktan başka bir işe yaramadılar."

Kate ve doğru yürümeye başladı. "Git onlardan biriyle seviş. Ve beni yalnız bırak."

Damien kolundan tutup kendine çevirdi Kate'i. "Ben de bunu anlatıyorum... onlarla sevişemiyorum.

Başaramıyorum! İnana bana!"

"Senin ününü bildiğim için buna inanmak biraz zor."

"Daha önce hiç başıma gelmemişti. Nedenini bir türlü anlayamıyorum."

Eve yaklaşılarken müzik ve kahkaha sesleri arttı. Acaba Alan ne düşünüyordu? Kate hemen gidip onu bulacak ve partiden derhal ayrılacaktı. Saat herhalde epey geç olmuştu.

"Beni ilgilendirmiyor," diyerek kesip attı. "Eğer izin verersen partiye geldiğim adamı bulmak istiyorum."

"Yani aramızda geçenlerden sonra beni bırakıp gidecek misin?"

"Aramızda hiçbir şey geçmedi," derken bakışlarını kaçırmıştı Kate.

"Hiçbir şey geçmedi ha! Neredeyse tam anlamıyla sevişecektik ve sen hiç bir şey olmadı diyorsun! Ne kadar soğuk bir kadınsın."

Soğuk! Damien'i ilk gördüğü andan beri git gide şiddetlenen bir ateşle yanıyordu genç kız. "istediğin gibi düşünebilirsin!" dedi kuru bir sesle.

"Kate!" diye inledi genç adam. "Gidemezsin!"

Ama kalamazdı da! Benliğini altüst ediyordu Damien. Yanında kendini güven içinde hissettiği Alan'a gitmek zorundaydı. Bir zamanlar kendi yatak odası olan odaya girerken bunları geçiriyordu aklından.

Aynaya baktıkça yanakları kızardı. Saçları karmakarışık, dudakları morarmış gözlerinde vahşi bir bakış dolaşan adeta yabancı bir kız vardı karşısında.

Yenilgiye uğradığını düşünerek yatağın kenarına oturdu. Tam o sırada Damien içeri girse içindeki sızıyı dindirmek için hiç itiraz etmeden ona teslim olacaktı.

Kapının açıldığını duyunca başını kaldırdı ve gireni görünce yüzü soldu. "Matt Strange!" bu sahneyi bir kez daha yaşadığını hatırlar gibiydi.

"Ta kendisi!" dedi genç adam dili dolaşarak. Güven kazanmak için içkiye ihtiyacı olmadığı halde ayakta duramayacak kadar içtiği belliydi.

Son günlerde Kate'in gittiği her partide karşısına çıkıp açıkça sarkıntılık ederek canını iyice sıkımişti. Şimdi de gözlerindeki bakışı beğenmeyen genç kız çekinerek sordu. "Konukların yanına dönelim mi?"

"hemen değil." Kolunu uzatıp Kate'i duvara yaslamıştı. "Otların üstünde Damien'le iyi eğlendin mi?"

Sözleri gerçeğe o kadar yakındı ki, kate yanaklarının kızarmasına engel olamadı. "Ne kadar iğrençsin!" dedi yalnızca.

"Bana hakaret etmek hoşuna gidiyor olmalı, bana ikinci kez iğrenç diyorsun." Diye sırttı Matt.

"Çünkü gerçekten böylesin."

"Ama haklıyım değil mi? Bütün gece seni izledim. Beraber geldiğin enayi hiçbirşeyin farkında değil bir saattir

seni arıyor. Ama merak etme Damien'le senin hakkında tek laf etmedim ona."

"Nezaketine teşekkürler!" dedi Kate alayla.

Strange öylesine sarhoştı ki alay ettiğini anlamadı bile. "Eğer senin bir saattir ortalıkta görünmediğini fark etmediyse öğrenmesi gerekiyor demektir. Ama ben fark ettim Kate ve artık sıranın bana geldiğine karar verdim."

"Sizden hoşlanmıyorum Mr Strange. Asla hoşlanmadım. Ellerinizi üstümden çekmezseniz bağırırım. Geçen sefer neler olduğunu hatırlıyor musunuz?"

"Bence aptallık edersin." Islak dudaklarıyla boynunu öpmek için eğildi Matt. "Ben Damien Savage değilim, ama eminim sana onun kadar zevk verebilirim."

"Hiç sanmıyorum," diyerek kollarından ve dudaklarından kurtulmak için çırpındı Kate. Ama çırpınışları Strange'i tahrik etmişti yalnızca.

"Aynı fikirdeyim!" dedi buz gibi bir ses.

Matt Strange içkinin verdiği kendine güvenle dönüp Damien Savage'a baktı. "Çık git buradan Damien. İstenmiyorsun."

"Eğer Kate senin okşama larında biraz zevk alıyormuş gibi görünseydi giderdim ama yine seni bir seksen yere uzatmamı istemiyorsan ellerini üstünden çekip dışarı çık!"

"Yani daha ondan bıkmadın mı?" diye sordu Matt hakaret dolu bir sesle, "anlaşılan çok iyi olmalı."

Gerçekten öyle uzaktı ki bu sözler Kate isterik bir kahkaha attı. Damien de aynı şeyi düşünüyor olmalıydı ki dudakları acı bir gülüşle kıvrıldı.

"Git ayıl Matt. Yarın sabah saat yedide sette olacaksın. Geç kalman için hiçbir mazaret kabul etmem."

"Bir gün gelecek Damien..." diye tehdit etti Matt.

"Evet evet çok duydum bunları. Hakaretlerini de başka zamana sakla." Damien'in çenesi kasılmıştı. "Beş saniye tanıyorum sana buradan defolup gitmen için."

Matt herhalde geçen seferki olayları hatırlamıştı ki fazla itiraz etmende çekip gitti. Yüzünün şişliğinin inmesi günler sürmüştü.

Kate rahatlayarak gülümsedi. "Anlaşılan bir kez daha teşekkür etmem gerek."

Tiksinerej baktı yüzüne adam. "İzah etmeye kalkışma. Haftalardır istediğini verecekti Matt sana. Ben birdenbire bu fikirden soğudum. Bir erkeği tahrik edip karşında kıvrınmasından zevk aldığını anladığımdan beri seni kolayca unutacağıma inanıyorum. Erkeklere acı çektirmekten hoşlanıyorsun."

"Doğru değil bu!"

"Bir gün içimizden birinin iradesinin sınırına kadar zorlayacaksın ve sonunda ırzına geçecek."

Kapıyı çarpıp dışarı çıkınca Kate hiçkırarak ağlamaya başladı. Damien yaşamına girdiğinden beri olaylı günler yaşıyordu. Arzularına boyun eğdiği takdirde bu kavgaların sona ereceğini biliyordu ama artık çok geçti. Onu istemediğini biraz önce açıklamıştı Damien.

Beş dakika sonra salona girince uzun boylu siyah saçlı bir kızla sarmaş dolaş dans ederken gördü Damien'i ve onun gerçeği söylemiş olduğunu anladı.

"Demek buradasın!" diyen Alan genç kıza sarıldı. "Her yerde seni aradım. Neredeydin?"

Yalan söylemek zorunda kaldığı için yüzüne bakmadan cevapladı Kate: "bende seni arıyordum, gidelim mi artık?"

"İyi olur! Seninle yalnız kalmak istiyorum."

Genç adamın gözlerindeki muzip pırıltı bu isteğin nedenini açıklıyordu.

"Pekala James'e veda edip yola çıkalım."

Ancak evine yaklaşırken bedenini kaskatı gerginlikten kurtulmaya başlamıştı. Damien'i düşünerek kendini kahretmeye bir son vermeliydi artık.

"Şu adam, hani seninle dans etmek isteyen," diyerek düşüncelerini yarıda kesti Alan. "Kimdi o? Yüzü yabancı gelmedi ama adını çıkaramadım."

"Damien Savage" dedi Kate kısaca.

"Nereden tanıyorsun onu?" Alan şaşkınlıktan ısıklık çalmıştı bunu sorarken.

"James'in bir arkadaşı."

"Yakışıklı adam. Ondan hoşlanıyor musun?"

"Bana hükmetmeye çalışan erkeklerden hoşlanmam. Niçin soruyorsun bunları? Yoksa kıskanıyor musun?"

"Elbette kıskanıyorum. Damien savage gibi biri gelip sevgilimle dansediyor ve onu alıp götürüyor. Ne hissetmemi beklerdin?"

"Onunla dans etmek istemediğimi fark etmişsinidir."

"Ben de öyle dşsndm ama biraz sonra ortalıktan kayboldunuz."

"Mümkün olduğu kadar çabuk ondan kurtuldum. Kahve içmeye gelir misin?"

Alan teklifi kabul edip arabayı kilitledi. Bir saat kadar sonra kahvelerini bitirip kalkarken gitmek istemediğin ima ediyordu geçen adam.

"Yarın görüşecek miyiz?"

"gle yemeğine gel. Josie yarın Paul'un ailesiyle tanışmaya gideceği için ev bize kalacak."

"harika!"

Kate kahkahalarla güldü. "Umarım sana olan güvenimi sarsmazsın."

"Hiç sarstım mı?"

"Hayır."

"Hadi canım, hayal kırıklığına uğramış gibi durma.

Kate hayal kırıklığına uğramıştı ama bir kez olsun Alan'ın ona yaklaşmasını isterdi. Damien'i aklından silip atmayı belki bu şekilde başarabilirdi.

Josie eve gelince Kate yüzünü duvara çevirip uyku taklidi yaptı. Paul'un ailesinin dedikodularını dinleyecek halde değildi. Josie odasına çekilince de gözlerini tavana dikip düşünmeye koyuldu. Ne Alan, ne de başka bir erkeğin pşlerinin Damien'in dudaklarının yakıcı temasını unutturamayacağını anlamıştı.

bassis

12.10.2006 09:16

"Yemeğe kalman için ısrar ediyorum!" dedi Sheri. "James biraz sonra gelecek. Eminim seni gördüğüne çok sevinecektir. Son zamanlarda pek görüşemedik."

Damien'le karşılaşmamak için ağabeyinin evine pek uğramaz olmuştu Kate. "sekreterlik kursuna gidiyorum. Akşamları da Alan'la beraber ıkıyoruz. Pek vaktim olmuyor yani."

"Kurs nasıl gidiyor?"

"ğrenecek o kadar şey varmış ki."

"Ya Alan'la aranız nasıl?"

Kate de bunu bilmek istiyordu. Gerçi haftada iki, c akşam birlikte geziyorlar, beraber olmaktan hoşlanıyorlardı ve hatta Kate geçen adamın pcklerinden zevk aldığını söyleyebilirdi, ama Alan asla onu Damien kadar heyecanlandırmayı başaramamıştı.

Duygularına bir siper olarak onu kullanmakla haksızlık edip etmediğini düşünüyordu bir yandan. Evet, Alan'la beraber olmak çok hoştu, ama Damien bambaşkaydı.

Niçin Damien bir türlü yaşamından çıkıp gitmiyordu? Eskisi gibi sık sık gazetelerde güzel kadınlarla resimleri yayınlanmaya başlamıştı. Acaba kiskanıyor muydu?

"Alan'la aramız iyi," diye cevaplandırırken c gündür görüşmediklerini, bu akşam saat sekizde buluşacaklarını hatırladı. Kente dönmekte geç kalmamalıydı.

"Ya Damien?" diye sordu Sheri.

"Ona ne olmuş?"

"Birkaç ay önce ondan hoşlandığını sanmıştım."

Kate gülümsemeye çalıştı: "Her geçen kızın düşlerine girecek bir adam. Bana ilgi göstermesi başımı döndürdü. On iki, on c yaşındayken her kız gibi onu düşünüp hayal kurardım."

"Gerçekten tanışınca hayal kırıklığına mı uğradın yoksa?"

Tam tersine! Dşnemeyeceği kadar cinsel çekiciliğe sahip ve namus kavramından uzak bir adamdı. Evliliğe gerek duymadan bir sürü kadınla ilişki kurabiliyordu.

"Hayal kırıklığına uğramadım," diye itiraf etti. "Ama nasıl bir adam olduğunu bilirsin."

"şimdiki halini çok iyi biliyorum. James eve saat sekizden önce dönemiyor. Her akşam pestili çıkmış gibi serilip kalıyor."

"Geçen hafta bana da aynısını söylemişti. Anlaşılan Damien böyle çalışarak mesleğinin zirvesine erişmiş."

"Eğlence hayatını hiç ihmal etmiyor. Bir kadınla iki kez çıktığını son zamanlarda hiç görmedim."

Kate acı bir sesle güldü: "Eğer istediğini ilk seferinde elde ediyorsa bir kere daha niye ilgilenisin?"

"Sende çok kötü izlenimler bırakmış. Çok dobra bir adam olduğunu söylemiştim sanırım," dedi Sheri.

Terbiyesiz denecek kadar dobraydı doğrusu. İçinden geçenleri hiç çekinmeden açığa vurmıştu Kate ile

konuşurken.

"Film nasıl gidiyor?" diyerek konuyu değiştirdi genç kız.

Sheri omuzlarını silkti. "İyi olduğunu söylüyor James ama Matt ile Damien arasındaki sürtüşme son haddine gelmiş."

Yine Damien! Kate yüzünü buruşturarak sordu. "Şey... onu sohbetimizden uzak tutsak olmaz mı?"

Sheri kıkırdadı. "İmkansız! James eve girer girmez şikayete başlıyor. Bekle görürsün. Bu akşam en geç saat yedide evde olmak için ısrar edeceğini söylemişti. Sanırım Damien'le sıkı bir tartışmaya girmişlerdir şimdi."

"Gerçekten bu kadar kötü mü?"

"Geçinilmesi imkansız biri."

Salonda oturmuş gevezelik ediyorlardı. Sheri kocasının isteğine uyarak mankenlikten vazgeçtiğinden beri evde bomboş oturmaktan sıkılmıştı. Yapayalnız geçen saatlerini doldurmak için Kate gibi dostlarının gelişine çok seviniyordu.

"Eve geç kalmamalıyım," dedi Kate "Saat sekiz buçukta Alan gelecek."

"James erken gelmeye söz verdi. Seni yemeğe alıkoymaya çalışacağımı öğrenince çok sevindi. Ne kadar özlediğini biliyorsun."

"Ben de onu özledim!"

"Yine bizimle beraber oturmanı çok istiyoruz."

Sheri'nin içtenliği Kate'i duygulandırmıştı ama kararlılıkla başını salladı. "James'in tekrar yaşamımı düzene koymaya çalışmasına izin veremem. Bir zamanlar nasıl davrandığını biliyorsun."

"Evet ben..." kapı çalınınca Kate'e döndü Sheri. "sen açar mısın? Sanırım James geldi."

"Niçin sen karşılamıyorsun?"

"Bir dakika sonra gelirim. Seni görmek istediğini biliyorum. Birbirinizi çok geç bulduğunuz için yaşamının sonuna kadar seni korumaya çalışacağımdan eminim. Seni seviyor Kate. Onu biraz anlamaya gayret et." Kate boğazına tıkanan yumruyu yutmaya çabalayarak ayağa kalktı. "Kendisini ne kadar iyi tanıdığını bilip bilmediğini merak ediyorum."

"Herhalde biliyor," dedi Sheri usulca.

"Umarım ne kadar şanslı olduğunun da farkındadır."

"Haydi git, kapıyı aç."

"Hey James, bu akşam karar verdik senin şu despot rejisörünün adını ağzımıza almayacağız," diye gülümseyerek kapıya yaklaştı Kate. "Onun ne kadar acımasız ve zalim olduğunu....."

James'in yanındakini görünce yanakları kıpkırmızı kesilerek sustu. Damien Svage! Ve hakkında neler söylemişti.

James kahkahalarla güldü. "Gördüğün gibi Damien'i de yemeğe getirdim."

"Despot rejisör!" dedi Damien alaycı sesle.

"Burada olduğunu bilmiyordum."

"Bilsen ne fark ederdi?"

"Hiiiiç!" derken başını dik tutmaya çabaladı genç kız.

Sheri yanına yaklaşıp kocasını öptü ve konuklarını selamladı. Bu arada Kate yan gözle Damien'i inceleme fırsatını bulmuştu.

Her zamanki gibi yakışıklıydı Damien, ama yüzündeki çizgiler derinleşmiş, siyah saçlarının arasındaki tek tük beyazlar görünmeye başlamıştı. Sheri'nin anlattığı gibi gereğinden çok çalıştığı ve eğlendiği derhal belli oluyordu.

"Tekrar görüştüğümüze sevindim Damien," dedi Sheri gülümseyerek.

"Despot rejisör olsamda mı?"

"Bu kadar acımasız olup yaptığı hatayı Kate'e hatırlatmanın anlamı var mı?"

"Konu ben olunca sık sık hata yapıyor."

Kate kıpkırmızı kesildi ve kendini ağabeyinin kolları arasında bulunca rahatladı. "Pek iyi görünmüyorsun," dedi James.

"Gayet iyiyim!"

"Hayır değilsin. Çok fazla mı çalışıyorsun?"

Damien'in kendilerini izlediğini sezdiği için meydan okuyan bakışlarla karşılaşmamak için elinden geleni yapıyordu. "daha çalışmaya başlamadım, henüz öğrenme safhasındayım."

"Yine de sana göre değilmiş. Harçlığın seni geçindirmeye yeter. Eminim bu kursu bitirince evlenmeye karar

verirsin ve öğrendiklerine ihtiyacın olmaz.”

“Evlenmeye hiç niyetim yok.”

“Ben de öyle derdim, ama baksana şu halime!” diye güldü James.

“Ne kursuna gidiyorsun?” diye lafa karıştı Damien.

“Sekreterkil.”

Yeşil gözleri alaycı bir bakış kapladı. “Bana kalırsa hiç de sekreter tipi yok sende.” Kendisini bambaşka bir rolde düşündüğünü anlatıyordu bakışları.

“Gidip üstümü değiştireyim” dedi James.

“Şimdi hatırladım. Senin bir pantolonun var bende,” dedi Damien alçak bir sesle.

“Benim pantolonum mu? Nereden geçti eline?” James’in kaşları çatılmıştı.

“Ben olsam Kate’e sorardım.”

Demek ki böyle! Yenilgiye uğradığını itiraf etmeyecekti Kate. Başını dikleştirerek cevap verdi: “Damien kendi pantolonunu senin evde ıslatınca seninkilerden birini ödünç vermişim.”

Sheri şaşırılmıştı. “Nasıl oldu bu? Yoksa utandırıcı bir soru muydu?”

“Sanırım,” dedi Damien gülerek.

“Anlıyorum! Neyse gidip giyineyim.” Hangi olaydan söz edildiğini anlayan James dudaklarını kemirmeye başlamıştı.

“Sana yardım edeyim.” Sheri istenmediğini sezmiş gibi ardından koştu.

“James senin kaçamaklarına göz yumar mı?” dedi Damien baş başa kaldıkları zaman.

“O gün olup biteni kendisine açıkça anlatmıştım.”

“Sana inandı mı?”

“İnanmaması için bir neden yoktu.”

“Bence var. Ben bir erkeğim, sen de bir kadın...”

“Herkes senin kadar kötü niyetli değildir. Salona geçip ev sahiplerini bekleyelim mi?”

Koltuklarına yerleşince Damien yine aynı konuya döndü: “Bu ilişkiyi bir türlü anlayamıyorum.”

“Senin yerinde olsam denemezdim bile.”

“Hala adı neydi... ha, Alan... onunla görüşüyor musun?”

“Evet.”

“Beni özlemedin mi?”

“Özlemem mi gerekirdi?” Kate çok şaşırılmıştı. Her karşılaşmalarında Damien kendisiyle bir daha görüşmek istemediğini açıkça belirtiyordu.

“Sanırım. Özlemdin mi?”

“Hayır,” derken yalan söylüyordu genç kız.

Aynı anda Sheri salona girip konuşmayı kesti. “Jennings yemeğin hazır olduğunu söylüyor.”

Tam karşısında oturan Damien’in bakışlarını üzerinde hisseden Kate lezzetli yemeklerin tadına bile varamadı. Yemekten sonra kahve içmek için salona geldiklerinde Sheri tekrar kapının önünde konuştukları konuyu açtı.

“James’in pantolonunu Kate’i partiye götürdüğün hafta sonu mu almıştın?” diye sordu merakla. Anlaşılan odalarına çekildikleri zaman James bunu açıklamamıştı. Üstelik Damien’in Kate’i dikkatle incelediğini ve bunu fark eden James’in öfkelenildiğini de sezmişti.

“Evet,” dedi Damien gözlerini Kate’den ayırmadan.

“Konuyu saptırmak zorunda mısınız?” diye karısını tersledi James. “İşler düşündüğün gibi değil.”

Kate’in utandığını gören Sheri bu cevaptan tatmin olmamıştı. “Şey... bu konuyu tekrar açtım çünkü o hafta sonunun benim için özel bir anısı var. O gün nişanlanmıştık.”

James bozulmuştu. Damien da ona sertçe bakıyordu. Sheri bu kez ne hata yapmıştı acaba?

“O hafta sonu mu nişanlanmıştınız?” bunu soran Damiendi.

Yaptığı yanlışı fark etmeyen Sheri adına üzülüyordu Kate. Bir bakıma da gerçeğin ortaya çıkma vaktinin geldiğini düşünerek sevinmişti. Ama James çok öfkeliydi.

“Evet,” diye gülümsedi Sheri.

“Ben daha sonra nişanlandığınızı sanıyordum,” diye ısrar etti Damien.

“Hayır o gün James bana evlenme teklifi yaptı. Ama derhal Amerika’ya dönüp, daha önce yaptığım bir sözleşme uyarınca mankenliğini sürdürmem gereken bir kampanya vardı. Birkaç hafta sonra dönünce nişanımızı açıkladık.” Mutlulukla gülümseyerek kocasına bakıyordu. Gerçeğin açıklanmasına engel olamayacağını artık anlamıştı James.

Zavallı Sheri farkına varmadan kocasını yalancı durumuna düşürmüştü ama Kate'in doğru söylediği de ancak böyle ortaya çıkmış oluyordu. Ama Damien'in genç kız hakkındaki fikirlerinin değişmesi için yeterli olmazdı bu yine de.

Kate saatine bakıp ayağa kalktı. Alan'la olan randevusuna geç kalmamalıydı.

"Bir dahaki sefere arayı çok açma," dedi James de ayağa kalkarak. "Seni bir hafta görmeyince özlüyoruz."

"Birkaç gün sonra uğrarım."

"Seni kente götüreyim," dedi Damien.

Soğuk bir bakışla genç adamı süzdü Kate. "Gerek yok. Artık arabam var." Onsekizinci yaş gününde James'in hediye ettiği yeşil Spitfire'ı kullanıyordu.

"Öyleyse kentte görüşürüz. Seninle konuşmak istiyorum."

"Korkarım imkansız."

"Niçin?" Damien'in bakışları sertleşmişti.

"Birisıyla randevum var. Onun için erken kalkıyorum."

"Alan'la mı?" Bir an için yalnız olmadıklarını unutup eski düşmanlıklarını ortaya çıkarmışlardı.

"Evet."

"Onunla tanıştın mı? Diyerek araya girdi James, "iyi çocuk değil mi?"

"Konuşmadım bile." Damien'in bakışları buz gibiydi. Alan'dan hoşlanmadığı belliydi.

"Ben de sandım ki..."

"Boş ver! Ben gidiyorum. Yemeğe teşekkürler Sheri. İzninizle."

Öylesine ani çıkıp gitmişti ki, kapı ardından kapanınca bir süre birbirlerine bakıp hiç konuşmadan oturdular.

"Şu adamın küstahlığına bak!" dedi James sonunda.

"Hadi James, kabahat onun değildi," diye atıldı Sheri. "Kate'den hoşlandığını bile bile Alan'dan laf açıp adamı deli ettin."

"Kız kardeşimin peşinde dolaşmasından hoşlanmadığım için yaptım bunu."

"Benim bazı sözlerime de kızdı sanırım. Ne dedim ki Kate?" yalvaran gözlerle bakıyordu Sheri.

"Bence bunu içten pazarlıklı kocana sorsan daha iyi olur. Neyse, artık gitmem gerek, yoksa Alan kendisini atlattığımı düşünecek."

Sheri'nin her şeyi öğreninceye kadar kocasını rahat bırakmayacağından emindi ama yanarında kalıp bu eğlenceyi seyredecek vakti yoktu. Sheri'nin kardeşinin işine burnunu sokan James'e çok kızacağından emindi. Kate eve geldiği zaman Alan kapının önünde arabasında oturuyordu. İçeri girip kendilerine birer viski doldurdular ve yan yana kanepeye oturdular.

"Geciktğim için özür dilerim sevgilim," diyerek kolunu Alan'ın omzuna doladı Kate. "Öğleden sonra Sheri'ye gitmişim."

"İyi vakit geçirdin mi?"

"Ah evet oturup dedikodu yaptık."

"İyi memnun oldum."

Dikkatle yüzüne baktı Kate. Alan her zamanki neşeli halinden çok uzaktı. Karşılama öpücüğü bile başkaydı sanki.

"Neyin var senin?" diye sordu endişeyle.

"İçimi mi okuyorsun yoksa?"

"Lütfen ne olup bittiğini söyler misin?"

Alan elini uzatıp yanağını okşadı. "Niçin sevmedin beni? Bana birazcık sevgi gösterseydin hayatın boyunca senin kölen olurum."

"Ne demek istiyorsun Alan?"

"Eğer beni sevseydin şimdiye kadar bunu belli ederdin," diye içini çekti genç adam.

Kate yanağını okşayan eli öptü. "Senden çok hoşlanıyorum Alan."

"Yeterli değil. Benden hoşlanman yeterli değil Kate!" uzanıp omuzlarından kavrayıp hafifçe sarstı.

"Ne yapmamı istiyorsun?"

"Yapacak bir şey yok. Öteki adama aşık olduğumu biliyorum."

Kate ayağa fırladı. "Hangi adam?" diye sorarak vakit kazanmaya çalıştı.

"Damien Savage!"

"Saçmalıyorsun. Ben onu sevmiyorum..."

"Hayır seviyorsun. O partide birbirinize nasıl baktığınızı gördüm. Ne zamandan beri onunlasın?"

"Yalnızca bir tek partiye gittim!" ama birçok kez karşılaşmışlardı.

Alan'a haksızlık etmekte olduğu duygusundan sıyrılmaya başlamıştı Kate. Konuşmanın gidişine bakılırsa genç adam bu ilişkiyi bitirme amacındaydı. Belki böylesi daha iyi olacaktı.

"Herhalde bir kez beraber olmak ona aşık olmak için yeterliydi."

"Belki de haklısın," diye itiraf etti Kate.

"Haklı olduğumu biliyorum."

"Ama senden hoşlanmama engel olmaz ki bu!" hüzünlü bir bakışla onu süzüyordu Kate. "Beraber çok eğlendik, değil mi?"

"Evet ama artık sonu geldi. Senden ayrılmak istememin tek nedeni Savage değil." Utanmış gibi başını eğdi Alan. "başka bir kızla da buluşuyorum."

"Anlıyorum."

"İş yerinde tanıştım onunla," diye açıkladı Alan aceleyle. "Son birkaç hafta içinde birkaç kez yemeğe çıktık. Sue tam bana göre. Senin sanatçı çevrene pek uymuyorum ben."

"Ben de işte bu nedenle..."

"Benimle flört etmeye başladın, değil mi?" diye bitirdi cümlesini Alan. "Bunu biliyordum. İlk günler ben de senin çevrene kapılmıştım. Çok iyi bir insansın. Dediğim gibi eğer bana biraz cesaret verseydin sana aşık olabilirdim."

"Yani sana cesaret vermedim mi?"

"Damien Savage ile karşılaşınca hiç şansım olmadığını anladım. Meğer kendimi kandırıyormuşum."

Alan'ı çok özleyeceğini biliyordu Kate. "Şu Sur nasıl bir kız?"

"Ufak tefek siyah saçlı gözlerinin içi gülen tatlı bir kız." Bunları söylerken yüzünü kaplayan gülüş kızdan ne kadar hoşlandığını belirtiyordu. Üzülmediğini hisseden Kate alan'a karşı hiçbir şey hissetmemiş olduğunu fark ett.

"Senin adına sevindim Alan."

"Şey... Teşekkürler. Neyse ben gideyim artık."

Kapı kapanınca kate ağlamaya başladı. İlişkisinin sonunun böyle olacağını bildiği halde üzülmüştü. Eğer Damien'i unutmak istiyorsa bunu şimdiye kadar başarmış olması gerekirdi. Başka bir erkeği sevdiğini düşünerek kendisini aldatması söz konusu değildi.

Saat henüz dokuz buçuktu. Yatmak için çok erken, sokağa çıkmak için çok geç... ne yapabiliirdi? Vakit geçirmek için upuzun saçlarını yıkayıp manikür yapmaya karar verdi. Gerçi sekreterlik kursu yüzünden tırnaklarının çoğu kırılmıştı ama yine de oyalanacak bir şey bulmuş oluyordu.

Saat on biri vurduğunda kitap okumaktan sıkılıp yatağa girdi. Uykuya dalmak üzereyken kapı çalındı. Josie'nin yine anahtarını unuttuğunu düşünerek aceleyle yerinden fırladı.

Gözleri kan çanağına dönmüş, yakta sallanan Damien savage duruyordu karşısında. Viski kokuları saçarak Kate'i itip salona geçti. Üstü başı derbeder, saçları darmadağınikti. Gelenin Josie olduğunu sanıp da sabahlığını giymediğine pişmandı Kate. Damien aç gözlerle sabahlığın örtmediği çıplak vücudunu inceliyordu.

"Ne işin var burada?" öfkeli görünmeye çalıştı Kate ama korkusu baskın çıktı.

"Ne kadar aptalca bir soru. Nerde o? Hala yatak odasında mı?"

"Kim?" genç kızın ağız bir karışık açık kalmıştı.

"Sevgilin tabi. Bana acı çektirmek için adını dilinden düşürmediğin adam." Konuşurken dili dolaşıyordu Damien'n.

"Sen sarhoşsun."

"Elbette sarhoşum. Ne yapmamı isterdin içmekten başka?"

"Neyin var Damien?"

"Bu akşam şu herifle yatağa girmek için aceleyle James'in evinden kaçtın. Senin kim olduğunu ve ne yaptığını unutmak için içip durdum tabii!"

"Ağzından çıkanı kulağın duymuyor," dedi kate inanmaz gözlerle Damien'e bakarak.

İşığı yanan yatak odasına dikkatle bakarak sordu genç adam. "Nerde o? Yatak odasında mı saklanıyor?"

"Evde bizden başka hiç kimse yok."

"Gitmiş olduğuna inanmam," diyerek kapıya yaklaştı. Yürürken sendeliyordu. Merakal etrafına bir göz atıp konuştu. "Evet gerçekten yalnızmışsın."

"Yalnız olduğumu söylemiştim. Şimdi lütfen gider misin buradan?"

"Hiç canım istemiyor," diyerek yatağın kenarına oturdu Damien. "Yanıma gel."

"Hayır!" Kate'in gözleri irileşmişti.

Kendini buruşuk çarşafın üzerine attı Damien. "Oldukça rahatmış!" genç adamın sesinin gitgide hafiflediğini fark eden Kate şaşkına döndü. Sızıp kalmamalıydı burada. Yanına koşup ayağa kaldırmaya çalıştı. "Burada kalamazsın. Lütfen Damien ayağa kalk!" Damien kolundan tutup sertçe çekince dengesini yitirip yanına uzandı Kate. Sarhoş halinden hiç beklenmeyecek bir çeviklikle dönüp genç kızın üzerine kapandı. "Damien lütfen!" Boynunu öpmek için başını eğerken kısılmış yeşil gözlerinde merhamete benzer bir anlam okunmuyordu Damien'in. "Ne istiyorsun? Damien beni rahat bırak mı? Yoksa Damien beni sev mi?" okşayan dudaklarını göğüslerinde dolaştırmaya başladı. "Damien ben..." Dudakları göğsüne değip hayat verince Kate'in itirazları boğazına takılıp kalmıştı. "Damien sev beni!" diye tamamladı genç adam cümlesini. "Hiç merak etme hayatım, çılgına dönüncüye kadar seveceğim seni." Damien'in dudaklarındaki vahşi setlik bu kez onu cezalandırmak arzusunda olduğunu belirtiyordu. "İster karşı koy, ister boyun eğ, şimdi sana sahip olacağım." "Hayır Damien. Böyle olmaz!" "Beni bir daha tahrik edip alay edemeyeceksin!" Kate'in acıyla inlemesine kulak asmıyordu. Aklında yalnızca ona sahip olmak vardı. Artık gücünün tükendiğine karar verdiği anda Damien'in kendinden geçtiğini sezdi Kate. "Damien?" diye seslendi tereddütle. Bunun da bir tuzak olmasından korkuyordu. Ama Damien gerçekten sızmıştı. Genç kız bütün gücünü kullanarak kollarından sıyrılıp kalktı. Ne kadar içmişti kim bilir? Uyandırmak imkansız olduğundan uğraşmaktan vazgeçip ayakkabılarını çıkardı ve örtüleri üzerine çekti. Işığı söndürüp odadan çıkarken hala titriyordu. Damien'in korkunç bir baş ağrısı ile uyanacağından hiç kuşkusu yoktu ama buna layıktı doğrusu.

bassis

12.10.2006 10:41

Josie geldiği zaman Kate mutfakta kahve içiyordu. Eğer Damien sızmasaydı muhakkak ki tehditlerini yerine getirecekti. Kate'in itirazlarına aldırış edecek gibi görünmüyordu. "Teşekkürler," dedi Josie arkadaşının doldurup uzattığı kahve fincanını alırken, "dışarıda harika bir araba var. Acaba bu apartmanda oturan birine mi ait?" "Hayır." "Kimin olduğunu biliyor musun?" merakla bakıyordu yüzüne Josie. "Evet." "Kime ait?" "İçerdeki!" eliyle yatak odasını işaret etti Kate. "Josie'nin gözleri büyüdü, "Kim o?" "Damien Savage," diyerek ayağa kalkıp fincanını yıkadı ve yerine bıraktı Kate. "Yanlış sonuçlar çıkarmadan açıklayayım. Ben davet etmedim. Sızıp kaldığı için yatağımı işgal etti. Ben kanepede yatacağım." "Benim yanıma gelebilirsin." "Yoki böylesi daha iyi. İstenmeyen konduğumuza göz kulak olayım. Gece yarısı kalkıp dolaşmaya başlayabilir." "Eğer kalkarsa benim odaya gönder," diyerek güldü Josie. "Josie!" "Ama çok yakışıklı bir Adam kate!" "Belki haklısın." Dolaptab aldığı battaniyeleri üzerine çekip kanepeye uzandı Kate. "Işığı söndürür müsün? Teşekkürler Josie." "Pekala sabah görüşürüz." Daha önce fark etmediği bir sürü yayın orasına burasına battığı kanepede uyumak oldukça güçtü aslında. Üstelik bir türlü sabah olmak bilmiyordu. Saat yedide artık dayanamayacağını anlayıp sessizce kalkıp giyindi ve Josie'yi uyandırmadan mutfaka geçip kahve hazırladı. Kahveleri kendi odasına taşıyıp kapıyı sıkıca örttü. Damien'le konuşacaklarını kimsenin duymasına gerek yoktu. Gecenin bir yerinde uyanıp ceketiyle gömleğini çıkarmıştı Damien. Birkaç dakika baş ucunda durup uyuyan

adamı izledi Kate. Sevgiyle bakıyordu yüzüne, ama dün gece olanlar aklına gelince bu duygusundan sıyrılıp gürlüğüyle fincanı komodinin üstüne bıraktı.

Damien güçlükle gözlerini açtı, doğrulmaya çabaladı. Başının ağrıdan çatladığı belliydi. Ancak kahvesini bitirdikten sonra ağzını açmaya karar verdi. "Günaydın!"

"Günaydın!" diye karşılık verdi Kate alayla. Pencereye yaklaşmış tek bir hareketle perdeleri sonuna kadar açtı.

"Allah kahretsin!" diye homurdandı Damien.

"madem içmesini beceremiyorsun, neden içiyorsun? Şimdi artık çekip gider misin?"

"Dün gece neler oldu?" diye sordu Damien doğrulup otururken.

"Yani hatırlamıyor musun?"

"Hatırlasam sorar mıydım?"

Omuzlarını silkererek cevapladı Kate. "Kapıdan içeri girdiğin anda küfürler yağdırdın. Gerekirse şiddet kullanarak bana sahip olacağını söyledin."

Buruşuk çarşafına bakarak sordu genç adam? "Başarıp başaramadığımı sorabilir miyim?"

"Başaramadın."

"Çok yazık. Niçin?"

"Çünkü sızıp kaldın ve ben de sevişmek istemiyordum."

"Anlıyorum." Düşünceli bir sesle konuşuyordu şimdi. "Sana dün gece bir şey sordum mu?"

"Bir sürü şey sordun. Örneğin sevgilimin nerede olduğunu, hala burada saklanıp saklanmadığını... bunu defalarca sordun."

Ağrıyan gözlerini ovuşturdu Damien. "Of tanrım! Başım çatlıyor. Bunları kastetmemiştim. Daha özel bir soru sordum mu?"

"Bundan daha özel ne olabilir ki?" diye güldü Kate.

"Lütfen şu perdeleri örter misin? Işık canıma okuyor."

"Bu kadar içmemelisin." İçini çekerek perdeleri örttü Kate.

"Beni deliye döndürmekte olduğun için içtim. Artık dayanamayacağım Kate. Teslim oluyorum."

"Ne demek bu?"

"Teslim oluyorum. Seninle evleneceğim. Dün gece bunu soracaktım ama herhalde konuşacak halde değildim. İstedığın zaman evleneceğim seninle Kate."

Kate şaşkındı. Damien gerçekten evlenmek istediğini mi söylemişti? Evet doğru ama evlenmek istiyorum değil evleneceğim demişti. Kate'e göre iyi bir teklif sayılmazdı bu.

"Herhalde şaka yapıyorsun"

Damien ağrıyan ensesini ovuşturarak cevap verdi. "Şaka yapacak halim mi var sanki?" bir kova dolusu kahve içse yinede kendine gelemezdi herhalde.

"Şey, hayır ama sen..."

"Öyleyse saçmalama. Şakalaşacak durumda değilim. Of yatağın çok rahatsızmış. Nasıl uyuyabiliyorsun burada?"

"Dün gece çok rahat bulmuştun. İki kişi için bile yeterli olacağını düşünüyordun. Bence kanepede uyumak daha rahatsızdı."

"Yanıma gelebilirsin. Teklif ettim sanıyordum. Üstelik ilk kez de olmazdı yani."

"O zaman başkaydı!" gözlerini kaçırarak cevaplamıştı Kate.

"Ne fark var?" ceplerini karıştırıp bir yaprak sigarası çıkarttı Damien. "Dün gece ne olup bittiğini fark etmeyen ben olacaktım senin yerine."

Kate utançını gizlemek için yatağını düzeltmeye başladı. "Benim yatağımda uyuyor diye bir erkeğin koynuna girecek kızlardan değilim. Bu erkek baygın ve iktidarsız olsa bile."

"Buraya geldiğim zaman iktidarsız olduğumu sanmıyorum. Keşke biraz daha net hatırlayabilseydim."

"Hiç bir şey yitirmiş sayılmazsın. Her zamankinden daha ağır hakaretlerde bulundun sadece."

"Benimle evlenmek isteyip istemediğini sormadım mı sana?"

"Hayır."

"Ama bunu sormak için gelmiştim. Yarım şişe viski içince düşünmeye başladım. Ya şeyi bitirecektim ya da gelip sana evlenme teklifi yapacaktım. Anlaşılan temiz hava viskiyle karışınca beni berbat etti."

"Yani senin için evlenmek parmağıma bir alyans geçirmek mi?"

"Sana göre öyle. Alyansları fazla beğenir oldun. Sana sahip olmak için bu ücreti ödemek zorundayım. Hiç

kuşkusuz sonunda da ayrılırken epey büyük bir meblağı gözden çıkaracağım.”

“Evliliğimizin yürüyeceğine inanmıyorsun!” kate gençlik düşlerini hatırlayınca Damien Savage’in yaptığı teklifin son derece yavan olduğu ortaya çıkıyordu. Vücuduna karşılık bir alyans takacağı hiç aklına gelmemişti.

“Sen inanıyor musun?” Genç adamın gözleri kısıldı. “Günümüzde evliliklerin yüzde ellisi boşanmayla son buluyor. Şehvet ve para hırsı üzerine kurulan bir bağ ne kadar sürer acaba? Belki birkaç hafta, ya da ay eğlenceli vakit geçiririz.”

“Savage ailesi erkeklerinin sonsuza kadar süren aşklarına ne oldu?”

“Herhalde bana bulaşmadı. Neyse, ne zaman evlenmek istiyorsun?”

“Daha ban sormadın ki? Usul öyle değil midir?”

“Belki ama bizimki olağandışı bir beraberlik zaten. Pekala... benimle evlenir misin?”

Dünyanın en romantik evlenme teklifi sayılmazdı ama yine de sevdiği erkek tarafından yapılmıştı. Ama Damien onu sevmiyor ve duygularını saklamıyordu. Yalnızca vücuduna sahip olabilmek için evleniyordu.

Belki sevgi sonra gelirdi, birbirlerine daha yakın olunca onu sevmeye başlayabilirdi. Bu teklife hayır demesi gerektiğini biliyordu Kate ama evet demeyi öylesine istiyordu ki, ne yapacağını şaşırılmıştı.

Damien’i o kadar çok seviyordu ki, kendine aşık etmek için karşısına çıkan bu fırsatı kaçıramazdı. Başaramasa bile hiç olmazsa denemiş olacaktı.

“Beni... beni biraz olsun seviyor musun? Diye sordu titreyen bir sesle.

“Evlenme teklifinin yanı sıra bir aşk yemini bekleme benden. Yeterince ezilmedim mi karşında?”

“Yani beni sevmiyor musun?” Kate’in omuzları çöktü.

“Seni istiyorum, bu yetmez mi?”

“Sanırım yetmesi gerekir.”

“Yani cevabın evet mi?”

“Evet.”

“Tamam. Şimdi bana banyonun yolunu gösterirsen duş yapıp kendime gelmek isterim.”

Sert ve soğuk tavırlarının yarattığı hayal kırıklığının belli olmaması için çabalıyordu Kate. Yaşamında verdiği en önemli kararı onayladığını göstermesi için hiç olmazsa onu öpebilirdi. Ama hiçbir şey yapmadan hiçbir şey söylemeden sigarasından son nefesleri çekip banyonun yolunu göstermesini bekledi Damien.

Kate gömleği kapıp fırlattı. “Şunu giy sırtına. Josie’nin yanında yarı çıplak dolaşmanı istemem.”

Öfkesine gülererek karşılık verdi Damien. “Benim olduğun zaman yumuşatacağım seni. Her neyse banyo nerede?”

Kate eline temiz bir havlı tutuşturup yolu gösterdi. “rafta tıraş makinesi var. Priz de hemen yanında.”

“Teşekkürler.” Damien eğilip burnunun ucuna bir öpücük kondurdu. “Eğer arkadaşının bizi birlikte duş yaparken bulmasını istemiyorsan dışarı çık.”

Alaylarıyla kendisini kızdırdığı için köpürerek aceleyle dışarı attı kendini Kate. Onunla evlenmeye karar vermişti ama tanıdığı bile söylenemezdi. Acaba ona olan aşkı yetecek miydi, yoksa Damien bunu öğrenince kendisine karşı bir silah olarak kullanır mıydı? Kullanmaktan çekinmeyeceğinden emindi.

Ama Kate’e cinsel açıktan başka bir ilgi göstermeye niyetli olmadığına göre kalbine gömülü duyguları nereden öğrenebilirdi ki? Damien Savage ile evleneceğine hala inanamıyordu. Kolay yürümeyeceği daha şimdiden belliydi. Damien isteyince son derece zalim ve acımasız olabiliyordu ve Kate’i her an üzecek güce sahipti.

Bu riski göze alabilirdi. Belki ona cenneti tanıtacak, ya da cehennem azabı çektirecekti. Evliliği göstermek istediği kadar hafife aldığına inanmak zordu. Ama bu sabah onu öpmemişti. İnşallah bu evliliğin yalnızca yatakta süreceğini diğer zamanlar karısını görmezlikten gelebileceğini düşünmüyordu. Burnunun ucuna kondurduğu öpücük mü bu düşüncelere yol açıyordu acaba? Böylesine onur kırıcı bir beraberliğe dayanamazdı.

Josie mutfağa girdiğinde Kate ekmek kızartıp yumurta haşlıyordu. Üç kişilik sofrayı gören Josie derhal kahve fincanlarını çıkarıp yardıma başladı.

“Giyinmem gerektiğini düşündüm,” dedi neşeli bir sesle. “Mr Savage burada mı hala?”

“Banyoda.” Dün akşamki konuşmadan sonra Damien’le evleneceğini ona nasıl söyleyecekti? Josie delirdiğini düşünebilirdi. Ayrıca James’ de haber vermek zorundaydı.

Ağabeyi öfkeden kuduracaktı. Eğer Damien’in kardeşiyle için evlenmek istediğini öğrenirse çılgına döneceği muhakkaktı. Sonra düşün töreninin yaratacağı bazı sorunlar vardı. Kiliseye ağabeyinin kolunda girmek isterdi ama acaba Damien bunu nasıl karşılayacaktı?

"Artık değilim," dedi Damien beyaz pantolonu ve gömleğiyle her zamanki gibi hayranlık uyandıran haliyle. "Kahvaltı! Açlıktan ölmüşüm." Josie'ye dönerek gülümsedi. "Umarım banyoyu işgal ettiğime kızmamışsındır. Kate sana evleneceğimizi söyledi mi?" kate'in sert bakışlarına hiç aldırmıyordu. "Duyduğuma göre sen de evlenme hazırlığı içindeymişsin."

Josie şaşkın şaşkın bakınırken Kate tabağı büyük bir gürültüyle önüne itti. Daha düğün tarihini kararlaştırmadan damdan düşercesine açıklamak istememişti evleneceğini.

"Evet... Şey... Ben... hiç aklıma gelmemişti... Şey... Neyse..." diye kekeledi Josie.

Damien açıklıkla tabağındakilere saldırırken genç kızın şaşkınlığına güldü. "Merak etme. Kate de en az senin kadar şaşırıyor."

Titreyen ellerle kahve servisi yaptı Josie. "Düğün ne zaman?"

Kate "Daha karar..." derken, "Önümüzdeki hafta," diye sözünü bitirdi Damien.

"Ne kadar acelecisin," diye güldü Josie.

"Bir dakika. Ben..." diye söze başladı Kate öfkeyle ama Damien hiç aldırmıyordu.

"Kate gibi biriyle evleneceği zaman insan acele etme zorundadır." Sonra dönüp yüzüne baktı, "Otur yemeğini ye! Yoksa soğuyacak."

"Benimle nasıl konuşabiliyorsun böyle!" diye bağırdı Kate.

Genç adam ayağa kalktı. "Anlaşılan heyecan sana yaramıyor. Kahvaltıya teşekkürler. Eve gidip üstümü değiştireyim, sonra gelip seni alırım. Tekrar görüştüğümüze sevindim Josie."

Ancak kapıda yakalayabilmişti Kate onu. "Niçin gelip alacaksın beni? Ayrıca düğünün gelecek hafta olduğuna nasıl karar verebilirsin bana danışmadan?"

Damien içini çekerek ona döndü. "Evlenmeye karar verdiğimizize göre haftalarca ya da aylarca beklemek istemiyorum. Normal bir evlilik yapmadığımızı ikimiz de biliyoruz. Ben seni istiyorum, sen de bu işin yasal olmasında ısrar ediyorsun. Özel bir izinle nikâhımızı kıydırırız. Öğleden sonra gelip seni alacağım. Çünkü nişanlılık devresi çok kısa olsa bile, yine de bir nişan yüzüğü takmalısın."

"Ama hemen evlenirsek filmi bırakamayacağın için balayına çıkamayız."

"Bitinceye kadar beklemek niyetinde değilim. Mantıklı ol Kate, daha birkaç ay çalışmamız gerekecek. Ve ben seni şimdi istiyorum."

Genç kızın gözleri yaşardı. "Yani film bitene kadar beklersek, beni istemekten vazgeçeceğini mi söylemek istiyorsun?"

"Bu sabah çok aptalca sorular soruyorsun bana. Beş ay önce tanıştığımızdan beri her an seni arzuluyorum. Birkaç ay içinde bu duygumun yok olacağını sanmam, ama bu kadar da sabredeceğime inanmıyorum. Ya benimle gelecek hafta evlenirsin, ya da nikah falan kıyılmadan sana sahip olurum."

Kesin kararlı olduğunu ve ona karşı duracak gücü kalmadığını biliyordu Kate.

"Bir şey daha var Damien," dedi genç kız sinirle dudaklarını yalayarak. Söyleyeceklerinden hoşlanmayacağını biliyordu.

"Nedir o?" isteksizliğini sezmiş gibi kuşkuyla kısılmıştı gözleri.

"Kiliseye James'in kolunda girmek istiyorum."

"Seni bırakıp Sheri'yle evlendiği için onu böyle mi cezalandıracaksın?" Kuşkuyla kararmıştı Damien'in gözleri.

"Böyle olmasını istiyorum." Diye ısrar etti Kate.

"Ben istemiyorum. Belirli bir nedenle evleniyoruz, ama alay konusu edilmek istemem. Herkes senin bir zamanlar James ile beraber yaşadığını biliyor. Düğünden sonra yayılacak dedikoduları bir düşünsene. Olamaz bu!"

"O zaman evlenmeyiz." Çok kararlıydı Kate.

"Canın cehenneme!" Damien kapıyı öylesine hırsla çarpıp çıktı ki, sanki bütün ev sallandı.

Gürültüyü duyan Josie mutfaktan çıktı. "Ne oluyor?"

"Tarihin yazdığı en kısa nişanlılık olsa gerek," dedi Kate gözleri yaşararak.

"Yani kavgamı ettiniz?" Josie süratle akıp giden olayları takip edemiyordu. "Nişan bozuldu mu?"

"Bilmiyorum. Çekip gitti."

"Endişelenme dönecektir. Sana evlenme teklif edip birkaç dakika sonra küsüp gidemez. Nişanlılık zordur, insanı sinirli yapar."

"Beni sinirlendirmesine niçin izin verdiğimi bilmiyorum. Hep kavgamı ettik. Onunla evlendiğim takdirde

değişeceği inanamak aptallıkmış.”

“Bak göreceksin, geri dönecek,” dedi Josie kesin bir ifadeyle.

Kate o kadar umutlu değildi ama dönebileceğini düşünerek duş yapıp hazırlandı. Josie öğleden sonra Paul ile buluşmaya gittiğinde bile hala dönmemişti Damien. Ve sonunda kapı çalındı.

“James!” şaşkınlığını gizleyememişti Kate.

“Ne kadar güzel,” diye alay etti James, “Allahtan beni gören herkes bu kadar üzülüyor. Ne yaptım yine?”

“Hiçbir şey. Ben sadece... Neyse boş ver, gir içeri. Londra’da ne işin var?”

“Damien’i görmeye geldim.”

“Damien mi?” Kate’in sesi sertleşmişti.

“Evet bu sabah hepimizi çağırmıştı.”

“Görüştün mü onunla?”

“Söyledim ya Kate. Neyin var senin? Ben geldiğimde kimi bekliyordun?”

Ne kadar kolayca okuyordu aklından geçenleri. “Hiç kimseyi!” diye yalan söyledi Kate.

“Pekala, üstünde durmayacağım. Daha ilginç bir haberim var. Toplantının sonunda Damien hepimizi düğününe davet etti.”

Kate’in kalbi yerinden oynadı. “Öyle mi?” heyecandan titriyordu sesi.

“Evet, herkes şok geçirdi.”

“Kiminle evleneceğini söyledi mi*” diye sordu ama James’in bunu bilmediği davranışından belliydi. Yine de herkese evleneceğini söylediğine göre nişanı bozmamıştı.

“Hayır. Sanırım hepimiz öyle şaşırдық ki, sormak aklımıza gelmedi. Kim olabilir sence? Son zamanlar biriyle beraber olduğunu pek sanmıyorum. Yalnızca sana ilgi gösteri...” susup yüzüne bakınca Kate’in yanakları kızardı.

“Kate! Olamaz bu! Damien Savage ile evlenemezsin!”

“Evleniyorum!”

“İmkansız. Dün gece hep beraberdik. Aşık olduğuna bize belli bile etmedin.”

“Bu sabah evlenme teklifi yaptı bana.”

“Bu sabah mı? Ama...”

“Kabul ettim. Onu seviyorum James.”

“Öyleyse niçin mutlu görünmüyorsun? H,ç de yeni nişanlanmış bir kıza benzemiyorsun. Sheri’nin gözlerinin içi gülmüştü evlenelim dediğim zaman.”

“Herhalde o seni daha iyi tanıdığı için daha mutluymuştu. Biz şimdiden kavga ettik bile, senin yüzünden.”

“Benim yüzümden mi? Ne yaptım yine?”

“Beraber yaşadığımız dedikodusunu yaydın ortalığa, herkes yüzyılın en büyük aşkını yaşamış olduğumuza inanıyor. Damien da aynı kanıda olduğundan kiliseye seninle gitmek istediğimi söyleyince kesinlikle reddetti.”

“Ona bizden söz etmemi ister misin?”

Kate hayır der gibi başını salladı. Damien onu tecrübeli bir kadın sanıyordu, el değmemiş bir bakire olduğunu öğrenince belki vazgeçerdi. “Bence henüz zamanı değil. Anlayacağından emin olunca ben anlatırım. Belki şimdi açıklamak işleir biraz daha karıştırır.”

“Ama gerçeği söyleyeceğim, işleir niçin karıştırırsın?”

“Damien kendisini aptal yerine koyduğumu düşünür. Bence şimdilik bilmemesi daha iyi.”

“Onunla evlenmeni onayladığımı söyleyemem,” diyerek kaşlarını çattı James. “Hakkındaki hislerimi biliyorsun. Onun bir tek kadına sadık kalacağına inanmıyorum. Çapkının biri o Kate. Bunu kabul etmelisin.”

“Sheri’nin dediğine göre yola getirilmiş çapkınlar çok iyi koca oluyormuş.”

“Ben onun kadar ünlü değilim,” derken James’in yanakları kıpkırmızı kesilmişti.

“Belki! Lütfen bana iyi şanslar dile James, buna ihtiyacım var.”

“Lütfen fikrini değiştir Kate! Kendini mahvetmeni görmek istemiyorum!” neredeyse yalvarıyordu James.

“Onu seviyorum.”

“Yani bu fikre alışmak zorundayım, öyle mi?”

Kapının zili konuşmalarına ara verdi.

“Herhalde Damien geldi. Lütfen kavga çıkartma.”

“Kavgayı hep o başlatıyor.”

“Evet ama...” kapı bir kez daha çalındı. “Neyse kapıyı kırmadan açmalıyım. Lütfen iyi davran James.”

“Denerim.”

Damien içeri adımını atıp sordu, “Çımaya hazır mısın?”

"Bir konuğum var."

"Öyle mi? Kim olduğunu sorabilir miyim?"

Cevabını beklemeden salona girdi ve karşısında James'i görünce yeşil gözleri öfkeyle parladı. Mutlu bir karşılaşma olmayacağını sezmişti Kate. James de kendisine hakaret edildiği zaman susup oturacak bir insan değildi.

"Hiç vakit kaybetmemişsin James," dedi Damien sertçe. "Kate ile evleneceğimi nereden bildin? Yoksa sevgili nişanlım sen, arayıp haber mi verdi?"

"İnan bana ben aramadım Damien."

Alçak bir koltukta oturmanın kendine bir avantaj sağlamayacağını hisseden James derhal ayağa kalktı. "Seninle evleneceğini kate birkaç dakika önce söyledi. Onayladığımı söyleyemem." Sesi buz gibiydi.

"Oh James, söz vermiştin!"

"Müstakbel karıma ne söz verdin?" Damien'in sesi tehlikeli bir biçimde alçalmıştı.

"Söz vermedim, yalnızca denerim dedim. Değil seninle kavga etmekten kaçınmak uygarca davranmak bile zor geliyor aslında. O kadar kibirlisin ki umarım Kate teklifini reddedecek kadar akıllıdır. Ben seninle çalıştığım için tahammül etmek zorundayım. Ama Kate'in durumu farklı."

Damien dudaklarını kısarak genç kıza baktı.

"Evet Kate?"

James'in kendisini ikna etmeye çalıştığını anlamıştı. Ama Damien'i böylesine sevdiği için vazgeçemezdi. Kolunu sevdiği adamın koluna geçirip ağabeyinin yüzüne baktı. "Onunla evlenmek istiyorum James."

"Anlaşılan bu fikre alışmak zorundayım," diye içini çekti James.

"Damien!" diye dürttü Kate.

Genç adam sabırsızca Kate'in yüzüne baktı ama kararlı ifadesi karşısında konuşmaktan başka çaresi olmadığını anladı. "Kate kiliseye seninle gelmek istiyor. Bana sorarsan düşüne bile gelmeni istemem ama ancak bu koşulla evleneceğimizi söyleyince mecbur kalıyorum seni çağırmaya."

"Ben de gelmemeyi tercih ederim. Kate'in senin gibi adi bir adam için kendini mahvetmesini gözlerimle görmek istemiyorum ama isteğine boyun eğeceğim. Bunun nedenini öğrenince de kendine çok kızacaksın!"

"James!" diye bağırdı Kate ağabeyini uyararak.

"Ben gidiyorum! Yine de kendine kötülük ettiğin kanısındaım Kate, unutma bunu."

"Fikrini sormamıştık James," diye atıldı Damien, "Düğün gelecek hafta. Gününü ve saatini sana bildiririm."

James kalakaldı: "Gelecek hafta mı?"

Damien kaşlarını kaldırdı. "İtirazın mı var?"

Kardeşinin sevgiyle ışıldayan gözlerini görünce James'in yüz ifadesi yumuşadı. Kate'e bir kötülük yaptığı takdirde Damien'in canına okumaya kararlıydı ama evlenmelerine karşı koymasının imkânsızlığını da anlamıştı.

"Herhalde yok. Dikkatli ol Kate! İyi günler Damien."

Ağabeyi çıkınca Kate utangaç bir tavırla Damien'e baktı. "Geri döneceğini hiç sanmamıştım."

"Seni bir daha onunla baş başa yakalarsam James'in canına okurum. Sonra da sıra sana gelebilir."

"Damien senin bir kadına el kaldıracağına inanmazdım."

"El kaldırmam. Bir kadını cezalandırmanın başka yolları da vardır."

"Anlıyorum."

"İnşallah. Sadakat anlaşmamızın bir kuralı olacak. Seni hiç kimseyle paylaşmayacağım. Karım olduğun sürece bana sadık kalacaksın."

"Elbette Damien!" bunun ne kadar kolay olacağını bilmiyordu Damien. Hiçbir erkeği onun kadar çekici bulmamıştı. Damien kendisinden bıksa bile sadık kalacağından emindi.

"Eve geldiğimde seni James ile bulmak istemiyorum Kate. Bunu iyi bil! Ya da başka bir erkekle!" dedi genç adam sertçe.

"Evde olmadığın zamanlar James ile çalıştığın için nerede bulunduğunu benden daha iyi bileceksin."

"Ve Matt Strange. Bir de son günlerde buluştuğun Alan var. Bunları sil defterinden."

"Alan ile ayrıldık zaten."

"Benden başka kimseyle ilişkin kalmayacak. Sana taktığım alyans karşılığında vücuduna ne zaman sahip olacağım?"

"Böyle konuşmak zorunda mısın?" Kate kırılmıştı bu sözlere.

"Başka türlüünü düşünemiyorum. Seni arzuladığımı öğrenince, şantaj yaparak beni evliliğe zorladın. Neler hissetmemi bekliyordun? Mutluluktan uçmamı mı?"

"Benimle evlenmeye mecbur değilsin. Kimse zorlamıyor seni."

"İnan bana, evlenmek zorundayım. Sana olan arzularım beni çıldırtıyor. Şimdiye kadar hiçbir kadın aklımı işime vermeme engel olmamıştı, ama en olmayacak zamanlarda seni düşünüyorum. Matt ve James'e her bakışımda seni okşayışları aklıma geliyor. Buna artık tahammül edemiyorum."

"Evliliğimizin ne kadar süreceğini tahmin ediyorsun?" Kate soluğunu tutarak bekliyordu cevabı.

"Gittiği yere kadar!" diye omuzlarını silkti Damien.

"Yani benden bıkcncaya kadar."

"Ya da sen şu çok önem verdiğin alyansına bakmaktan bıkana kadar. Neyse gidip bir yüzük alalım."

"Ben nişan yüzüğü falan istemiyorum."

"İsteklerin sorun değil. Annemi ziyarete giderken parmağında bir nişan halkası bulunmalı."

"Annemi mi görmeye gideceğiz?" telaşlanmıştı birden Kate.

"Evet."

"Ama ben... biz... şey... İngiltere de mi yaşıyor?"

"Annem İngilizdir. Beş yıl önce babam ölünce ülkesine döndü. Hampshire'in en güzel yöresinde yaşıyor şimdi.

Biraz önce ona telefon edip geleceğimizi bildirdim."

"Şaşırdı mı? yani evleneceğimizi duyunca?"

"Annem yaptığım hiçbir şeye şaşırmamaya çalışır. Yoksa vaktinden evvel ihtiyarlayabilir."

"Anlıyorum."

Damien belki de ilk kez gülümseyerek sordu. "Gidip görmemiz gereken akrabaların yok mu?"

Kate'in hayattaki tek akrabası zaten düğüne davetliydi. Zavallı James ne kadar endişeleniyordu. Ama Kate bu evliliği yürütüp Damien'i kendisine aşık etmeye kararlıydı. Evlendikten sonra James'in öz ağabeyi olduğunu açıklayacaktı kocasına. Bunu anlayışla karşılamak zorundaydı Damien.

"Hayır," dedi sonunda. "Evlenmeme ilgi gösterecek tek bir akrabam bile yok."

"Çok güzelsin Kate!" diyerek yanağını öptü Sarah Savage. "Adı kötüye çıkmış oğlumla evlenmeyecek kadar genç ve güzelsin."

"Uyarıda bulunmak için çok geç kaldın anne," dedi Damien karısının yüzüne bakarak, "Ömür boyu benim artık o."

"Bütün Savage erkekleri kadınlarına böylesine sahip mi çıkarlar?" diye sordu Kate birdenbire ciddileşen havayı yumuşatmak için.

"Hepsi," dedi Sarah. "Parti çok iyi gidiyor. Eğer kimseye görünmende gitmek isterseniz sizin yerinize konuklara veda edebilirim."

"Harika bir fikir!" diye onayladı Damien.

Kate gelinliğine baktı: "Önce giysimi değiştirebilir miyim? Bu kıyafetle çıkmak istemem doğrusu."

Sheri ile James'in düğünündeki kadar çok davetiye dağıtmamışlardı ama haberi alan derhal koşup gelmişti.

İşte gerçekten evlenmişti! Kate düş gördüğünü sanıyordu hep. Bu gece tam anlamıyla Damien'in karısı olacağını düşünmek bir bakıma ürkütüyordu onu. Nişanlı kaldıkları hafta boyunca Damien'in ona pek yüz vermemesi de nende olmuştu aslında ürkmesine. Özellikle bugün çok soğuk davranmıştı ve Kate kendisini bekleyen geceyi endişeyle düşünüyordu.

"Elbette," dedi Damien. "Birinci katta sana ayrılan odayı kullanabilirsin."

"İznilinizle," dedi Kate, çekinerek gülümsüyordu yeni kayınvalidesine. "İşim uzun sürmez Damien." Yüzünün sert hatlarında bir yumuşama olup olmadığını anlamak için dikkatle baktı ama değişen bir şey yoktu.

"Seni burada beklerim," dedi genç adam sabırsızca.

Kate aceleyle uzaklaştı. Düğününde bir damadın bu kadar asık yüzlü olacağı aklına gelmemişti. Acaba daha neler görecekti? Fikrini sormadan sekreterlik kursundan kaydını sildirdiğini duyunca kocasının ne kadar sert ve dediği dedik biri olduğunu tahmin etmesi gerekirdi. Yine de kendini tutamayıp nedenini sorunca Damien karısının çalışmasına izin vermeyeceğini açıkça belirtmişti.

Şimdiyse sanki Kate'den soğumuş gibi davranıyordu. Evlendikleri takdirde kendini ona sevdirebileceğini düşünmüştü genç kız ama bu konuda pek şansı olmayacağını anlamıştı. Dostça bir ilgi bile göstermeye yanaşmıyordu Damien.

Günlük giysilerinin bulunduğu küçük valiz kendilerine ayrılan otel odasında duruyordu. Partiden ayrılıp Damien'in evine gideceklerdi doğruca. Pazartesi sabahı çekime devam edeceğinden doğru dürüst bir balayı bile

yapamayacaklardı.

"İyi misin Kate?" Sheri kapıyı tıklatıp içeri girdi.

Genç gelinin dudaklarında uçuk bir gülüş dolaştı. "Töreni nasıl buldun?"

"Harikaydı! James kendi düğünümüzden daha çok heyecanlandı." Dikkatle görüncesini inceledi Sheri.

"Damien'le evlenmekle doğru yaptığından emin misin?"

"Güya benim tarafımı tutuyordun," diye azarladı onu Kate şaka yollu, "Onunla flört etmemi onayladığını sanmıştım."

Sheri gelinliğini çıkarıp kutuya yerleştirmesine yardım etti. "Evet, flört etmeni onaylamıştım ama evlilik farklıdır. Damien gibi bir erkekle ilişki kurmak gerçekten büyük bir tecrübedir. Bir zamanlar ben de onunla birkaç kez çıkmıştım. İnan bana aşık olmanı doğal karşılıyorum."

"Ama...?"

"Ama evlenmek zorunda değildin," diye bitirdi cümleyi Sheri.

"Sen James ile evlendin. Hatırladığım kadarıyla o da en az Damien kada çapkındı."

"Bunu kendisi de itiraf eder. Ama yine de senin Damien'le evlenme yerine yalnızca ilişki kurmanı tercih ettiğini de biliyorum."

"James böyle mi söyledi?"

"Üzülmeni istemiyor kate."

"Yani Damien'le beraber olmak beni üzmeyecek ama evlenmek üzecek öyle mi?" diyerek siyah kadife tayyörünü ve krem rengi ipek bluzunu sırtına geçirdi Kate.

"Hayır ama düşündüm ki... yani ikimiz de düşündük ki..."

"Hayır! Böyle bir şey geçmedi aramızda!"

"Anlıyorum. Onu çok seviyorsun değil mi?"

"Evet. Çok seviyorum."

"Öyleyse bana susmak düşer," dedi Sheri. "Annesiyle aran nasıl? Hoş bir hanıma benziyor."

Belki sabahtan beri ilk kez içtenlikle gülümsedi Kate. Sarah Savage'ı ilk görüşte sevmişi ve zaman geçince bu duygusunun karşılıklı olduğunu anlamıştı. Damien'in sözünü dinlediği tek insan, işte bu ufak tefek kadındı. Hatta birkaç kez oğlunu sertçe azarladığını ve onun da söylenenleri dikkatle dinlediğine tanık olmuştu.

"Çok tatlı bir kadın," diye onayladı.

"Evlenmenizi nasıl karşıladı?"

"Memnun oldu."

Sheri yaklaşıp genç kıza sarıldı. "Dilerim mutlu olursun Kate. James'in aynı fikirde olduğunu unutma. Senin için endişelendiğinden biraz soğuk davranıyor herkese, kusura bakma."

Kate kuşklarını belli etmemek için arkasını dönüp valizini kapattı. "Damien sabırsızlanmıştır."

"Daha evlilik yaşamımızın ilk gününde tartışmaya yol açmamalısın."

"Haklısın!" diye güldü Kate. Bir yandan da bu komedinin ne kadar süreceğini düşünüyordu.

Aşağıya indiğinde kocası ortalıkta görünmüyordu. Ağabeyi ile doğru dürüst vedalaşma fırsatı çıkmıştı karşısına.

"Bana ihtiyacın olduğu anda ara, sakın çekinme!" dedi James.

"Elbette ararım," sıkıca sarıldı ağabeyinin boynuna. Herkes için evlenmek büyük bir adımdı, ama Kate'in verdiği bu karar yaşamının en korkunç hatası olabilirdi.

Damien birdenbire yanında belirip kolunu tutuncaya kadar ancak bunları konuşabilmişti iki kardeş. "İçeriye girmemize gerek yok," dedi genç adam başıyla salonu işaret ederek. "Annem bizim adımıza veda edecek herkese."

Ani bir utangaçlığa kapılmıştı Kate. "Annene veda etmem gerekmez mi?"

"Gerekmez. Birkaç gün sonra görüşeceksiniz nasıl olsa" Dönüp soğuk bir ifadeyle James'e baktı. "Görüyorum ki, senin için önemli olan herkesle vedalaşmışsın."

"Evet," dedi Kate duygusuz bir sesle.

"Geldiğin için teşekkürler," diyerek elini uzatıp ikisini de şaşırttı Damien.

"Benim için zevkti," diye homurdandı James.

"Haydi gidelim artık!"

Damien'in evi on dakika bile sürmüyordu ama yol boyunca bir tek laf etmediklerinden çok uzunmuş gibi geldi Kate'e. Her geçen saniye korkularını biraz daha artırdığı için ağzını bıçak açmıyordu. Damien'in de aklı anlaşılan başka taraflardaydı ki konuşmaya gerek duymuyordu.

Duygularını gizleyen bakışlarının altında ne yatıyordu acaba? Niçin konuşmuyor ya da hiç olmazsa

gülümsemiyordu? Yeni tanıdığı herkese karşı takındığı kibar, nazik tavrına bürünmüştü. Ama Kate herkes değil karısıydı, böyle davranmaması gerekirdi.

Eve vardıklarında neredeyse patlayacak hale gelmişti Kate. Bizim evimiz! Film bitip de Amerika'ya gidene kadar burada kalacaklardı. Tabii o zamana kadar boşanmazlarsa!

Damien doğruca içki şişelerinin yanına gidip kendine bir kadeh viski doldurdu. "Off buna ihtiyacım varmış. Düşünlerin bu kadar sinir bozucu olduğunu hiç bilmiyordum."

Kate odanın ortasında kalakalmıştı. Hiç tanımadığı bir yabancıyla evlenmişti sanki. "Özellikle evlendiğin kişi sana gün boyu yüz vermezse çok kötü oluyor," dedi küskün bir sesle.

Damien sertçe ona baktı, bir kadeh daha doldurup yanına yaklaştı, "İç şunu!" diye emretti. "Kendini daha iyi hissedersin."

"Gayet iyiyim, teşekkürler."

"Hiç de değilsin. İç şunu!"

"Hayır teşekkürler," dedi Kate ve salonda dolaşmaya başladı. Her şey hatırladığı gibi yerli yerinde duruyordu. Eve bir gelin getireceği için hiçbir hazırlık yapmamıştı Damien. Etrafı güzelleştirecek çiçek dolu bir vazo bile yoktu.

Damien omuzlarını silkerek kadehi bıraktı. Yanına gelip yüzüne baktı. "Şimdi mi yemek yemek istersin, yoksa biraz yatıp dinlenmeyi mi tercih edersin? Eminim bugün benden daha çok yorulmuşundur."

Özellikle sabaha karşı uyanıp doğru yapıp yapmadığını düşünerek saatlerce yattığı için gerçekten uykusu vardı. Damien'e olan sevgisinin ilk geceyi geçirmelerine yeterli olup olmayacağından emin değildi. Ama genç adamın gözlerindeki bakış dinlenme lafının altında başka fikirler yattığını belirtiyordu. Uyumaya filan hiç niyeti yoktu!

"Yemeği tercih ederim," dedi Kate ışıldayan gözlerini görmezden gelerek. "Ne nikahtan önce ne de partide bişeyler atıştırabilirdim." Bir an duraklayıp sordu. "Hafta sonu için evde yeterli yiyecek var mı?" bunu tedarik etmek şimdi gelmişti aklına.

"Dolap ağzına kadar dolu," dedi Damien alayla "Hizmetçim günlerce evden dışarı çıkmayacağımızı düşündü herhalde. Kendi balayını nasıl geçirdiğini tahmin edebiliyorum."

"Bazıları böyledir."

"Vücudunun esiri olacağımı hiç sanmıyorum. Evet seni istiyorum ama bütün dünyayla ilişkimi bir hafta için kesemem doğrusu."

Yine de istiyordu ya! Kate rahatlayarak içini çekti, son zamanlarda bundan da kuşku duymaya başlamıştı.

"Pazartesi işe dönmeye karar vermen bu duygularını açıklıyor zaten," dedi buz gibi bir sesle.

"Belirli bir tarihte bitirmem gerekiyor filmi."

"Evliliğimizden daha önemli!" dedi sitem ederek.

"Bekliden haklısın. Önce yemek yiyelim açlık seni küstahlaştırıyor."

"Her zaman söyledin küstah olduğumu."

"Haydi yemeğe."

Kocasının ardından mutfağa girdi Kate, "Ne yiyeceğiz?"

Damien buzdolabını araştırıyordu. "Bifteklerle salataya ne dersin?"

"İyi, hemen üstümü değiştirip hazırlarım."

Dışarı çıkarken tereddüt ederek durdu. Hangi odada kalacaklarını giysilerinin nerede olduğunu bilmiyordu.

"Sen giyinirken ben hazırlarım," dedi Damien. "Oymalı yatağın bulunduğu odayı hazırlattım."

"ne kadar romantik!" Kate öylesine heyecanlıydı ki bunu örtmek için işi alaycılığa döküyordu. Eğer biraz sakinleşmezse ilk geceyi berbat edecekti. "Özür dilerim!" dedi kısık sesle.

"Git giyin Kate, yolu biliyorsun," diyerek içini çekti Damien.

Bu oda da tıpkı hatırladığı gibiydi. Ancak yatak örtüleri açılmıştı. Herhalde yine hizmetçinin işiydi bu. Damien bunu akıl edemezdi, üstelik bugünkü davranışlarına bakılırsa evlendiğine pişman gibiydi. Beraber bir gece geçireceği herhangi bir kadınımsı gibi kabul ediyordu karısını.

Kocasının ilgisiz davranışlarını kendine örne alıp giymeyi düşündüğü gece elbisesinden vazgeçti, ayağına bir blucin geçirip kalın bir kazak giydi. Mutfağa döndüğünde yemek hazırды.

Yemeğini yerken tek başına kalsa bile Damien'in kendini idare edebileceğini düşünüyordu Kate. Biftekleri çok güzel pişirmişti. Şarabını yudumlayarak damdan düşercesine sordu, "Noelde hala evli olacağımızı sanıyor musun?"

Damien bir kaşını kaldırıp sordu, "Hediye parasından kurtulmayı mı düşünüyordun?"

"Yalnızca merak ettim."

"Noel ne zaman? Altı hafta sonra değil mi? Eh sanırım birbirimizi en azından birkaç ay eğlendirebiliriz. Bence noelde beraber olacağız."

"yaa!"

"üzülmüş gibisin."

"Şaşırdım doğrusunu istersen." Kalbi kırılmıştı Kate'in. Evliliklerine birkaç ay süre tanıyordu demek.

"Haydi salona geçelim!" diyerek ayağa kalktı Damien.

Salon yatak odasına biraz daha yakındı. "Şey, önce tabakları yıkasam..." dedi Kate vakit kazanmaya çalışarak.

"Şimdi olmaz," diyerek kolundan Kate'i tutup salonda bir koltuğa oturttu Damien. "Noel tatilinde özellikle yapmak istediğin bişey var mı?"

Kate cankurtaran simidi gibi sarılmıştı şarap kadehine. Boğazını temizleyip cevapladı. "hayır.. şeyy.

Sanmıyorum" Bu geceden sonrasını bile aklına getirmemişti şimdiye kadar.

"İyi memnun oldum." Damien gelip koltuğun koluna oturdu. Erkeğin yakınlığından başka bir şey düşünemez olmuştu Kate.

"Niçin?"

"Bazı planlarım var."

"Öyle mi?"

Becerikli parmaklarla Kate'in ensesini okşayarak cevap verdi. "Gecikmiş bir balayı gezisine çıkabiliriz diye düşünmüştüm."

Parmaklarının teması belkemiğinde garip titreşimler yaratıyordu. Konuştuğu zaman sesinin çıkacağından emin değildi. "gezi mi, nereye?"

Damien eğilip dudaklarını ensesinde gezdirince zevkten ürperdi Kate. "Bunu daha sonra kararlaştırırız. Şimdi seninle sevişmek istiyorum."

Gözlerindeki şehvet genç kızı ürkütmüştü.

"Ben... şey... daha çok erken." Endişeyle saatine baktı, "henüz dokuz buçuk."

Elinden tutup ayağa kaldırdı onu genç adam. "Öyleyse önce duş yapıp sonra yatağa gireriz."

"Duş yapma doğrusu çok iyi bir fikir."

"Tabii." Bakışları bir saniye bile ayrılmamıştı yüzünden. "Banyo iki kişi için yeterince büyük."

"İki kişi mi?" paniğe kapılmıştı Kate. "Yoo, hayır olamaz. Yapamam! Çok ciddi söylüyorum..."

"Naz yapmaktan vazgeç Kate. Artı kbeni avladın, bakire gelin havalalarına girmene gerek yok!" sabırsızlanmıştı Damien.

"Naz yapmıyorum damien... daha önce hiçbir erkekle beraber olmadım. Doğru söylüyorum."

Genç adamın gözleri öfkeyle parladı ve acımasızca kolundan çekip yatak odasına doğru sürükledi onu. "Doğru ha!" diye yineledi. "Bu kelimenin anlamını bile bilmezsin sen. Ama şunu kafana sok ki, masum bir genç kızla evlenmiş beceriksiz damat rolünü oynayamam ben. Senin için yüksek bir ücret ödedim, özgürlüğümü verdim. Bir erkeğin bir kadın için ödeyeceği en yüksek ücret budur. Ya buna değdiğini bana ispat edersin, ya da sabah erkenden buradan çekip gidersin."

Kate elinden kurtulmaya çalıştı. "Senin için hepsi bu değil mi? İstediyin bir şeyi elde etmek için ödediğin ücret ha!"

"Başka ne olabilir? Herhalde son anda sana aşk ilan etmemi beklemiyordun."

Sesindeki acımasızlık Kate'in yüzünü soldurdu. "Senin gibiler aşkın anlamını bile bilmez. Sanırım şimdiden gitsem iyi olacak. Benden hoşlanmıyorsun bile."

"Senden hoşlanmak mı? Yaşamımı gece gündüz cehenneme çeviren bir yaratıktan nasıl hoşlanabilirim?" eğilip Kate'i kucakladı. "Şimdi seni yatağa götürüyorum, artık benden kaçamayacaksın. Sabaha kadar yüzlerce kez sahip olacağım sana. Belki o zamana bendne kaçmayı bir daha aklına getirmezsin."

Kate'i yatağın üzerine bırakıp yanına uzandı. Tüm gücüyle karşı koymaya çalışıyordu Kate, ama tekme ve yumruklarının sonuçsuz olduğunu genç adam kakhahalarla gülünce anladı.

"Senden nefret ediyorum Damien Savage!"

Gözlerinde vahşi bir bakışla yüzüne bakıyordu Damien.

"Bana karşı koymanın yararlı olamayacağını söylemişim. Benimle evlenirken bu gece neler olacağını biliyordun. Merak etme, seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Kate'in kımıldamasına izin vermeden süratle giysilerini çıkardı ve birkaç saniye içinde çıplak vücutları sanki birbirleri için yaratılmış gibi kenetlendi. Tecrübesiz vücudundan yükselmek isteyen duygulardan serseme dönmüş gibiydi Kate. Erkeğin teninin teması bile inanılmaz zevk veriyordu.

Damien'in dudakları boynunu ve omuzlarını okşayıp diri göğüslere doğru kaydı. "damien!" diye inledi Kate, son kez göğsünü öptüğü günü hatırlayarak. "Lütfen biraz nazik ol!" diye yalvardı. Arzu ve şehvetten kararmış gözlerle baktı yüzüne genç adam. "Bu kez tıraş olmayı ihmal etmedim." Çapkın bir gülüş vardı dudaklarında. "Şikayet etme ya da kaçma fırsatı vermeyeceğim sana." Ve sözünü tuttu. Kate'in kıvılcımlanan bedenini öylesine ateşlendirmişti ki neredeyse çıldıracağını düşünüyordu genç kız. Saçı başı darmadağın gözlerinde çılgın bir bakışla yalvarmaya başladı. Damien'in de daha fazla beklemeye vakti yoktu. Korkuyla beklediği acı bir anda geldi ve geçti. Şimdi bambaşka bir duygu kaplamıştı benliğini.

"Kendini bırak Kate," dedi Damien boğuk bir sesle.

Boşlukta dolaşır gibi hissediyordu kendini Kate ve buna engel olmak için vereceği acıyı ya da dış izlerinin bulutlardan yere inmelerinden çok sonra bile kalacağını aklına getirmeden usulca omzunu ısırdı Damien'in. Daha önceki girişimleriyle kıyaslanınca son derece nazik davranmıştı Damien. Her genç kızın düşlediği gibi bir gece geçiriyordu Kate.

Kocasının yanına uzanıp başını göğsüne yaslarken öylesine uykulu, öylesine yorgun, öylesine mutluydu ki... "Teşekkürler Damien!" dedi zor duyulan bir sesle kendini uykuya bırakırken. Benliğinde uyandırdığı varlığını bilmediği duygular için teşekkür ediyordu.

Omzunu saran kol kimıldadı ve bir el yumuşak saçlarını okşadı. "Şimdi uyu Kate," dedi genç adam usulca. "Sabahleyin konuşuruz."

"Konuşmak mı?" diye esnedi Kate. "Ne hakkında?"

"Sanırım biliyorsun."

Hayır bilmiyordu ama aldırış edecek hali yoktu. Tatlı bir uykuya daldı ve ancak yatağın soğuduğunu fark edince yalnız olduğunu anladı. Telaşla yerinde doğruldu ve loş ışıkta odada dolaşan Damien'i gördü.

"Damien ne yaşıyorsun?" diye sordu usulca.

"Hemen döneceğim hayatım, sen uyumana bak, işim uzun sürmez."

"Ama nereye gidiyorsun?" üzüntüsü sesinden belli oluyordu.

Yanına yaklaşıp usulca dudaklarından öptü Damien. "hemen döneceğim. Şimdi kapa gözlerini."

"Damien beni yalnız bırakma!" Kate'in alt dudağı titremeye başlamıştı.

"Uyu tatlım!" kapıyı yavaşça çekip dışarı çıktı.

Son haftanın çelişkili duyguları en sonunda Kate'in boşalmasına ve yüzünü yastığa gömüp hıçkırıklarla ağlamasına nende olmuştu. Damien'in nereye ve niçin gittiğini bilmiyordu ama dönene kadar onu bekleyecekti. Sonunda gözyaşları tükendi ve rahatsız bir uykuya daldı. Damien dönecekti, hem burası eviydi hem de söz vermişti.

Yatağın içinde varlığını hissedince ikinci kez uyandı Kate. İçini çekerek kocasına sokuldu ve kolları arasında tekrar uykuya daldı.

Güneş doğunca hala kocasının kolları arasında yatar buldu kendini. Uyuduğu zaman Damien'in her zamanki sert alaycı hatları gevşemiş yüzüne daha genç bir görünüm kazandırmıştı. Birdenbire gözleri açıldı ve Kate'in bakışları yeşil derinliklere daldı.

"İyi günler!" dedi Kate bakışlarının sıcaklığından utanarak.

"Gerçekten öyle mi?"

"Şey, hava pek iyi sayılmaz, bütün gece yağmur yağdı."

"Ama bunun dışında her şey senin için iyi mi?"

"Sanırım..." örtülerin altında yan yana cırlıçıplak yattıklarını hissediyordu Kate. Damien gözlerini yüzünden ayırmadan uzanıp saçlarını okşadı. "Senin hakkında çok yanılmışım, değil mi?"

Yine paniğe kapılıyordu Kate. "Ne demek istiyorsun?" bir tek geceden sonra kendisinden bıkmış olamazdı. Tecrübesiz olduğunu biliyordu ama çok çabuk öğrenilebilirdi. Herkes zamanla öğrenmez miydi her şeyi?

"Dün akşam buradan çıkıp James'i görmeye gittim," dedi Damien sükunetle.

Kate irkildi, "Niçin?"

Genç adam yataktan kalkıp sabahlığını giydi. "Bana söylemeliydin Kate. Sana hakaret etmeme izin vermemeliydin." Kendinden nefret eder gibi bir hali vardı.

"Ne anlattı James?" yutkunmayı zor başarmıştı Kate.

"Çaresiz kalmıştı. Gerekirse ağzını burnunu dağıtardım konuşurmak için."

"Ama nasıl.. niçin doğruca..."

Odada dolaşmaya başlamıştı Damien. "Dün gece seninle sevişirken hakkındaki düşüncelerimde yanlışlığı

anladım. İlk erkeğin bendim. İki yıl James ile yaşamış olduğuna göre benden bir şeyler saklıyor olmalıydın. James'in erkekliğinde bir kusur olduğunu sanmıyorum. Çünkü Sheri çok mutlu görünüyor."

"Gerçekten de öyle,"

"Biliyorum," dedi kocası sabırsızca. " sen uyuduktan sonra oturup düşünmeye başladım ama bir sonuca varamadım. Her şey James de bitiyordu. Derhal gidip ona sordum."

Damien'i izleyen Kate onun öfkeli olduğunu sezmişti ama kime öfkelenildiğini anlayamamıştı. "Bana da sorabilirdin."

"istediğim cevabı verip vermeyeceğinden emin değildim. Önce James de konuşmaya hevesli değildi. Bu konunun beni ilgilendirmediyi düşünüyordu herhalde."

"Er geç sana anlatacaktım Damien. Ama herkesin her yerde sözünü etme isteyeceği bir konu değil bu. Sen kocam olduğuna göre bunu öğrenmek hakkın."

"Evet senin kocanı. Bu konuda ne düşünüyorsun, gitmek istiyor musun?"

Kate'in gözleri büyüdü. "Gitmek mi? Niçin seni bırakıp gitmek isteyim? James'in ağabeyim olması evliliğimizi nasıl etkiler sence? Tabii eğer benim gayri meşruluğum seni rahatsız etmiyorsa." Daha önce bu ihtimal hiç aklına gelmemişti. Beklide Damein bunu kabul edemeyenlerden biriydi.

"Beni niye rahatsız etsin aptal bebeğim? Ne kadar sersem bir adam olduğumu öğrendiğine göre belki nefret edip gitmek istersin diye düşünmüştüm. Ben bile kendime tahammül edemiyorum."

"Anlayamıyorum."

Şaşırarak baktı yüzüne Damien. "Haklısın. Bak dinle Kate, dün gece bekaretini aldım senden. Bir bakıma benimle evlenmeye zorladı mseni. Alay ettim, aşağıladım, hakaret ettim... şimdiyse benden nefret etmemen çok garibime gidiyor. Gerçekten nefret etmiyor musun?"

"Nefret etmediğimi biliyorsun," dedi Kate boğuk bir sesle.

"Beni terk etmeyi düşünmüyor musun?"

"hayır."

İnanamaz bir tavırla yatağın kenarına oturdu, çenesinden tutup başını kaldırdı Damien. "Benimle kalacak mısın? Kendimi bağışlatmama izin verecek misin?"

"Benden bıkmıncaya kadar gitmeyeceğim."

"Asla bıkmam senden!" sımsıkı sarılmıştı karısına. "bana bir şans daha tanımana aslında layık değilim. Ama seni seviyorum Kate. Belki de aşkımdan çıldırdığım için böylesine aptalca sözler söyledim sana."

"Beni seviyor musun?" diye fısıldadı Kate. "ama... ama ne zaman?"

"Sonsuza kadar. James'i görmeye gelip senin onu sevdiğini söylediğini duyduğumdan beri. O an çılgına dönmüştüm. Bu sözleri yalnızca bana söylemeni istiyordum. Ama aptal gururum bana engel oldu. Sevdiğim tek kadın olduğundan sana sahip olmak istiyordum. Başka birinin sana el sürmüş olmasını hazmedemiyordum. James ya da bir başkasının senin vücuduna benden önce sahip olduklarını düşünmek bile sana hakaretler yağdırmama sebep oluyordu. Kısırca beynimi kemiriyordu. Benliğime işleyen sanclara tahammül edemez hale gelmişim."

Kate'in gözleri parladı. "Savage erkeklerinin sevdikleri tek kadın," dedi usulca. Bu aşka layık görüldüğüne inanamıyordu.

"Evet!" dedi Damien onu sıkıca omuzlarından kavrayarak, "İlk günden sevdim seni. Ama belli etmemeye çalıştım. Sandığım gibi biri olduğun takdirde bu duygumdan yararlanacağından korkuyordum. Delicesine arzuluyordum seni. Oynayacağın bir filmi yöneterek sana yakın olabileceğimi düşünüp deneme filmi çekmeyi önerdim. Ama herkesin ilgisini çekeceğini düşünüp vazgeçtim. Bu yöntemin de yararı olmazdı."

Demek bu nedenle denem filminden vazgeçmişti. "Teklifini reddettiğimi duyunca James şaşırmişti. Özellikle başarılı olacağımı söylediğin halde ben hayır deyince senin memnun olmanı bir türlü anlayamamıştım."

"Yine de ün kazanabilirsin ama ben tahammül edemem."

Parmaklarıyla onun çatık kaşını okşadı Kate. "Ben istemiyorum ki Damien." Bir an duraklayıp devam etti.

"senin aşkımdan yararlanmadan korktuğunu söylemiştin. Şimdi bunu yapabileceğimi düşünüyor musun?" Omuzlarını silkti genç adam. "Bu tehlikeyi göze almak zorundayım. Eğer bir gün beni sevecek olsan hiç olmazsa uzun zamandır seni sevdiğimi biliyor olacaksın. Bir denem olarak bir süre ayrı oturmamızı önereceğim."

"Damien ne diyorsun sen?"

"Kendimce özveride bulunuyorum. Seni burada tutup sevişme yöntemleriyle kendime bağlayabilirim ama bunu istemiyorum. Bana senin sevgin gerek. İşe yanlış başladık. Kalbini kazanmaya vakit bırakmadan evleniverdik."

Hata benimdi, biliyorum. Yanında beş dakika durunca seni arzuluyordum. Ama artık başka biri olmadığını öğrendiğime göre biraz daha dayanabilirim gibi geliyor.”

“Ya dayanamazsan?”

“Buna mecburum,” diye inledi Damien. “Matt ve James gibilerine cesaret verdiğine inandığım zamanlar çektiğim acıyı tahmin edemezsin. Yalnızca benim olduğumu bilirim birkaç haftalık ayrılığa dayanabilirim.”

“Hiçbir zaman Matt Strange’e yüz vermedim. Ondan tiksiniyorum.”

“Ben de. Beraber çalışmak çok zor. Aramızdaki sürtüşme gitgide artıyor.”

“Biliyorum, James anlatmıştı.”

Damien’in dudakları kısıldı. “Matt’i bir daha senin çevrende yakalarsam boynunu kıracağım. Aslında daha önce yapmam gerekirdi bunu ama açıklamadığın halde zevk aldığını sanıyordum.”

“Onun elinin teması bile beni iğrendiriyor.”

“Hiç olmazsa benim için bunu söyleyemezsin. Seni sevdiğimi anlayınca unutmaya çalıştım. Hiçbir kadının esiri olmak istemiyordum. Ama seni tanıdığımdan beri ne kadar aptalca davranmış olduğumu anlıyorum. Söyle bana, denemek ister misin? Sana kur yapayım, gezmeye götürüyüm, kendimi sevdireyim ister misin?”

“İstemezsem ne olacak?”

“Herhalde ağır ağır ölürüm.”

Alay edip etmediğinden emin olmak için dikkatle yüzüne baktı Kate. Çok ciddiye Damien. “Her akşam beni evimin kapısında bırakabileceğine inanıyor musun?” diye ısrarla sordu.

Duyduğu acı yüzünden okunuyordu Damien’in. “Elbette! Bana bir şans daha tanırsan cinsel arzularıyla ve bencilliğimle o şans yok etmemek için elimden geleni yapacağım. Beni sevmeni istiyorum.”

“Oh Damien, seni o kadar çok seviyorum ki! Sevgiden başka hangi nednele evlenirdim ki acaba seninle?”

“Ciddi misin?”

“Elbette! Seni deli gibi seviyorum. Sana güvenmesem bunu açıklamazdım.”

“Hayatım!” kalbinin derinliklerinden yükselen bir çığlık gibiydi. “Beni seviyor musun?”

Kate kollarını boynuna dolayıp kendine çekti. “İstersen ne kadar sevdiğimi göstereyim.”

“Kate...” diye inledi Damien. Dudakları kenetlenirken sevelerinin sonsuzluğuna bırakmışlardı kendilerini.

Bir süre sonra Kate başını Damien’in göğsüne yaslamış yatıyordu. “Bana o kadar kötü davranıyordun ki!” dedi şakacı bir sesle.

“Çünkü seni çok seviyordum.”

“Eğer sevgini böyle gösteriyorsan öfkenle tanışmak istemem doğrusu.”

Damien kollarını biraz daha sıktı. “James’e olan yakınlığın bozdu her şeyi. Sonra annesinin sana karşı tutumu düşüncelerimi destekledi. Onun hislerini ancak şimdi anlayabiliyorum.”

“Nasıl biri olduğumu sanıyordun?”

“Bir alyans peşinde koşan altın arayıcısı.”

“Yine de evlendin benimle,” diyerek yatağın içinde doğruldu Kate.

Damien tekrar onu göğsüne çekti. “Elbette! Sensiz yaşayamam Kate. Senden kaçıyor ama birkaç hafta sonra tekrar sana dönüyordum.”

“Evlilik yaşamımızın iki ay süreceğini söylediğinde nerdeyse üzüntüden ölecektim,” diye titredi Kate.

“Tuzağa düşürülmüş gibi hissetmeni istemediğim için böyle konuştum. Yoksa sonsuza kadar senden ayrılmaya niyetim yoktu.”

“ama para peşinde koştuğumu düşünüyordun!”

“Ne olursa olsun sana sahip olacaktım. Bana karşı ilgisiz olmadığını ta başından beri biliyordum. Sevgimin gücünden emindim. Nasıl olsa bir gün beni sevebileceğine inanıyordum. Sevmek zorundaydın beni!”

Kate sevdiği erkeğin yüzünü okşayarak cevap verdi. “Beraber geçirdiğimiz hafta sonu konusunda James’e bir sürü imada bulunup çekip gittiğin zaman anladım seni sevdiğimi.”

“O zamandan beri ha!”

“Evet. Seni çok seviyorum Damien!”

“Sonsuza kadar mı?”

Gözleri karısının aralık dudaklarına dikilmişti Damien’in. Sessizce kendine doğru çekti onu. “Ben de yalnızca bunu istiyorum,” diye mırıldandı dudakları birleşmeden önce.

THE END